

VAASAN YLIOPISTO

Markkinoinnin ja viestinnän yksikkö

Viestinnän monialainen maisteriohjelma

Inna Seppälä

Retoriset keinot perussuomalaisen maahanmuuttoaiheisissa
blogikirjoituksissa

Digitaalisen median pro gradu -tutkielma

Vaasa 2018

SISÄLLYS

KUVIOT	2
TIIVISTELMÄ	3
1 JOHDANTO	5
1.1 Tavoite	8
1.2 Aineisto	10
1.3 Menetelmä	12
2 MONIMUTKAINEN MAAHANMUUTTO	15
2.1 Maahanmuuttoasenteista yleisesti	15
2.2 Suomalaisten suhtautuminen maahanmuuttoon	17
3 VIHAPUHE JÄTTÄÄ JÄLJEN	19
3.1 Mitä on vihapuhe?	19
3.2 Internet vihan kanavana	20
4 RETORIikka VAIKUTTAMISEN VÄLINEENÄ	24
4.1 Uusi retoriikka	25
4.2 Erilaisia argumentteja	27
4.2.1 Kvasiloogiset argumentit	27
4.2.2 Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit	29
4.2.3 Todellisuuden rakennetta luovat argumentit	31
5 MAAHANMUUTTO PERUSSUOMALAISTEN BLOGISSA	34
5.1 Katoava suomalaisuus	35
5.1.1 Uskonto	35
5.1.2 Konservatiiviset arvot	39
5.2 Huolestuttavia kysymyksiä	43
5.2.1 Talous	44

5.2.2 Rikollisuus	45
5.3 Suvaitsevaisuuden lähteillä	48
5.3.1 Globaali vastuu	48
5.3.2 Valkoinen syyllisyys	50
5.3.3 Ruotsin huono esimerkki	53
5.4 Nykytilanteen sietämättömyys	55
5.4.1 Mitta on täynnä	55
5.4.2 Impivaaralainen marttyyrius	58
5.4.3 Fake News	61
5.5 Kommenttikentän ilmapiiriä	64
5.5.1 Epätietoisuudesta pelkoa	65
5.5.2 Lasten ja naisten puolesta	67
5.5.3 Pelkoa ja syyttelyä	68
5.5.4 Paremman maailman toivossa	70
5.6 Vihapuhe kirjoituksissa ja kommentteissa	73
5.7 Yhteenveto	75
 6 PÄÄTÄNTÖ	 81
 LÄHTEET	 84
 LIITTEET	
Liite 1. Vuonna 2015 julkaistut blogikirjoitukset	88
Liite 2. Vuonna 2016 julkaistut blogikirjoitukset	90
 KUVIOT	
Kuvio 1. Retoriset keinot maahanmuuttoaikaisissa kirjoituksissa	75
Kuvio 2. Retoriset keinot – ”Katoava suomalaisuus”	76
Kuvio 3. Retoriset keinot – ”Huolestuttavia kysymyksiä”	77
Kuvio 4. Retoriset keinot – ”Suvaitsevaisuuden lähteillä”	77
Kuvio 5. Retoriset keinot – ”Nykytilanteen sietämättömyys”	78
Kuvio 6. Ensimmäisen tason kommentit	65

VAASAN YLIOPISTO**Markkinoinnin ja viestinnän yksikkö**

Tekijä:	Inna Seppälä
Pro gradu -tutkielma:	Retoriset keinot perussuomalaisten maahanmuuttoaiheisissa blogikirjoituksissa
Tutkinto:	Filosofian maisteri
Ohjelma:	Viestinnän monialainen maisteriohjelma
Oppiaine:	Viestintätieteet
Suuntautumisvaihtoehto:	Digitaalinen media
Valmistumisvuosi:	2018
Työn ohjaaja:	Tanja Sihvonen

TIIVISTELMÄ:

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää, miten ja mitä retorisia keinoja käyttäen perussuomalaiset poliitikot ja vaikuttajat argumentoivat maahanmuutosta puolueen virallisella blogialustalla. Tässä tutkimuksessa tarkastellaan myös, löytyykö blogikirjoituksista vihapuheeksi luokiteltavaa kieltä tai ilmauksia. Idea tutkia tätä syntyi perussuomalaisten vaikuttajien kirjoituksistaan aikaisemmin saamien huomautusten perusteella. Lisäksi tarkasteluun otetaan mukaan blogikirjoituksiin jätetyt kommentit, joista selvitetään kommenttikenttien yleistä ilmapiiriä; onko se pääasiassa positiivinen vai negatiivinen.

Tutkimusmenetelmä perustuu Chaïm Perelmanin kehittämään uuden retoriikan tutkimukseen, joka keskittyy tutkimaan yleisön kannatusta suhteessa väitteeseen. Argumentit Perelman on jakanut neljään eri kategoriaan, jotka keskittyvät muun muassa väitteiden erilaisiin seuraussuhteisiin ja loogisuuteen. Eniten blogikirjoituksissa käytettiin todellisuuden rakenteisiin perustuvia argumentoinnin keinoja eli erilaisia seuraussuhteita. Näitä suhteita käytettiin erittäin pragmaattisesti. Toiseksi eniten kirjoituksista löytyi todellisuuden rakenteita luovia keinoja eli havainnollistavia esimerkkejä sekä ulkopuolisten auktoriteettien käyttöä. Kvasiloogisia eli loogisuuteen perustuvia keinoja kirjoituksissa käytettiin kaikkein vähiten. Kaikkia aihealueita käsiteltiin kuitenkin samuuden sekä vastavuoroisuuden ja oikeudenmukaisuuden keinojen avulla.

Kirjoituksissa ei käytetty suoranaista vihapuhetta – ketään ei haukuttu rasistisilla nimityksillä. Kirjoituksissa oli kuitenkin aistittavissa kirjoittajien kielteinen asenne tiettyjä ryhmiä kohtaan. Erityisesti Lähi-idän ja Itä-Afrikan muslimit, varsinkin miehet, olivat leimaavan ja yleistävän puheen kohteena. Maahanmuuttoa kannattavat saivat myös osakseen nimittelyä. Blogikirjoitusten kommenttiosiot olivat varsin yksimielisiä: valtaosa kommenteista oli kannustavia, vain murto-osa kritisoi. Tästä voi päätellä, että perussuomalaisilla on vastassaan erityisyleisö, eli yleisö, jonka kanssa heillä on jo yhteisymmärrys.

AVAINSANAT: perussuomalaiset, blogi, maahanmuutto, vihapuhe, uusi retoriikka

1 JOHDANTO

”Suomalaisten asenteet maahanmuuttajia kohtaan ovat lientyneet 2010-luvulla”, kertoo *Helsingin Sanomien* artikkeli, jossa kerrotaan lehden vuonna 2017 teettämästä, suomalaisten asenteita maahanmuuttoon tutkivasta kyselystä. Artikkelin mukaan jopa 47 prosenttia suomalaisista ottaisi Suomeen lisää maahanmuuttajia, kun sama luku oli vuonna 2010 vain 36 prosenttia. Tuolloin jopa 59 prosenttia suomalaisista vastusti maahanmuuttajien saapumista Suomeen. (Kempas 2017)

Siirtolaisuus ja maahanmuutto ovat vanhoja käsitteitä. Esimerkiksi 1800-luvulla Suomesta Amerikkaan suuntautuneella muuttoliikkeellä oli monia syitä, päällimmäisenä työperäinen muutto. Samoihin aikoihin kehittyneet kulkuyhteydet vain nopeuttivat muuton kasvua. (Söderling 2013: 15) Monikulttuurisuus voidaan käsittää useammalla tavalla. Se voidaan käsittää alueen väestön monimuotoisena kulttuurien ja uskontojen yhdistelmänä, jossa erilaiset tavat, kulttuurit ja arvot kohtaavat. Toisaalta monikulttuurisuus voidaan myös politisoida: tällöin puhutaan termistä multikulturalismi, jossa yksilön lisäksi myös kokonaisilla yhteisöillä on oikeuksia. Multikulturalismi pyrkii säilyttämään vähemmistökulttuurien omalaatuisuuden yhteiskunnassa. (Alitolppa-Niitamo & Säävälä 2013: 7)

Suomen maahanmuuttopolitiikka perustuu useisiin kansainvälisiin sopimuksiin. Erityisesti työvoimaa tukevaa maahanmuuttoa edistetään voimakkaasti väestön ikääntyessä. Samalla maahanmuuttoa pyritään hallitsemaan sekä kantasuomalaisten että maahanmuuttajien oikeuksien ja turvallisuuden vuoksi. Viime vuosina erilaiset katastrofit ovat lisänneet maahanmuuttoa niin paljon, että puhutaan jopa maahanmuuttokriisistä. YK:n mukaan kymmeniä miljoonia ihmisiä on tällä hetkellä paossa sotaa ja muita konflikteja. EU:n käyttämä sääntely ei enää toimi suurten ihmismäärien saapumisen vuoksi ja onkin tärkeää pyrkiä hallitsemaan ja kehittämään maahanmuuttopolitiikkaa paremmin. Suomi on aktiivisesti mukana edistämässä näitä pyrkimyksiä. (Sisäministeriö 2018)

Nykyaikana pelkästään sanoilla siirtolaisuus ja maahanmuutto voidaan esittää asenteita: maahanmuuttajat ovat ongelmallisia ja heitä täytyy suvaita, siirtolaiset taas koetaan yhteiskunnallisten uudistusten tuojina, jotka muuttavat työllistyäkseen. Maahanmuuttaja-sanaan yhdistetään myös termejä, kuten ”kotouttaminen” ja ”sopeuttaminen”, jotka luovat negatiivisia mielikuvia. Maahanmuuttokriittiset eli maahanmuuttoon ja sen tuomiin muutoksiin kriittisesti suhtautuvat poliitikot, kuten perussuomalaiset, käyttävät lähes poikkeuksetta sanaa ”maahanmuuttaja”, mikä on yhteydessä heidän harjoittamaansa ulkomaalaispolitiikkaan. (Heikkinen & Hurme 2008: 74–75)

Tässä työssä tutkitaan suomalaisen, kansallismielisen puolueen, perussuomalaisten, viralliselle blogialustalle kirjoitettuja blogikirjoituksia maahanmuutosta. Perussuomalaiset ovat yksi Suomen hallituksen virallisista puolueista, joka saavutti menestystä vuoden 2011 eduskuntavaaleissa ja nousi koko kansan tietoisuuteen. Hallitukseen perussuomalaiset lähtivät mukaan ensimmäistä kertaa vuonna 2015. (Saukkonen 2012: 45; Palonen & Saresma 2017: 7) Vuonna 2017 uutisoitiin laajasti perussuomalaisten hallituspuolueen hajoamisesta. Pääsyy hajoamiselle löytyi puolueen sisäisistä erimielisyyksistä, ja kesäkuussa 2017 pidetyssä puoluekokouksessa perussuomalaiset jakautuivat kahtia (Palonen & Saresma 2017: 7).

Kotisivujensa mukaan perussuomalaiset tunnustautuvat kansallismieliseksi ja kristillissosiaalseksi puolueeksi (Perussuomalaiset 2017). Heidän mukaansa jokaisella on kotimaassaan oikeus työhön, asumiseen, terveydenhuoltoon sekä turvallisuuteen. Perussuomalaiset ovat myös EU-kriittisiä ja nostavat omien sanojensa mukaan vaikeitakin asioita yhteiskunnalliseen keskusteluun ”selvällä suomen kielellä”. (Eduskunta 2017)

Valitsin perussuomalaisten blogialustan tutkimukseni kohteeksi sen ajankohtaisuuden vuoksi. Kyseessä on puolueen virallinen blogialusta, jonne perussuomalaiset poliitikot sekä vaikuttajat voivat kirjoittaa aiheisiin liittyviä kannanottoja. Maahanmuutto ja pakolaismigraatio ovat erittäin ajankohtaisia aiheita, sillä Eurooppaan ja muualle maailmaan valuva pakolaisten virta ei näytä tyrehtyvän. Nationalismi eli kansallisaate on tullut taas

muotiin ajankohtaisena, mutta sen rajat muuttuvat jatkuvasti (Riitakorpi & Lindfors 2016).

Kansallismieliset puolueet ovat perussuomalaisten tapaan tai paljon aggressiivisemmin nousseet suosioon myös muualla Euroopassa, esimerkiksi Puolassa ja Unkarissa. Puolueiden retoriikka tukeutuu vahvasti nationalismiin sekä kansakunnan identiteetteihin ja symboleihin. Nationalismi onkin nykyaikana saanut negatiivisen kaiun – se yhdistetään voimakkaasti rasismiin. Hyvänä esimerkkinä toimii käsite ”etninen nationalismi”, jossa maan asukkaat jaetaan kanta-asukkaisiin ja maahanmuuttajataustaisiin. (Riitakorpi & Lindfors 2016)

Perussuomalaisten puolueen oma blogialusta on erityisen mielenkiintoinen tutkimuskohde puoleen jäsenten ylilyöntien vuoksi. Blogissa käsitellään runsaasti maahanmuuttoa ja pakolaiskriisiä, ja monilla perussuomalaisilla poliitikoilla ja vaikuttajilla on takanaan huomautuksia tai varoituksia esimerkiksi toisia ihmisryhmiä tai uskontoja loukkaavista julkaisuista. Joillain jäsenistä on myös yhteyksiä äärioikeistolaisiin ryhmiin. Tämä kirvoitti idean tarkastella kirjoituksista myös vihapuhetta – löytyykö sitä puolueen viralliselta blogialustalta?

Siirtolaisuusinstituutin vuoden 2012 Etnobarometrissä kyseltiin korkeakouluopiskelijoiden asenteita maahanmuuttoa kohtaan. Maahanmuuttokysymys jakoi vastanneita voimakkaasti, kärjistetysti totaaliposiitivisiin ja totaalikielteisiin. Totaaliposiitivisten ryhmässä naisten osuus oli korkea. Ryhmään kuuluvilla oli myös paljon kansainvälistä kokemusta. Totaalikielteisiin kuuluvat olivat pääasiassa miehiä ja kansainvälinen kokemus oli vähäistä. Ryhmässä kannatettiin voimakkaasti myös perussuomalaisia. (Söderling 2013: 22–27) Tämä on mielenkiintoinen ilmiö, myös tämän työn kannalta, sillä aion tutkia myös blogialustan kommenttikentän ilmapiiriä. Jos totaalikieltäytyjissä oli paljon perussuomalaisten kannattajia, voiko silloin olettaa, että myös kommenttikentissä kannatetaan pääasiassa maahanmuuttovastaista aatetta?

1.1 Tavoite

Retoriset taidot ovat elintärkeitä politiikassa. Loogiset, tai ainakin siltä vaikuttavat, sekä oikein ilmaistut argumentit auttavat vahvistamaan puolueen ja poliitikon itsensä asemaa päättäjinä, sillä kansa uskoo heidän agendaansa. Tämän työn tavoitteena on selvittää perussuomalaisten maahanmuuttoa käsittelevissä blogikirjoituksissa esiintyviä retorisia keinoja. Lisäksi tarkastellaan ilmeneekö kirjoituksissa vihapuheeksi luokiteltavia ilmaisuja. Työssä tarkastellaan myös blogialustan kommenttikenttien yleistä ilmapiiriä: jakaantuvatko kommentoijat pääasiassa kannattajiin vai vastustajiin. Tavoitetta tutkitaan suomalaisessa kontekstissa ja aineistona toimivat ennalta valitut perussuomalaisten viralliselle blogialustalle kirjoitetut blogikirjoitukset maahanmuutosta sekä niihin jätetyt kommentit.

Teoriapohjaksi tälle tutkimukselle valitsin Chaïm Perelmanin luoman uuden retoriikan menetelmän, joka keskittyy tarkastelemaan argumentoijan ja yleisön välistä suhdetta (Perelman 2007: 16). Tämä toimii hyvin tutkimuksessani, sillä tarkoitukseni on tutkia miten perussuomalaiset argumentoivat maahanmuutosta sekä tarkastella heidän yleisöään ja sen reaktioita. Uusi retoriikka eroaa klassisesta retoriikasta sen tutkimuskohteen vuoksi: klassinen retoriikka tutkii vaikuttamista kielellisellä tasolla. Uusi retoriikka taas keskittyy tutkimaan vaikuttamista ja kaikkia siihen kuuluvia osa-alueita syvemmin. (Palonen & Summa 1996: 10)

Tutkimuskysymyksinäni esitän:

1. Miten ja mitä uuden retoriikan keinoja käyttäen perussuomalaiset argumentoivat maahanmuutosta blogialustallaan?
2. Millainen on blogialustan kommenttikenttien yleinen ilmapiiri?
3. Löytyykö kirjoituksista ilmaisuja, jotka voidaan lukea vihapuheeksi?

Perussuomalaiset vaikuttajat ovat saaneet useita huomautuksia toista ihmisryhmää tai uskontoa loukkaavista kirjoituksista muun muassa sosiaalisessa mediassa. Esimerkiksi tamperelainen perussuomalaisten poliitikko Terhi Kiemunki sai vuoden 2016 lopulla

Pirkanmaan käräjäoikeudelta syytteen kiihottamisesta kansanryhmää vastaan julkaistuaan *Uusi Suomi* -blogialustalla kirjoituksen, jossa hän esimerkiksi sanoi kaikkien Euroopan terroristien olevan muslimeja. Ääri-islamilaaisuutta ja islaminuskoa yhdistäneen tekstin katsottiin panettelevan ja loukkaavan islaminuskoa tunnustavaa ihmisryhmää. (Tanninen 2016) Yle uutisoi sivuillaan myös vuonna 2015 Suomea kohauttaneesta Facebook-kirjoituksesta. Perussuomalaisten poliitikko Olli Immonen julkaisi kansallismielisellä *Suomen Sisu* -Facebook-sivulla provokatiivisen ja kansallissosialistisia sävyjä viljelleen englanninkielisen tekstin, jossa hän vastusti esimerkiksi ”painajaista nimeltä multikulttuurisuus”. Monet suomalaiset poliitikot arvostelivat kovin sanoin kirjoitusta ja perussuomalaisten puoluejohtoa, joka ei ottanut kirjoitukseen suuremmin kantaa muuten kuin kertomalla, että teksti on kansanedustajan yksityisajattelua, josta kuitenkin saattaa tulla seuraamuksia, sillä teksti ei tue puoleen linjaa. (Hiltunen 2015) Tällaiset ylilyönnit olivat omiaan synnyttämään idean vihapuheen tarkastelusta, sillä jos perussuomalaisten jäsenet ovat tällaiseen toimintaan syyllistyneet aikaisemminkin niin se on mahdollista myös virallisella blogialustalla.

Perussuomalaisia on ”syytetty” myös runsaasta populismista, mikä todennäköisesti vaikuttaakin blogialustan suosioon. Aatteena populismi on ikivanha. Populisti puhuu kansan nimissä, mutta kyseessä saattaa olla tosiasiaassa pieni osa kansasta, jopa vähemmistö. Populistit vastustavat eliittiä, joka heidän mielestään on todellisessa vallassa: yhteiskunta on jakaantunut kahtia ja eliittiä vastustaa viaton kansa. Populismi on poliittinen suuntaus, joka pyrkii kansansuosioon vetoamalla tunteisiin ja helppoon ymmärrettävyyteen sekä epärealistisiin vaatimuksiin. (Wiberg 2011: 11–12, 14–15).

Kaleva-lehden uutisessa (2015) haastatellun eduskuntatutkimuksen keskuksen tutkijan Niko Hatakan mukaan helposti samaistuttava populistinen tyyli on perussuomalaisten blogikirjoituksissa erittäin yleistä ja se toimii. Samassa uutisessa Hatakka toteaa myös, että käytetty tyyli saa ihmiset kommentoimaan aiheita, sillä viestit ovat helpommin ymmärrettävissä eivätkä sisällä vaikeaselkoista poliittista jargonia. Neutraalit, hajuttomat ja värittömät aiheet eivät kiinnosta yhtä paljon. (Vainio 2015)

1.2 Aineisto

Tämän työ aineisto on koottu blogilaustalta. Blogi on yhden tai useamman käyttäjän internetissä ylläpitämä alusta, jonne kirjoitetaan päiväkirjamaiseen tyylin tietyin väliajoin. Erityisesti tällaiset poliittiset ”päiväkirjat” nostivat blogien suosion huippuunsa 2000-luvun alkupuolella, jolloin ymmärrettiin niiden merkitys yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. (Hewitt 2005: ix–x)

Perussuomalaisten blogialustalla käsitellään useita eri aiheita, jotka koskevat pääasiassa Suomea ja suomalaisia sekä arkeen liittyviä aiheita. Aihealueista valitsin tarkasteltavakseni maahanmuuttoaiheiset kirjoitukset niiden suuren määrän vuoksi. En halunnut valita suoranaisesti pakolaiskriisiä käsitteleviä kirjoituksia, sillä aiheetta on käsitelty jo varsin runsaasti. Valitsin sen sijaan pakolaiskriisiä sivuavan laajemman aiheen, joka ei käsittele pelkästään viimeisten tapahtumien innoittamia kirjoituksia vaan maahanmuuttoa kokonaisuutena.

Aihealueelta löytyi vuonna 2016 440 kirjoitusta, jotka vaihtelivat pituudeltaan runsaasti. Osa teksteistä on myös selvästi enemmän mielipidepohjaisia, toiset taas faktoille pohjautuvia. Tämä näkyy teksteissä muun muassa runsaina viittauksina muihin lähteisiin tai minä-muodon käyttämisenä. Kirjoitukset ovat ajallisesti yhteydessä 2014 alkaneeseen pakolaiskriisiin, mikä näkyy myös kirjoitusten aiheissa, jotka vaihtelevat uskonnonvapaudesta ja rajojen sulkemisesta raiskauksiin ja terrorismiin. Kirjoitukset on julkaistu vuosina 2014–2018. (Perussuomalainen 2018)

Aihealueen kirjoitukset ovat usean eri kirjoittajan kynästä, mutta joukossa on muutamia usein toistuvia nimiä. Blogia ovat päivittäneet sekä naiset että miehet. Eri aiheiset kirjoitukset on jaettu blogialustalla omiin aihealueisiinsa. Maahanmuuttoa koskevan aihealueen virallinen koko nimi on ”Maahanmuutto – uhka vai mahdollisuus?”, mikä jo itsessään herättää varmasti voimakkaita mielipiteitä.

Suomessa on uutisoitu runsaasti perussuomalaisten jäsenilleen antamista vakavista varoituksista, jotka ovat johtuneet ihmisarvoa loukkaavista teksteistä tai mielipiteistä

julkisessa mediassa. Varoituksia on annettu myös rasistisiin ja jopa äärioikeistoon yhdistettyihin tapahtumiin osallistumisesta (luku 1.1). Nämä tapahtumat vaikuttivat tämän työn idean syntymiseen sekä aineistovalintaan, sillä on erittäin mielenkiintoista tutkia kyseisen puolueen virallisia blogikirjoituksia aiheesta, joka selvästi aiheuttaa puolueen erinäisissä jäsenissä suuria tunteita. Kyseisen puolueen ja sen edustajien herättämät keskustelut ja ristiriidat puolueen ja yhteiskunnan nykyarvojen välillä ovat erittäin mielenkiintoisia, etenkin, kun samanlainen poliittinen ilmapiiri on herännyt myös muualla maailmassa (Riitakorpi & Lindfors 2016).

Aineisto koostuu 45:stä eri kirjoittajien julkaisemista blogikirjoituksesta ja niihin kirjoitetuista kommentteista. Valitsin kirjoitukset mukaan aineistoon seuraavien kriteereiden mukaan:

1. Tekstin aiheen relevanssi
2. Tekstin tarkoitus
3. Kirjoittajien monipuolisuus

Tekstin aiheen relevanssilla tarkoitan kirjoituksia, joissa käsitellään esimerkiksi valtion velkaa tai leikkauksia, mutta ei mainita maahanmuuttajia kertaakaan. Jätin tällaiset tekstit valintani ulkopuolelle. Mukaan valitsin kirjoituksia, joissa puhutaan suoraan maahanmuutosta ja sen seurauksista. Tekstin tarkoituksen perusteella taas jätin ulkopuolelle kirjoitukset, jotka oli julkaistu esimerkiksi kuntavaalien aikaan, jolloin tekstiin vaikuttaa selvästi halu houkutella äänestäjiä juuri kyseisellä hetkellä. Muutamissa näissä pyydettiin lukijoita äänestämään tai lahjoittamaan rahaa kampanjaa varten. Nämä tekstit eivät myöskään suoranaisesti käsitelleet maahanmuuttoa, joten karsin ne pois.

Rajasin materiaalini 45 kirjoitukseen, sillä kirjoitukset olivat varsin pitkiä muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Ensimmäinen teksti Maahanmuutto -teeman alle on julkaistu vuonna 2014 ja uusin teksti äskettäin vuonna 2018. Tässä tutkimuksessa aion keskittyä 2015 ja 2016 vuonna julkaistuihin kirjoituksiin, mukaanvalituista

kirjoituksista 24 on vuodelta 2015 ja loput 21 kirjoitusta vuodelta 2016. Kirjoitukset on kaikki kerätty havaintomatriisiin, joka löytyy tämän työn liitteistä.

Edellä mainittujen kriteereiden lisäksi pyrin karsimaan kirjoituksia niin, että ne toisivat esiin enemmän kirjoittajien ja mielipiteiden monipuolisuutta. Kuten jo aikaisemmin mainittiin, maahanmuutto-aihealueella on paljon tuotteliaita kirjoittajia ja nimet toistuvat vääjäämättä myös tämän työn aineistossa. Mukana on kirjoituksia yhteensä 26 perussuomalaiselta poliitikolta ja vaikuttajalta.

Blogikirjoituksiin jätettyjä kommentteja poimin mukaan kolme kappaletta käsiteltävää näkökulmaa kohden. Blogikirjoituksiin jätettyjä kommentteja aion rajata seuraavasti: Mukaan tarkasteluun otetaan vain ensimmäisen tason kommentteja eli kommentteja, jotka on jätetty kommentiksi kirjoitukseen, ei toisen kommentoijan jättämään kommenttiin. Tällöin uskon saavani parhaan mahdollisen kuvan kommentoijien suhtautumisesta käsiteltävään asiaan.

1.3 Menetelmä

Tämä tutkimus on pääasiallisesti kvalitatiivinen, mutta siinä on myös kvantitatiivinen elementti. Kvalitatiivisen tutkimuksen toteutan retorisen analyysin avulla tarkastelemalla minkälaisia uuden retoriikan argumentointikeinoja blogikirjoituksista löytyy ja miten niitä on teksteissä käytetty. Tämän lisäksi tarkastelen, löytyykö blogiteksteistä tai kommentteista ilmaisuja, jotka voi laskea vihapuheeksi. Tätä tarkastelua käyn läpi kappaleessa 3 esitettävien vihapuheen luokittelujen perusteella.

Retorisena analyysinä käytän Chaïm Perelmanin luomaa uuden retoriikan menetelmää. Uusi retoriikka syntyi 50-luvulla Chaïm Perelmanin, Stephen Toulminin sekä Kenneth Burken tutkimustyön seurauksena vastaamaan klassisen retoriikan puutteisiin. Perelmanin argumenttianalyysi voidaan jakaa moniin erilaisiin argumentteihin: kvasilooginen, todellisuuden rakenteeseen perustuva, todellisuuden rakennetta luova sekä erotteleva argumentti. (Summa 1996: 51–96; Palonen & Summa 1996: 7, 51; Perelman 2007: 16, 59–154) Tässä työssä uusi retoriikka toimii paremmin kuin

klassinen retoriikka, sillä tutkitaan poliittista tekstiä. Tekstin takana toimii siis monia erilaisia tekijöitä, kuten puolue, agendat, linjaukset, kirjoittajan oma näkemys, joka saattaa poiketa puolueen linjauksesta sekä tietysti erittäin tärkeä tekijä eli yleisö ja yleisösuhte, joita uudessa retoriikassa korostetaan hyvin tärkeiksi.

Tutkiessani löytyykö kirjoituksista vihapuhetta, käytän apunani Reeta Pöyhtärin, Paula Haaran ja Pentti Raittilan vuonna 2013 julkaisemaa teosta, joka perustuu Tampereen yliopistossa vuosina 2012–2013 tehtyyn tutkimukseen verkossa tapahtuvasta vihasta muun muassa maahanmuuttoa kohtaan.

Tämän tutkimuksen kvalitatiivinen osuus keskittyy tarkastelemaan kirjoitusten ja kommenttien sisältöä arvioiden, mitä uuden retoriikan argumentoinnin keinoja kirjoituksista löytyy ja löytyykö kirjoituksista vihapuhetta sekä ovatko kirjoituksiin jätetyt kommentit perussuomalaisia kannustavia vai kritisoivia. Tämä auttaa myös selventämään käsitystä perussuomalaisten yleisöstä eli minkälaiselle yleisölle perussuomalaiset blogissaan kirjoittavat. Jos vastassa on pääasiassa kannustava yleisö, on kirjoittajalle kenties helpompaa ilmaista itseään ja omia ajatuksiaan, kuin jos vastassa olisi kritisoiva tai voimakkaasti jakautunut yleisö.

Tämän tutkimuksen kvantitatiivinen osuus keskittyy tarkastelemaan aineiston määrällistä puolta, missä määrin kutakin argumentoinnin keinoa on käytetty tietyn näkökulman sisällä. Kvantitatiivinen puoli yhdistyy tässä kvalitatiiviseen tutkimukseen, sillä laskemalla käytettyjen keinojen määrän pystyn myös tarkastelemaan, argumentoivatko perussuomalaiset yksittäisiä teemoja enemmän tai vähemmän joillain tietyillä keinoilla. Kvantitatiivinen tutkimus kiteytyy erityisesti yhteenveto-kappaleessa esitettäviin kuvioihin, joita varten on laskettu yhteen kaikki tässä tutkimuksessa esiintyvät esimerkit niissä käytetyn retoriikan keinon mukaan. Näin saadaan kokoon laajempi kuva käytetyistä ja tunnistetuista keinoista.

Kommenttikenttien ilmapiiriä aion tarkastella sekä kvalitatiivisesti että kvantitatiivisesti. Uskon, että sekä kommenttien sisältö että määrä auttavat selvittämään onko kommenttikenttä pääasiassa perussuomalaisia kannustava, kritisoiva vai kenties

tasaisesti jakautunut. Tasaisesti jakautunut kommenttikenttä olisi myös merkki molemminpuolisesta keskustelusta.

Kommenteista otan mukaan vain ensimmäisen tason kommentit, enkä kommentteja, jotka on jätetty vastauksina toisiin kommentteihin. Kun ensimmäisen tason kommenttien määrä on selvitetty, jaan ne sisällön perusteella kannustaviin ja kritisoiiviin kommentteihin. Itse kommenttianalyysiin otan mukaan kolme kommenttia yhtä näkökulmaa kohden, joilla pyrin esittelemään mahdollisimman monipuolista kommenttijakaumaa. Kommenttien tarkastelun kvantitatiivinen puoli kiteytyy kuvioon, jota varten on laskettu ja jaoteltu kriittisiin ja kannustaviin kaikki kirjoituksiin 2018 helmikuuhun mennessä jätetyt kommentit.

Seuraavassa kappaleessa 2 tarkastellaan maahanmuuttoa käsitteenä sekä maahanmuuton kehitystä historiasta tähän päivään. Kappaleessa 3 tarkastellaan vihapuheen taustoja sekä asemaa ja vaikutusta nykyajan yhteiskunnassa ja internetissä. Edellämainittuja aiheita tarkastelemalla, rakentuu analyysiosiossa kappaleessa 5 syväluotaavampi kuva perussuomalaisten maahanmuuttoa koskevista blogikirjoituksista sekä heidän yleisöstään. Päättänessä kappaleessa 6 esitellään analyysin perusteella tehtyjä johtopäätöksiä.

2 MONIMUTKAINEN MAAHANMUUTTO

Tässä luvussa tarkastellaan maahanmuuttoa ilmiönä: sen historiaa ja asemaa nykypäivän yhteiskunnassa ympäri maailman. Tässä luvussa keskitytään tarkastelemaan maahanmuuttoa myös pelkästään suomalaisessa kontekstissa sekä miten suomalaiset kokevat maahanmuuton ja sen vaikutukset.

Yli rajojen tapahtuvaa monikulttuurista muuttoliikettä on tapahtunut ympäri maailman jo vuosisatoja, mutta Suomessa ilmiö on suhteellisen tuore. Vasta viimeisen parin vuosikymmenen aikana Suomeenkin on alkanut suuntautua maahanmuuttoa Suomen ulkopuolisista kulttuureista. Sopeutuminen uuteen asuin- ja elinympäristöön on kahdensuuntainen toiminta, vaikka integroitumista pidetäänkin yleensä vain muuttajan tehtävänä. On kuitenkin myös yhteiskunnan tehtävä löytää toimintatapoja ja -malleja, joiden avulla väistämättä monikulttuuriseksi muuttuvaa yhteiskuntaa kehitetään. (Alitolppa-Niitamo & Säävälä 2013: 5–6)

”Maahanmuuttaja” on useammasta eri käsitteestä koostuva yläkäsite, jonka alle voidaan sijoittaa pakolaiset, turvapaikanhakijat, adoption kautta Suomeen tulleet sekä työn perässä muuttaneet. Suomeen on vuodesta 1981 lähtien muuttanut enemmän ihmisiä kuin lähtenyt pois. Suomi on siis ollut muuttovoittoinen jo lähemmäs 40 vuotta, ja ilman lähihistorian suuria muuttoliikkeitä esimerkiksi Pohjois-Amerikkaan ja Ruotsiin Suomen väkiluku olisi jo lähemmäs 7 miljoonaa. (Söderling 2013: 17–19) Tämä on kuitenkin suhteellistettava Suomen valtion ikään. Suomi itsenäisenä valtiona on varsin nuori, vastikään 100 vuotta täyttänyt. Varsinaiseksi hallinnolliseksi alueeksi Suomi muodostui vasta 1800-luvun alussa, ja kesti pitkään erottaa virallinen Suomen kansalaisuus Suomessa asumisesta. (Kanniainen 2010: 30)

2.1 Maahanmuuttoasenteista yleisesti

Köyhien ja kärsivien muuttoliike rikkaimpiin maihin paremman elämän perässä on yksi suurista 2000-luvun ilmiöistä. Vuosien saatossa mielikuvat maahanmuutosta ovat vain

lisääntyneet – ja kieroutuneet. Ilmiö on voimakkaasti politisoitunut, etenkin maiden välisiä maahanmuuttomääräyksiä ja -vaatimuksia tarkasteltaessa. Esimerkiksi Japanin, Pohjois-Amerikan ja Kanadan sekä Euroopan ja Australian välillä vallitsevat vaatimuserot ja sisäänottorajat vaihtelevat suuresti: maahanmuuttajille annetut oikeudet ja asetetut velvoitteet ja niiden eroavaisuudet maittain tekevät maahanmuuttopolitiikasta yhden maailman monimuotoisimmista politiikan osa-alueista. (Collier 2013: 12–13)

Maahanmuuton kannattajista ja vastustajista on mahdollista tunnistaa kaksi, omien eettisten arvojensa perusteella jompaankumpaan lukeutuvaa ääriryhmää. Näihin ryhmiin jakautuneet eivät tutkimusten mukaan tee enää päätöksiä asioista todisteiden avulla vaan niiden arvojen perusteella, joiden mukaan he alun perinkin ryhmään lukeutuivat. Toisin sanoen, nämä henkilöt valikoivat ja hyväksyvät mieleisensä todisteet, jotka vahvistavat heidän omaa käsitystään ja arvojaan. Arvopohjalta tehdyt päätökset herättävät samoja kysymyksiä kuin ihmisoikeudetkin. Missä menee maiden ja valtioiden moraalikäsityksen raja, kun puhutaan demokraattisesta itsemääräämisoikeudesta? On mahdotonta sanoa, kuinka jotain ihmisoikeutta tai moraalista velvoitetta tulisi valvoa, joten useimmat valtiot vahtivat ja rajaavatkin ihmisoikeuksia ja niihin kohdistuvia käytäntöjään suhteessa omaan vallitsevaan moraalikäsitykseensä. (Carens 2013: 7; Collier 2013: 13)

Maahanmuuttoa koskevat moraalikäsitykset voidaan usein yhdistää nationalismiin ja rasismiin. Vaikka nationalismilla eli kansallismielisyydellä ei suoranaisesti rajoja suljetakaan, toimii se silti lähtökohtana rajoituksille, sillä ilman sen luomaa käsitystä yhtenäisestä kansasta kahtiajakoa meihin ja muihin ei tapahtuisi. Euroopassa, jossa kansallismielisyys johti aikoinaan kahteen suursotaan, on EU pyrkinyt voimakkaasti eroon rajojen tuomasta rajoittavuudesta, kohti vapaata liikkuvuutta. Erityisesti Britanniassa ja Saksassa nationalismista ei juurikaan haluta puhua, kun taas esimerkiksi Pohjoismaissa ja Ranskassa kansallinen identiteetti on elävä osa yhteiskunnallista keskustelua. (Collier 2013: 16–17)

2.2 Suomalaisten suhtautuminen maahanmuuttoon

2000-luvun alkupuolella tehtyjen tutkimusten mukaan suomalaiset eivät epäröi harrastaa sosiaalista hierarkiaa, jossa eri maat jaetaan paremmuusjärjestykseen sen mukaan mistä maasta mieluisimmat maahanmuuttajat tulevat. Suomalaiset suosivat erityisesti maita, joiden kulttuuri on lähellä kotimaista: Englanti, Norja, Ruotsi ja Tanska ovat kesto-suosikkeja. Näistä maista tulevia yhdistää myös korkea elintaso sekä valkoihoisuus. Vastaavasti naapurimaat Venäjä ja Viro kärsivät epäsuosiosta juurikin elintasoeron vuoksi. Yleisesti suomalaiset pitävät köyhistä maista suuntautuvaa muuttoa uhkana ja ottaisivat maahan ensisijaisesti lisää uutta työvoimaa. (Kanniainen 2010: 39–40)

Suomessa ei ole kuitenkaan maahanmuuttoasioissa suuremmin keskitytty mielipiteitä yleisesti mittaaviin kyselytutkimuksiin vaan aiheesta on tuotettu sen sijaan paljon enemmän tilastollista tietoa. Tätä on perusteltu laajasti sillä, että tutkimustieto tarjoaa hyvän pohjan kehittäväälle yhteiskunnalliselle keskustelulle. Käyty keskustelu pysyy myös neutraalimpana, kun virallinen tutkimustieto tasapainottaa esimerkiksi usein negatiivisten lehtiotsikoiden luomaa ilmapiiriä. Asenteita kuitenkin mitataan yleensä tiettyinä yhteiskunnallisina aikoina, kuten vaalien aikaan, jolloin politisoitunut maahanmuuttokeskustelu luo uusia vastakkainasetteluja. (Maasilta 2012: 8; Söderling 2013: 20–22)

Kirjassaan *Hallanvaara. Merkintöjä maahanmuuton puhetavoista* (2010) Jussi Förbom huomauttaa, kuinka suomalaisessa poliittisessa maahanmuuttokeskustelussa on kaksi selvästi erottuvaa näkökulmaa: työperäinen ja humanitaarinen. Työperäinen näkökulma keskittyy maahanmuuton hyötyihin ja kuluihin eli kuinka paljon maahanmuutto maksaa. Humanitaarinen näkökulma taas keskittyy enemmän yksilön tarpeeseen ja traumaattisiin kokemuksiin. Förbomin (2010: 59) mukaan nämä kaksi näkökulmaa ovat erottamattomat, sillä ei kukaan halua olla yhteiskunnan ulkopuolelle jäävä työtön. Näkökulmat on kuitenkin usein erotettu politiikassa oman ja puolueen hyödyn vuoksi. Jakaminen pitää käydyn keskustelun sekä tarjotut ratkaisut yksinkertaisina. Tällainen populismi vie tilaa rakentavalta keskustelulta, jossa kansalle annetaan argumentoinnin

avulla paremmat eväät mielipiteen rakentamiseen, ja tarjoaa sen sijaan yksinkertaisia ratkaisuja monisyisiin ongelmiin. (Förbom 2010: 59, 68–70)

Yksi keskeisimmistä piirteistä suomalaiselle maahanmuuttokeskustelulle on sen rasistinen luonne. Vielä enemmän keskeistä on kyseisen luonteen kieltäminen. Suomalaisessa keskustelussa ei ole otettu lainkaan huomioon tekoja tai ilmaisuja, joita ei ole tarkoitettu rasistisiksi, mutta jotka silti täyttävät rasismin tunnuspiirteet. (Maasilta 2012: 10) Suomalaisille maahanmuuttokriitikoille tunnusomaista on ristiriitaisuus omassa argumentoinnissa – samaan aikaan, kun väitetään toisten ihmisryhmien olevan alempiarvoisia niin ihmisinä kuin kansalaisinakin, hoetaan, ettei olla millään tavalla rasisteja. Jatkuva rasismin kieltämisen tarve on kuitenkin vain omiaan korostamaan mielikuvaa rasismista. (Förbom 2010: 39)

Erityisesti verkossa ilmenevällä rasismilla ja vihapuheella on negatiivinen ja rajoittava vaikutus koko yhteiskuntaan ja sananvapauteen. Tämä käy ilmi Tampereen yliopistossa vuonna 2013 tehdystä tutkimuksesta, jossa käsiteltiin erityisesti julkisten verkkokeskustelujen valvontaa sekä journalismissa ilmenevää vihapuhetta, joka on kirjoitusten kierrätyksestä johtuva ilmiö. Yksi tutkimuksen kulmakivistä oli juurikin suomalaisilla verkkoalustoilla maahanmuuttoa käsittelevät verkkokeskustelut. (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 7–8)

Maahanmuutto ja siirtolaisuus ovat siis ikivanhoja käsitteitä, jotka ovat politisoituneet voimakkaasti viime vuosisatojen aikana erityisesti nationalismin vuoksi. Maahanmuuttokeskustelun rasistinen luonne juontuu usein juuri politiikassa tapahtuvasta oman edun tavoittelusta, jossa yksipuolinen argumentointi rajaa monipuolista ja asiallista keskustelua.

Nykyaikana suuri osa keskusteluista ja erityisesti mielipiteiden vaihdosta käydään internetissä, jossa anonymisuus on mahdollistanut myös suoran vihapuheen leviämisen. Seuraavassa kappaleessa keskitytään tarkastelemaan vihapuhetta sekä internetin roolia sen kasvussa.

3 VIHAPUHE JÄTTÄÄ JÄLJEN

Tässä luvussa käsitellään vihapuhetta: sen taustoja sekä määrittelyjä – minkälainen puhe on vihapuhetta. Tämän työn kannalta on tärkeää selvittää vihapuheen määritelmiä, sillä tämä työ keskittyy myös tarkastelemaan, jos perussuomalaisten blogikirjoituksista löytyy ilmaisuja, jotka voidaan luokitella vihapuheeksi. Perussuomalaisten jäsenten aiemmin loukkaavista ja rasistisista kirjoituksista saamat huomautukset viittaavat, että kyseisiä ylilyöntejä saattaisi esiintyä myös blogissa. Lisäksi tarkastellaan vihapuhetta internet-ympäristössä, sillä tämän työn aineisto on koottu kokonaisuudessaan internet-alustalta.

Aivan aluksi on kenties hyvä miettiä, mitä viha on tai miten se määritellään, ennen kuin puhutaan vihapuheesta. Aristoteleen mukaan viha ja suuttumus eroavat toisistaan huomattavasti. Suuttumus on yksittäisen henkilön tunne ja se kohdistuu usein yksittäisiä henkilöitä, ei ryhmiä, kohtaan. Suuttunut henkilö pystyy myös tuntemaan sympatiaa suuttumuksen kohdetta kohtaan, eikä suuttumuksesta yleensä seuraa kiihkeitä vasta- tai kostotoimia. Viha on sen sijaan syvää ja anteeksiantamatonta ja kohdistuu erilaisiin sosiaalisiin ryhmiin. (Waltman & Haas 2011: 2)

3.1 Mitä on vihapuhe?

Vihapuhe on uskonnon, rodun, iän, sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, vamman tai ulkonäön perusteella tapahtuvaa alistavaa toimintaa (Cortese 2006: 1). Käsitteenä vihapuhe on Suomessa varsin uusi ja määrittelemätön eikä sitä Suomen laissa ole, vielä, kriminalisoitu (Neuvonen 2015: 15). Sen sijaan rikoslakiin on kirjattu vuonna 2011 koventamisperusteiksi esimerkiksi uskontoon, ihonväriin tai etniseen alkuperään suunnattu rikos (Suomen rikoslaki 6 § 5). Samaan aikaan kiihottamisesta kansanryhmää vastaan tehtiin rikos, samoin kuin rotuun, syntyperään tai ihonväriin kohdistuvasta törkeästä kunnianloukkauksesta (Suomen rikoslaki 11 § 10, 24 § 13).

Vihapuheen yleistyminen mediassa, politiikassa sekä tavallisten ihmisten käymissä keskusteluissa on huolestuttava ilmiö (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 15). Verkossa ilmenevän vihapuheen merkityksestä yhteiskunnalliseen ilmapiiriin on pitkään jo käyty kiivasta keskustelua. Vihapuheen suuri määrä verkossa vaikuttaa suorasti sen näkyvyyteen – siitä on tullut eräänlainen normi, joka hämmentää erityisesti nuorten ja kouluttamattomien ymmärrystä siitä, mikä on ja ei ole hyväksyttävää yhteiskunnassa ja maailmassa. (Foxman & Wolf 2013: 31–32) Erityisesti esiin on noussut huoli verkkovihan vaikutuksesta julkisen keskustelun avoimuuteen. Sananvapauden kannalta tämä aiheuttaa kahdenlaisia ongelmia: vapaan ja monipuolisen keskustelun kaventumista sekä ongelmia sananvapauden rajoittamisen kanssa. (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 7)

Sananvapaus ei suinkaan anna oikeutta vihapuheeseen: omasta itsestä ulkonäöllisesti, kulttuurisesti tai seksuaalisesti eroavan henkilön loukkaaminen tai ahdistelu ei ole osa sananvapautta. Vihapuhe kertoo yhtä paljon sen käyttäjästä kuin sen kohteesta: sananvapauden nimissä lausutut loukkaukset kielivät epätasa-arvoisesta yhteiskunnasta, jossa vähemmistöjen ääni jää todennäköisesti kuulematta. Vihapuhe johtaa harvemmin rauhalliseen molemminpuoliseen keskusteluun ja todennäköisemmin väkivaltaan. (Cortese 2006: xv, 2)

3.2 Internet vihan kanavana

Vihapuhe on aina ollut läsnä. Toisista ihmisistä tai erikoisista yksilöistä on aina puhuttu pahaa tai epäillen. Viha ja vihapuhe opitaan kotona jo lapsena, samalla tavalla kuin muutkin käytöstavat tai kieli. Vanhemmat siirtävät omat ajatuksensa ja mielipiteensä lapsilleen, huomaamattaan tai tahallaan. Oppimista vain vahvistaa ympärillä vallitsevat massamedia ja -kulttuuri, jotka toimivat vihapuheen äänitorvina korostamalla stereotypioita ja yhteiskunnallisia kuiluja, jotka taas puolestaan ovat ennakkoluulojen ja siten vihapuheen rakennuspalikoita. (Cortese 2006: 3–4)

Verkkovihan koetaan olevan suureksi osaksi nykyajan ilmiö. Internetiin pääsyn katsotaan olevan jo miltei ihmisoikeus ja se halutaankin taata mahdollisimman monelle. Tästä syystä internet on myös hyvä ilmiö, sillä se takaa pääsyn miltei rajoittamattoman tiedon luo ja mahdollistaa laajan sosiaalisen kanssakäymisen. (Keipi, Näsi, Oksanen & Räsänen 2017: 25)

Verkkoyhteisöt ja -keskustelut ovat hyödyllisiä. Poliittisiin verkkokeskusteluihin osallistuminen auttaa ihmisiä kokemaan olevansa osallisia päätöksenteossa. Keskustelut myös aktivoivat kansalaisia liikkeelle ja vahvistavat demokratian asemaa. Verkko mahdollistaa myös mielipiteiden vastarinnan ja kansalaisvaikuttamisen ei-demokraattisissa maissa. (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 44, 143) Blogialustan tarkastelussa on kyse juuri tästä: käydäänkö kommenttikentissä todella demokraattista ja monipuolista keskustelua vai jääkö keskustelu yksipuoliseksi huuteluksi.

Internet on kuitenkin tehnyt vihapuheesta visuaalista, se ei ole enää vain kadulla kuultavaa huutelua vaan ruudulle nähtäväksi piirtyvää kuvaa. Nettivihasta on miltei tullut jo osa länsimaista kulttuuria, sillä verkko mahdollistaa sisällön jakamisen nopeammin ja tehokkaammin kuin koskaan ennen. Jatkuva yhteydenpidon tarve läheisiin ja muuhun maailmaan pitää ihmiset koukussa verkkolaitteisiinsa ja erityisesti internetin suurkuluttajat, nuoret, altistuvat nettivihalle jatkuvasti. (Keipi, Näsi, Oksanen & Räsänen 2017: 10–11)

Vihapuhe verhotaan usein vaikuttamaan järkeilyltä tai oikeutetulta mielipiteeltä (Keipi, Näsi, Oksanen & Räsänen 2017: 10). Poliittinen ilmapiiri saattaa viedä verkkokeskustelua vihaisempaan suuntaan, kun yhteiskunnan pahoinvointi ja epävarmuus purkautuu vihapuheena. Esimerkiksi perussuomalaisten toiminta sekä puolueen kansallismielinen ja oikeistolainen ulosanti ovat tehneet yhteiskunnassa tilaa laajalle vihamieliselle keskustelulle. Muiden yhteiskuntaa rasittavien ongelmien kuten taloustilanteen nähtiin erityisesti lietsovan vihaista internet-kirjoittelua. (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 143)

Vihapuhe voidaan jakaa kahteen eri luokkaan: lakia rikkovaan vihapuheeseen sekä arkipuheessa käytettävään kriittiseen ja loukkaavaan kieleen. Myös vihapuheen rajoittaminen voidaan jakaa kahteen eri luokkaan: lainsäädännön kautta tapahtuvaan rajoittamiseen sekä tiedotusvälineiden omaan harkintaan perustuvaan moderointiin. Vuonna 2013 julkaistussa kansainvälisessä verkkoviha-raportissa verkkovihaksi luettiin laajasti useita eri toimia: ”rasismi, antisemitismi, uskonnollinen kiihkoilu, homofobia, vammaisten syrjintä, poliittinen viha, huhujen levittäminen, naisviha, väkivaltainen pornografia, terrorismin edistäminen, nettikiusaus, ahdistelu ja vaino, häpäiseminen ja nimittely sekä ryhmiä leimaava puhe”. (Pöyhtäri, Haara & Raittila 2013: 15–16, 19)

Verkkokeskusteluiden säännöstelyyn sovelletaan lakeja, itsesääätelyohjeita sekä alustojen käyttäjille laadittuja ohjeita. Media-alustoilla keskustelua rajaavat laadun tarkkailu sekä kyseisen median maine. Keskustelufoorumeilla toimivaksi säännöstelytyökaluksi on sen sijaan muodostunut itsesääätely. Nykyaikana suositut alustat ovat käyttäjämäärältään jo niin valtavia, että alustalla käytävä keskustelu on liian runsasta valvottavaksi. Sen sijaan käyttäjien itsensä tekemä valvonta ja ilmiannot auttavat pitämään alustoja hallinnassa. Tällainen itsesääätely onnistuu kuitenkin vain, jos säätelijöiksi ryhtyvät ovat itse puolueettomia ja heidän vasta-argumenttinsa läpinäkyviä. Alustoilla tapahtuu myös kaupallista sääätelyä. (Foxman & Wolf 2013: 53–54)

Vaikka internetissä käyty keskustelu onkin vain keskustelua eikä fyysisiä väkivallantekoja, on muistettava, että virtuaalikeskustelijan takana on kuitenkin oikea ihminen, joka tuottaa keskustelupalstalle omia ajatuksiaan ja tuntemuksiaan vastaavaa tekstiä. Näitä ajatuksia ei kuitenkaan kenties koskaan sanota ääneen, joten voidaanko olettaa, että internetissä vallitsevat erilaiset moraali-, kulttuuri- ja yhteisökäsitykset kuin reaali maailmassa? (Jordan 2013: 8–9)

Tällaiset käsityserot voivat vaikuttaa myös internetissä käytettyyn retoriikkaan. Kirjoittaja voi kokea itsensä vapaammaksi argumentoimaan samasta aiheesta verkossa kuin kasvotusten, jolloin vasta-argumentoija ja/tai yleisö eivät ole välittömässä yhteydessä kirjoittajaan vaan bittiavaruuden matkan päässä. Seuraavassa kappaleessa

käydän läpi tässä tutkimuksessa käytettyä retoriikan menetelmää, uutta retoriikkaa ja sen syntyä sekä siihen kuuluvia vaikuttamisen keinoja.

4 RETORIikka VAIKUTTAMISEN VÄLINEENÄ

Tämä tutkimus perustuu Chaïm Perelmanin kehittämään uuden retoriikan menetelmään. Tässä luvussa selvitetään tutkimusmenetelmällisiä taustoja, erityisesti mitä retoriikka on ja mistä se on lähtenyt liikkeelle sekä kuinka sen käsite on kehittynyt ja laajentunut klassisesta retoriikasta uuteen retoriikkaan.

Argumentaation voima juontaa juurensa ajatuksesta, jonka mukaan looginen ja järkevä ajattelu johtaa eittämättä totuuteen. Erityisesti Descartes julisti tätä ideaa valistuksen kaudella. Hänen mukaansa olemassa olevien todisteiden pohjalta tehty ajatustyö on ainoa keino saavuttaa totuus – pelkkää kuulopuhetta ei saa uskoa, vaan sille pitää löytää todisteita. Totuus ei monien mielestä ole kuitenkaan niin mustavalkoinen tai henkilökohtainen ajatus. Yksittäisen henkilön päätöksentekoon ja ajatteluun vaikuttaa aina sosiaalinen paine: jos jokin asia on laajalti hyväksytty totuutena, pystyykö sitä vastaan argumentoimaan. Siksi yleisesti hyväksytty mielipide asiasta koetaankin usein totuutena. (Teubert 2008: 95–96)

Retoriikalla tarkoitetaan yleisön vakuuttamista argumentoinnin kautta eli oman väitteen tai agendan puolustamista epäluuloa ja/tai -tietoisuutta vastaan. Argumentointia tutkittaessa keskitytään tutkimaan niitä keinoja, joilla yleisö vakuutetaan. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006) Pelkän asiasisällön lisäksi retoriikassa tärkeää ovat puhujan tunnelataus, maine sekä suhde yleisöön. Myös kulttuurilla on suuri vaikutus: erilaiset ilmaisut, kielikuvat ja rinnastukset sekä edellä mainittujen puute luovat moninaisia vaikutteita argumentoinnissa. (Kakkuri-Knuuttila 1998: 234–235)

Argumentti voi lähtökohtaisesti olla hyvä tai huono. Argumentin hyvyyden tai huonouden mittaaminen on kuitenkin vaikeaa, sillä niille on vaikea määrittää raameja. Argumenttien tarkoitus on aina pyrkiä herättämään vastakaikua yleisössä, mutta samalla antaa yleisölle tilaa sulatella kuulemaansa ja tehdä omat johtopäätöksensä, vaikka argumentoijat aina olettavatkin ja ennakoivatkin yleisönsä reaktioita ja muokkaavat argumenttiaan niiden mukaan. Tämä objektiivisuuden ongelma saattaa johtaa tilanteeseen, jossa argumentiksi kelpaa mikä tahansa, kunhan se täyttää argumentille

asetetut vaatimukset: odotukset, osallistamisen ja vastaamisen/reagoinnin (anticipation, involvement, response). Tällainen tilanne on optimaalinen propagandaa tai vihapuhetta levittävälle manipuloijalle, joka esittää argumenttejaan myötemieliselle yleisölle. (Tindale 2004: 115–116)

4.1 Uusi retoriikka

Vanha muun muassa harhaanjohtavaksi haukuttu retoriikka sai uutta puhtia tultuaan uudestaan muotiin 1900-luvun puolivälissä, jolloin sen käyttö ja tulkinnat vapautuivat, uudistuivat ja monipuolistuivat (Palonen & Summa 1996: 7).

Uuden retoriikan mukaan kielenkäyttöä voidaan tutkia useilla eri tasoilla. Puheiden ja esitysten retoriikka keskittyy tutkimaan esitystä kokonaisuutena. Trooppiretoriikka taas keskittyy tulkitsemaan ilmaisu- tai argumentointitaitoa ja siihen liittyen erityisesti ympäröivien tekijöiden, kuten tietyn aikakauden tai henkilön yksilöllisten ominaisuuksien vaikutusta retoriikkaan. (Palonen & Summa 1996: 10)

Argumentoinnin retoriikka tutkii nimensä mukaisesti esityksen niitä puolia, joilla pyritään vaikuttamaan yleisön suhtautumiseen ja näkökulmiin. Argumentoinnin tutkimus voidaan jakaa retoriseen suuntaan ja formaaliseen suuntaan. Ero näiden kahden välillä löytyy kielenkäytön eri tasoista. Retorinen suuntaus keskittyy tutkimaan kielenkäytön merkittävyyttä, esimerkiksi kielikuvia, argumentin vaikuttavina tekijöinä kun taas formaalinen suuntaus tutkii ja arvioi argumenttien pätevyyttä kokonaisuutena. (Palonen & Summa 1996: 11)

Erityisesti Chaïm Perelman, Kenneth Burke ja Stephen Toulmin ovat argumentointiin painottuvan retoriikantutkimuksen alullepanijoita. He aloittivat retoriikantutkimuksensa 1950-luvulla, jolloin kyseiselle tieteenalalle ei löytynyt kiinnostusta akateemisissa piireissä ja loivat kolme hyvin erilaisista lähtökohdista syntynyttä menetelmää. Perelman ja Toulmin keskittyivät tutkimuksissaan argumentoinnin formaalisen suuntauksen tutkimiseen ja Burke taas painotti tutkimuksessaan enemmän sen retorista

suuntausta, keskittyen enemmän retorisiin ilmiöihin osana inhimillistä toimintaa. (Summa 1996: 51)

Tutkimuksessaan Perelman tekee selvän eron niin demonstraation ja argumentin kuin universaaliyleisön ja erityisyleisön välille. Demonstraatio ja argumentointi eroavat toisistaan päämääränsä vuoksi: demonstraatio on menetelmä, jonka avulla jokin asia todistetaan oikeaksi, riippumatta siitä hyväksyykö yleisö sen. Demonstraatiossa tärkeää on noudattaa tiettyjä sääntöjä ja perustaa väitteensä todisteille, joita voidaan pitää tosina. Tämä on täysin päinvastainen menetelmä verrattuna argumentaatioon, jossa päämääränä on ajatusten ja yleisön yhdistäminen esitettyyn ajatukseen. Toisin kuin demonstraatiossa, argumentointi tapahtuu jatkuvasti muuttuvien lähtökohtien ja sääntöjen kautta, joiden avulla väitteestä pyritään tekemään uskottava. Molemmat menetelmät ovat kuitenkin riippuvaisia yleisöstä, joihin niitä käytetään. Yleisökäsitys oli tunnettu jo antiikin aikana, eikä sen tärkeys ole vähentynyt nykypäiväänkään mennessä. Esiintyjän tulee tuntea yleisönsä, jotta hänellä on suurempi mahdollisuus onnistua argumentoinnissaan. (Summa 1996: 95–96; Perelman 2007: 16)

Argumentoinnin perustana toimii oletus ”yhteisymmärryksen edellytyksistä” eli puhujan ja yleisön välillä jo vallitsevista ajatusmaailmallisista kohtaamisista. Puhujan tulee osata arvioida etukäteen yleisönsä ajatusmaailmaa ohjaavat arvot ja uskomukset. Tällaiset esisopimukset toimivat lähtökohtana puhujalle, jonka pitää luoda yhteys väitteensä ja esisopimusten välille. Virheellinen käsitys esisopimuksista johtaa epäonnistuneeseen argumenttiin ja siten edelleen yleisön menettämiseen. (Kuusisto 1996: 277; Perelman 2007: 28) Juuri tämä ajatus yleisön tiedostamisesta toimii hyvin myös tässä työssä. Kirjoitetaanko perussuomalaisten blogialustalle kirjoituksia samalla kun ollaan tietoisia siitä millainen yleisö ne lukee ja ottaa vastaan.

Universaaliyleisön ja erityisyleisön erottaminen on erityisen tärkeää, sillä sen avulla tehdään ero myös loogisen argumentoinnin ja tunteisiin vetoavan argumentoinnin välille. Vaikka argumentoija osoittaakin puheensa koko yleisölle, on silti tehokkaampaa vaihdella argumentaation keinoja kuulijakunnan mukaan. Lopullinen ero tehdäänkin suostuttelun ja vakuuttamisen kesken. Suostuttelu ja vakuuttamisen ero taas syntyy

puhujan yleisökäsityksestä: universaali yleisö on määrittelemätön yleisö tai vain kuulija, jonka on mahdollista seurata ja ymmärtää puhujaa. Universaali yleisö pyritään vakuuttamaan järkeen yleispätevillä perusteilla vetoamalla. Erityisyleisö taas on puhujan ennalta tuntema, jolloin puhuja voi suostutella yleisön sitoutumaan esitettyyn väitteeseen tunteita herättäviin seikkoihin vetoamalla. (Summa 1996: 67–68; Perelman 2007: 20–21).

4.2 Erilaisia argumentteja

Kuten Perelman teoksessaan *Retoriikan valtakunta* (2007) toteaa, ”argumentaatiossa on kyse väitteistä, joilla on eri yleisöjen vaihteleva kannatus” (Perelman 2007: 57). Väitteet ja niitä tukevat todisteet ovat riippuvaisia tulkinnasta ja niistä käydystä keskustelusta. Kuulija hyväksyy argumentin tai sen vasta-argumentin sen perusteella, kumpi on voimakkaampi. Hyvä argumentaatio koostuu selvistä lähtökohdista ja keskenään vuorovaikutuksessa olevista argumenteista. Nämä argumentit voidaan esittää erilaisille yleisöille yhtäaikaaisesti tai vuorotellen, jolloin yleisöt voivat suhteuttaa ne esittäjään ja muodostaa niistä sitten uusia argumentteja. (Perelman 2007: 57–58)

Argumentit voivat olla sidos- tai erottelumuotoisia. Sidosmuotoiset argumentit siirtävät argumentin lähtökohdat sen johtopäätöksiin. Erottelumuotoisissa argumenteissa taas erotellaan esimerkiksi kielen yhdistämät tekijät. Se, onko argumentti sidos- vai erottelumuotoinen, riippuu käytetyistä ilmaisuista. Kieltä voi taivuttaa palvelemaan argumentin tarkoitusta, jolloin muodostuu samanlaisia väittämiä, mutta eri tarkoituksiperin. (Perelman 2007: 58)

4.2.1 Kvasiloogiset argumentit

Kvasiloogiset argumentit muistuttavat loogisuudellaan matemaattisia rakenteita, mutta ovat todellisuudessa vain typistettyjä versioista todellisuudesta. Niillä pyritään saamaan aikaan argumentti, joka toimisi hieman demonstraation tavoin – sille ei löytyisi helposti

loogista vasta-argumenttia. Erilaisia kvasiloogisen argumentin tekniikoita on useampia: yhteensopimattomuus, samuus, vastavuoroisuus ja oikeudenmukaisuus, transitiivisuus, sisältyminen, jakaminen, vertailu ja todennäköisyys. (Perelman 2007: 59, 62–63, 70, 81, 86) Kvasiloogisten argumenttien tarkastelu tässä työssä on olennaista, sillä puhuttaessa maahanmuutosta, nousee usein puheenaiheiksi kanta-asukkaiden ja maahanmuuttajien saman- tai eriarvoisuus sekä kotimaisen ja lähtökulttuurien vertailu.

Yhteensopimattomuudessa on kyse kahdesta säännöstä, jotka kumoavat toisensa. Tämä pakottaa kuuntelijan valitsemaan niistä toisen, sillä ne eivät voi olla olemassa samaan aikaan, muuten argumentti on ristiriitainen. Esimerkkinä tällaisesta yhteensopimattomuudesta toimivat hyvin muun muassa jokin uskonto ja kommunismi, jotka sulkevat toisensa pois. (Perelman 2007: 63–66)

Samuuden tekniikalla pyritään kahden tekijän samaistamiseen. Tämä samaistus voidaan tehdä määrittelemällä tai analysoimalla. Perelmanin mukaan on olemassa 4 erilaista määritelmätyyppiä: normatiivinen määritelmä, deskriptiivinen määritelmä, tiivistetty määritelmä sekä sekamääritelmiä, joissa yhdistyvät aiemmin mainitut määritelmät. Käsitteitä voidaan siis käyttää eri tavoin, riippuen tilanteesta ja käyttäjästä. (Perelman 2007: 70–72) Samuuden tekniikkaa kuvaillaan usein ohjailevaksi, sillä siinä puhuja yrittää saada kuuntelijan hyväksymään omat ajatuksensa ja tulkintansa ja hylkäämään omansa. Analyysi voidaan kuitenkin kokea turhaksi, jos se ei tarjoa kuulijalle mitään uutta. (Perelman 2007: 73–74)

Vastavuoroisuuden ja oikeudenmukaisuuden säännöissä on kyse kahden samanarvoisen olennon tai tilanteen rinnastuksista. Esimerkkinä tästä tilanteesta toimii skenaario, jossa omistaja syö ruokaansa ruokailuvälineillä ja koira miettii, miksei tämä vain syö suoraan kupista ilman välineitä. Samaa ideaa voi käyttää myös oikeudenmukaisuutta koskevissa tilanteissa: jos henkilö toimii kahdessa rinnasteisessa tilanteessa eri tavoin, hän toimii epäoikeudenmukaisesti ja puolueellisesti. Vastavuoroisuudessa tulee miettiä rinnastuksien järkevyyttä: esimerkiksi ajalliset erot historian ja nykypäivän välillä saattavat tehdä esitetystä vastavuoroisuudesta jopa naurettavan. (Perelman 2007: 75–80)

Transitiivisuudessa on kyse sisältymisestä ja jakautumisesta. Transitiivisessa argumentissa osat sisältyvät kokonaisuuteen ja myös jakautuvat sen sisällä. Transitiivinen tekniikka on verrattavissa matemaattiseen logiikkaan, sillä myös siinä on kyse suhteista kuten esimerkiksi ”suurempi kuin” tai ”on yhtäläinen”. Esimerkki ”minun kotini on sinunkin kotisi” saattaa toimia, mutta se voidaan myös kyseenalaistaa kokemuksen nojalla. Argumentoija voi kuitenkin vielä puolustaa väitettään muuttamalla sen analyyttiseksi lausumaksi ”minun suuri kotini on sinunkin kotisi”. (Perelman 2007: 81–86)

Vertailevaa kvasiloogista tekniikkaa voidaan hyödyntää silloin, kun kyseessä ei ole liian kirjaimellinen vertaus, mutta kuitenkin oletamus, jonka todenperäisyys helposti on tarkastettavissa. Esimerkkinä tällaisesta kvasiloogisesta vertailusta voidaan esittää esimerkki ”hänen ihonsa on valkoinen kuin lumi”. Vertailussa osat liitetään siis toisiinsa tekemällä niistä samanarvoisia vähentämällä ja samalla ylentämällä molempien oletettuja arvoja. (Perelman 2007: 86–92)

4.2.2 Todellisuuden rakenteeseen perustuvat argumentit

Tämän tekniikan avulla voidaan tarkastella todellisuuden eri osien välisiä suhteita. Todellisuuden rakenteeseen perustuvilla argumenteilla pyritään siirtymään ”yleisesti hyväksytystä sellaiseen, joka halutaan saada hyväksytyksi”. Todellisuuden rakennetta voidaan kuvata joko peräkkäin tai rinnakkain esiintyvien sitein. (Perelman 2007: 60, 93, 102) Maahanmuuttajat sekä maahanmuuton vastustajat ja kannattajat kokevat usein syyttelyä puolilta toisin eikä ongelmalle aina ole yksioikoista vastausta. Argumentoimalla, että tietty seuraus on aina välttämätön seuraus jostakin syystä, saattaa toimia hyvänä vaikuttamisen keinona mutta myös kostautua poliittisessa kontekstissa, jossa tulos riippuu paljon yleisöstä, joka saattaa olla hyvinkin valveutunut ja asiaan perehtynyt.

Peräkkäiset suhteet yhdistävät toisiinsa saman tason ilmiöitä, henkilöitä ja tapahtumia. Syy-seuraussuhteen tarkastelun pohjana toimii oletus, että samat teot johtavat aina

samoihin seurauksiin. Tällöin seurauksia voidaan ennakoida ja olettaa – siis myös argumentoida. Näin tapahtuu erityisesti pragmaattisessa argumentoinnissa, jossa seuraukset määrittävät ilmiön tai asian määrittelyn. Pragmaattinen ajattelu on kuitenkin erittäin yksisuuntaista: koska ilmiöitä arvioidaan pelkästään niiden vaikutusten eli joko positiivisten tai negatiivisten seurausten perusteella, asetetaan syy ja seuraus samalle tasolle heti alussa. Jos seuraus on negatiivinen, on syy epäonnistunut tai turha. (Perelman 2007: 93–95)

Yksi pragmaattisen argumentoinnin ongelmista onkin oikean syyn liittäminen seurauksiin. Ilmiöt ovat usein seurausta tapahtumien sarjasta, joten onko oikea tai alkuperäinen syy mahdollista tunnistaa monen joukosta, jotka kaikki ovat osasyllisiä seuraukseen? Seurauksia voi olla myös useita, osa negatiivisia ja osa positiivisia, onko syy silloin hyvä vai paha? Toinen ongelma liittyy tahallisuuteen. Jos ilmiö on seurausta tahallisesta teosta, ei ole enää kyse syystä, joka voidaan olettaa, vaan keinosta, jolla on tietty päämäärä. (Perelman 2007: 96–99)

Todellisuuden rakenteisiin perustuvaa peräkkäistä argumentointia voi soveltaa myös osittamalla argumenttinsa pienempiin, helpommin kerralla hyväksyttäviin väitteisiin. Toisin kuin pragmaattisessa argumentoinnissa, jossa argumentoija siirtyy alusta sen loppuun, tämä vaiheittainen tekniikka saattaa helpottaa yleisön hyväksymisen saavuttamista argumentoinnin päätteeksi. Vaiheittaisella tekniikalla on kuitenkin myös heikkoutensa: vaiheittaiset väittämät saattavat joutua sivuraiteille, jos vasta-argumentoija pystyy omalla väittämällään johtamaan sen harhaan. Argumentoijan itsensä tekemä arviointivirhe vaiheittaisten väittämien yhteensopivuudessa aiheuttaa myös ongelmia argumentin loppuvaiheessa, jolloin epäselvyys saattaa johtaa argumentin epämääräisyyteen. (Perelman 2007: 100–102)

Toisin kuin peräkkäisissä suhteissa, jotka keskittyivät kuvaamaan kausaalisuhteita eli samantasoisia ilmiöitä, rinnakkaiset suhteet kuvaavat eritasoisia ilmiöitä, kuten esimerkiksi henkilön suhdetta hänen töihinsä ja tekoihinsa. Kaikki henkilöön liittyvä lisätieto ilmenee hänen tuotannossaan ja myös siis tavassa, jonka kautta häntä ja hänen töitään käsitellään. Henkilö on vastuussa omasta menneisyydestään ja teoistaan, jotka

vaikuttavat suoraan käsitykseen, jonka muut muodostavat hänestä. (Perelman 2007: 102–103)

Joskus toisesta henkilöstä muodostettu käsitys saattaa johtaa takaisin itseemme. Kiistanalaiset, omasta itsestä pois johdettavat arvostelut voidaan kääntää arvostelijaa vastaan ja tällöin syyttää tätä tekopyhyydestä. Onkin tärkeää yrittää nähdä henkilön tekojen taakse ja yrittää löytää niille pohjimmainen syy. Kielteiset tai myönteiset ennakkoluulot pitävät yllä käsitystä toisesta henkilöstä, eikä näistä ennakkoluulosta luovuta helpolla. Pidättämistekniikan avulla pyritään rajoittamaan tekojen merkitystä suhteessa henkilöön, josta käsitys on jo muodostettu. Esimerkiksi nuoruudessa tehdyt typeryydet voidaan laskea iän, ympäristön tai kasvatuksen syyksi. (Perelman 2007: 110)

Yksilö-tekosidoksen lisäksi voidaan muodostaa yksilö-ryhmäsidoksia. Tällöin ryhmä tai joukko määritetään jäsentensä kautta, esimerkiksi poliittiset puolueet. Toisin kuin yksilö-tekosidoksen kanssa, joukkoon kuuluvan yksilön vakaumusta voidaan epäillä, sillä ei välttämättä voi olla varma siitä, mitä hän edustaa tai mihin tai moneenko ryhmään hän tosiasiaassa kuuluu. Tässä ongelmassa korostuu vähemmistö- ja enemmistöryhmien välillä vaikuttavat ongelmat. Enemmistöryhmä on taipuvainen tekemään yleistyksiä vähemmistöryhmään kuuluvasta yksilöstä ja häntä määrittävistä tekijöistä. (Perelman 2007: 112)

4.2.3 Todellisuuden rakennetta luovat argumentit

Todellisuuden rakenteita luodaan esimerkkien avulla. Esimerkit eivät toimi tässä tapauksessa ainutkertaisuuden näyttäjinä vaan auttavat ennemminkin todistamaan jonkin ilmiön säännönmukaisuutta tai kaavaa. Tavoitteena on todistaa erikoistapauksen avulla, kuinka ilmiö voi olla toistuva ja useisiin vastaaviin tapauksiin liitettävä, jolloin siitä luodaan sääntö. Jos argumentin vaikutus jää kevyeksi, voidaan argumenttia vahvistaa vastaavin esimerkein; tällöin argumentti perustuu enemmän yleistyksille kuin erikoistapauksille. (Perelman 2007: 120–121)

Jos argumentissa käytettävä sääntö on jo yleisesti hyväksytty, käytetään esimerkkiä havainnollistamaan kyseisen säännön relevanssi osana argumenttia. Tässä tilanteessa vedotaan erityisesti kuulijan mielikuvitukseen, kun taas sääntöä luodessa täytyy erikoistapauksen perustua totuuteen. Tahallisen vajavaista havainnollistusta voidaan käyttää retorisenä keinona rikkomaan sääntö, tästä hyvänä esimerkkinä toimii sarkasmi. (Perelman 2007: 122–125)

Havainnollistamisen lisäksi toimintaa voidaan mallintaa niiden mukaan, joita ihailemme tai joita pidämme korkeampi-arvoisina eli luotettavina pätevyyden lähteinä. Tästä syystä toisen toimijan sanojen pohjalta luodun argumentin täytyy olla varovasti muodostettu, sillä se nojaa täysin alkuperäisen toimijan auktoriteettiin. Mallinnettu argumentti on vapaasti sovellettavissa uuden toimijan käsissä, joten alkuperäisen toimijan auktoriteetti saattaa vahingoittua prosessin aikana. Tällöin alkuperäinen toimija saattaakin joutua muokkaamaan tai uusimaan omaa toimintaansa saavuttaakseen uudestaan saman tai suuremman pätevyyden tason. Tämä saattaa johtaa vastamallin syntymiseen, kun alkuperäinen toimija ei halua olla missään yhteydessä uuteen toimijaan, vaan luo alkuperäistä toimintaa vastustavan uuden toiminnan. Valitsemalla vain itselleen tai omaan argumenttiinsa sopivat osat ihannoimastaan kohteesta, luo uusi toimija samalla omaa versiotaan argumentista, joka ei ole suora kopio, vaan tilanteeseen sovellettu versio alkuperäisestä. (Perelman 2007: 125–128)

Tuomalla esiin esimerkkejä yksittäistapauksista, luodaan helposti mielikuvia yleisyydestä. Tällaiset yleistyksen vaikuttavat esimerkiksi syy-seuraussuhteisiin luomalla seurauksille syitä. Mielikuvilla on suuri vaikutus ihmisiin – esimerkiksi politiikassa väärät ja oikeat mielikuvat saattavat vaikuttaa uskottavuuteen ja sitä myöten myös kannatukseen. Sama idea toimii myös auktoriteettien kanssa. Valitsemalla oikean auktoriteetin voi vaikuttaa mielikuvaan itsestään, joko negatiivisesti tai positiivisesti.

Politiikassa vaikuttaminen vaatii argumentointitaitoja. Jos poliitikko ei osaa ajaa ja/tai puolustaa omaa tai puolueensa asiaa, ei kumpikaan tule saamaan kannatusta. Edellä mainittujen keinojen avulla hyvä argumentoija voi siis käyttää esimerkiksi olemassa olevia esimerkkejä, tilastoja, henkilöitä ja tapahtumia hyväkseen yksinkertaistamalla ja

yleistämällä faktoja sekä luomalla loogisia johtopäätöksiä asioiden välille, ja näin valjastaa ne oman etunsa hyödyksi. Seuraavassa kappaleessa siirrytään tarkastelemaan edellä mainittuja vaikuttamisen keinoja käytännössä: miten perussuomalaisten maahanmuuttoaiheisissa blogikirjoituksissa käytettiin uuden retoriikan vaikuttamisen keinoja.

5 MAAHANMUUTTO PERUSSUOMALAISTEN BLOGISSA

Tässä kappaleessa tarkastelen valittuja perussuomalaisten maahanmuuttoa käsitteleviä blogikirjoituksia ja niissä esiintyviä uuden retoriikan mukaisia argumentoinnin keinoja. Tutkimuksen tarkoituksena on myös tarkastella, löytyykö blogikirjoituksista vihapuheeksi luokiteltavaa kieltä tai ilmaisuja. Jos kirjoituksista tai kommentaista löytyy vihapuheeksi luokiteltavia ilmaisuja niitä ja niiden vaikutusta käsitellään erikseen kappaleessa 5.6.

Perussuomalaisten viralliselle blogialustalle voivat kirjoittaa niin puolueen poliitikot kuin aktiivit. Alustan kirjoitukset käsittelevät useita eri aiheita kuten esimerkiksi maahanmuutto, työllisyys, turvallisuus ja Euroopan Unioni. Näillä kirjoituksilla perussuomalaiset kirjoittajat ottavat kantaa ja herättelevät keskustelua alustalla. Tämän tutkimuksen aineisto koostuu yhteensä 45 maahanmuuttoaiheisesta kirjoituksesta, joista 24 kirjoitusta ovat vuodelta 2015 ja loput 21 kirjoitusta vuodelta 2016. Kaikki valitut blogikirjoitukset on liitetty aikajärjestyksessä kahteen taulukkoon, jotka löytyvät tämän tutkimuksen lopusta liitteinä.

Perussuomalaisten blogikirjoituksissa käsiteltiin maahanmuuttoa useiden eri aihealueiden kautta, kuten uskonto, talous ja rikollisuus, joiden avulla perussuomalaiset pyrkivät argumentoimaan oman agendansa puolesta. Nämä aihealueet yhdistettiin tätä tutkimusta varten suuremmiksi kokonaisuuksiksi eli näkökulmiksi, kuten esimerkiksi ”Katoava suomalaisuus” ja ”Huolestuttavia kysymyksiä” sen mukaan, miten kyseistä aihealuetta tekstissä käsiteltiin. Esimerkiksi (kristillistä) uskontoa ja konservatiivisia arvoja pidettiin osana katoavaa suomalaisuutta, jonka korvaavat islamilainen uskonto ja arvot.

Analyysi koostuu blogikirjoituksista poimituista esimerkkikeinoista, joita analysoidaan uuden retoriikan näkökulmasta. Jokainen esimerkki merkitään samalla koodilla kuin liitetaulukossa, esimerkiksi (B1/15) tai (B1/16).

Tässä analyysissä tarkastellaan myös, miten yleisö reagoi kirjoituksiin ja millaisia kommentteja kirjoituksiin on jätetty. Mukaan käsittelyyn otettiin vain ensimmäisen tason kommentteja eli ei toisiin kommentteihin jätettyjä vastauksia. Jokaiseen aihealuelukuun liittyen havainnollistetaan kolmella esimerkillä kommenttikenttien yleistä ilmapiiriä kappaleessa 5.5. Kommenttien valintaan vaikuttaa myös niiden oleellisuus kyseisen kappaleen aihealueeseen. Kommentit merkitään koodilla K sekä vastaavalla blogikirjoituksen tunnisteella, esimerkiksi (KB1/15) tai (KB1/16).

Yhteenvedo-kappaleessa käytetyt kuviot toimivat visuaalisina havainnollistajina. Niitä varten on laskettu yhteen kaikki tässä tutkimuksessa esiintyvät esimerkit niissä käytetyn retoriikan keinon mukaan, jolloin saadaan selkeämpi kuva siitä, kuinka uuden retoriikan keinojen käyttö vaihteli tietyn näkökulman sisällä ja myös näkökulmien välillä.

5.1 Katoava suomalaisuus

Kuten jo aikaisemmin todettiin, perussuomalaiset tunnustautuvat ”kristillissosialistiseksi ja kansallismieliseksi puolueeksi” (perussuomalaiset 2017). Uskonto ja konservatiiviset arvot ovatkin hyvin edustettuina maahanmuuttoa koskevissa blogikirjoituksissa. Perussuomalaisten huoli suomalaisen kulttuurin jäämisestä ahtaalle maahanmuuton lisääntyessä näkyy erityisesti huolena suomalaisten, kristillisyyteen perustuvien perinteiden ja arvojen tuhoutumisena. Perussuomalaisten mukaan tällainen lisää myös turvattomuutta.

5.1.1 Uskonto

Uskonto on perussuomalaisille tärkeä osa suomalaista kulttuuria. Suurimmalla osalla suomalaisista juhlapyhistä on kristilliset juuret, kuten joululla, pääsiäisellä ja helluntailla. Maahanmuutto on nostanut esiin kysymyksiä esimerkiksi joulun juhlimisesta tai Suvivirren laulamisesta kouluissa, joissa oppilaat muodostuvat nykyaikana jo monista eri uskonnoista ja uskontokunnista tulevista lapsista ja nuorista.

Perussuomalaiset kyseenalaistavat tämän perinteistä luopumisen suomalaisen kulttuurin uhkana, kuten voidaan nähdä esimerkeissä (1) ja (2).

- (1) ”Kristillinen kulttuuriperintemme on jäämässä ahtaalle, jos joulun merkitys poistetaan.” (B24/15)
- (2) ”Ilman omaa identiteettiä tässä monikulttuurisessa maailmassa, kristillisten perinteiden tilalle on tulijoita.” (B24/15)

Esimerkeissä (3) ja (4) on esitetty samanlainen syy-seuraussuhde, mutta laajemmassa mittakaavassa. Pelkän suomalaisen, kristillisen kulttuurin sijaan uhattuna on koko Eurooppa ja maailma, jonne runsaan maahanmuuton ja pakolaisvirran seurauksena ennustetaan vakavia ongelmia, sillä kristinusko ja islaminusko eivät sulaudu toisiinsa.

- (3) ”Kun ns. diktaattorit kaatuivat toinen toisensa jälkeen [sic] räjähti homma käsiin, paha pullonhenki pääsi vapaaksi ja sitä hintaa maksaa koko maailma tällä hetkellä.” (B1/15)
- (4) ”Parhailleen on meneillään kansanvaellus islamilaisista maista Suomeen ja koko Eurooppaan. Jo nyt ja varsinkin muutaman vuoden kuluttua Euroopassa on todella merkittävä islaminuskoisten vähemmistö. Siitä on seurauksena kulttuurien välinen raju yhteentörmäys. (B6/16)

Perussuomalaiset argumentoivat islaminuskon mukanaan tuomaa uhkaa runsain esimerkein niin Suomesta kuin muualta maailmasta. Todelliset tapahtumat havainnollistavat tilannetta ja niillä luodaankin kuvaa yleisistä tapahtumista.

- (5) ”Islamin nimeen on kuitenkin tehty viime kuukausien aikana paljon pahaa. Pakistanin Peshawarissa tehdyssä terrori-iskussa surmattiin 132 koululaista. Isisin nimissä iskettiin äskettäin Kanadan parlamenttiin. Australiassa uskonoppinut otti panttivangikseen joukon ihmisiä ja surmasi heistä kaksi.” (B3/15)
- (6) ”Piilokameralla kuvatut imaamin puheet järkyttävät Tanskassa. Television dokumenttisarjan yhdessä osassa imaami Abu Bilal opettaa, että mikäli naimisissa oleva tai eronnut nainen tekee aviorikoksen eikä ole neitsyt, hänet pitää kivittää kuoliaaksi.” (B6/16)

Esimerkeissä (5) ja (6) puhutaan surmatuista lapsista, uskonoppineista sekä naisten kivittämisestä. Tilanteista 3 on tapahtunut länsimaissa, jopa Tanskassa, rauhan ja turvallisuuden tyyssijassa, jossa islaminuskoinen imaami saarnaa nyt naisten tappamisesta. Näin luodaan uhkakuvia, jotka saattavat kehittyä mielikuvituksessa henkilökohtaiseksi turvattomuuden tunteeksi.

- (7) ”Joissain kunnissa ihmetellään, miksi lasten joulujuhlista kristillisyys halutaan riisua pois? Monissa perheissä on petytty siihen, kuinka ohjelmissa tepastelevat vain tontut ja joulupukit, kristillisen perinteen puuttuessa kokonaan.” (B24/15)
- (8) ”Moni muslimi uskoo islamiin pohjautuvien valtajärjestelmien kritiikin olevan kritiikkiä heidän omaa uskontoaan vastaan.” (B3/15)

Oikeiden tapahtumien lisäksi perussuomalaiset havainnollistavat yleistyksien avulla. Esimerkissä (7) kerrotaan, kuinka suomalaisissa kunnissa ja perheissä on petytty uskonnollisuuden puuttumiseen, antamatta kuitenkaan tarkempia tietoja mielipiteiden ilmaisijoista tai siitä, onko asiasta tehty esimerkiksi tutkimus. Nämä luovat kuvaa yleisestä tyytymättömyydestä. Esimerkissä (8) taas puhutaan ”monien muslimien” uskomuksista. Tässäkään esimerkissä ei anneta tietoa, kuinka montaa muslimia on oikeasti haastateltu asiasta, vaan luodaan kuvaa muslimien yleisestä mielipiteestä ilman varsinaisia todisteita.

Yleistyksistä siirrytään sujuvasti itsestään selvinä esitettyihin argumentteihin. Asiat, jotka saattavat olla totta, esitetään tässäkin ei vain yleistyksinä vaan itsestäänselvyyksinä, asioina, jotka kaikki jo tietävät todeksi. Esimerkissä (9) kirjoittaja ottaa argumentointiin ”minun nuoruudessani” asenteen, esittäen ajatuksen, että kaikki oli paremmin ennen, kun kristillisyys oli vielä itsestäänselvyys.

- (9) ”Lapsuudessani, kuten jo pari tuhatta vuotta on pidetty itsestään selvänä, että jouluun kuuluu seimi, tietäjät ja Jeesus.” (B24/15)

Esimerkeissä (10), (11) ja (12) islaminusko esitetään pelkkää kärsimystä aiheuttavana uskontona. Esimerkissä (11) ilmenee jopa sana ”fakta”, jolle voitaisiin pyytää virallisia

todisteita. Tässä tilanteessa ”fakta” viittaa kuitenkin yleistyksen esittämiseen totena. Itsestäänselvyydet voivat olla voimakkaita argumentteja, jos niitä ei kyseenalaisteta tai niille ei vaadita todisteita. Tällöin esitetty ”fakta” jää yleisön mieleen totena.

- (10) ”Jo vuosikymmeniä pahimpia maailman kriisipesäkkeitä ovat olleet alueet [sic] jossa islam on valtauskonto, lähes kaikki maailman ”pakolaiset” tulevat islamilaisista maista.” (B1/15)
- (11) ”Fakta on, että uskonnoista islam tuottaa eniten väkivaltaa ja kärsimystä maailmaan, niin omille kuin väärauskaisille.” (B1/15)
- (12) ”Koska islam on totalitääriäinen hallintajärjestelmä [sic] joka ei tunne solidaarisuutta, hyväksyntää erilaisuudelle tai muutakaan hyveellisyyttä.” (B1/15)

Kyseisissä esimerkeissä tapahtuu myös vertailua kristinuskoon: esimerkissä (12) ilmaistaan, kuinka islaminusko ”ei tunne solidaarisuutta, hyväksyntää erilaisuudelle tai muutakaan hyveellisyyttä”. Nämä käsitetään siis muiden uskontojen, myös kristinuskon hyveiksi.

Painoarvoa argumentille haetaan myös virallisista lähteistä. Esimerkeissä (13) ja (14) väitteen validiutta todistetaan perustuslakivaliokunnan, eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen sekä islaminuskoon perehtyneen henkilön kautta. Esimerkissä auktoriteettien tekemien linjausten perään on liitetty myös vuosiluku. Virallisten tahojen käyttö lähteinä luo argumentille totuudellista painoarvoa.

- (13) ”Sekä perustuslakivaliokunta (2014) että eduskunnan apulaisoikeusasiamies (2013) ovat linjanneet, että juhlan teemaan liittyvät perinteet eivät tee tilaisuudesta uskonnon harjoittamista” (B24/15)
- (14) ”Suomen islamilaisen neuvoston varapuheenjohtajan Pia Jardin mukaan islamin uskonto kieltää yksiselitteisesti toisten ihmisten ja uskonnon pilkkaamisen. Hän myöntää, että kiello on ristiriidassa länsimaisen sananvapauskäsityksen kanssa.” (B3/15)

Virallisten tahojen ja asiantuntijoiden lisäksi esimerkissä (15) auktoriteetteina on käytetty myös muiden maiden päättäjien myöntämiä epäonnistumisia. Muualla tapahtuneet myöntämiset ovat sidoksissa erilaisiin konteksteihin, joita ei voida verrata. Tässä esimerkissä kuitenkin kerrotaan maahanmuuton tilanteen olevan samanlainen myös Suomessa. Suomenkin päättäjien tulisi siis myöntää epäonnistuneensa.

- (15) ”Useat maahanmuuttajat eivät koskaan kotoudu tai integroidu yhteiskuntaamme, kulttuuriimme tai oikeuteemme ilmaista omaa uskontoamme. Mistä sen tiedän? Näin on käynyt mm. Australiassa, Kanadassa, Saksassa ja Britanniassa, jossa[sic] valtion päämiehet toisensa perään ovat epäonnistumisensa tunnustaneet.” (B4/15)

Esimerkissä (15) ilmaisu ”oikeuteemme ilmaista omaa uskontoamme” luo myös jälleen kuvaa islaminuskosta vihan uskontona, joka ei hyväksy muita uskontoja ja tuo mukaan yhteensopimattomuuden argumentin – islaminusko ja suvaitsevaisuus eivät voi olla olemassa yhdessä.

5.1.2 Konservatiiviset arvot

Perussuomalaiset yhdistävät konservatiiviset arvot, samoin kuin juhlapyhätkin, kristillisyyteen. Nämä kristilliset arvot on puolestaan yhdistetty isänmaallisuuteen. Suhteessa maahanmuuttoa ja erityisesti islaminuskoa vastaan konservatiivisilla arvoilla on pyritty todistamaan, kuinka maahanmuutto rikkoo näitä arvoja.

Kulttuurien vastakkainasettelua löytyi paljon ja tämä näkyi kvasiloogisissa yhteensopimattomuuden argumenteissa. Esimerkissä (16) otetaan kantaa konservatiiviseen suomalaisuuteen erityisesti uskonnon kannalta. Suomessa pienet pitäjät ja kylät ovat aikoinaan rakentuneet kirkon ympärille ja suurista kaupungeista löytyy edelleen kirkkoja, jopa useita. Moskeijoja suomalaisessa kulttuurimaisemassa ei ole ennen ollut. Kirjoittajan mukaan niitä ei tänne siis voida rakentaakaan, sillä ne eivät historian mukaan sovi tänne.

- (16) ”Kirkko keskellä kaupunkia on osa suomalaista historiaa ja kulttuuria. Moskeija vastaavasti ei sitä ole.” (B9/16)

Esimerkissä (17) yhteensopimattomiksi argumentoidaan suomalaiset ja islamilaiset arvot, erityisesti naisten ja lasten kohtelevinen. Naisen asemasta islamilaisessa kulttuurissa on puhuttu jo kauan ja se on vakavasti otettava puheenaihe. Naisen asema länsimaissa ei kuitenkaan ole sekään itsestäänselvyys, vaan siitäkin keskustellaan edelleen jatkuvasti. Jumalanpilkka taas on ikuinen tabu kaikissa uskonnoissa, myös kristinuskossa, ja vaikka se ei olekaan välttämättä useille ”herkkä” aihe, ei sen olemassaoloa voi kieltää.

- (17) ”Ei Suomeen kuulu naisten kohtelevinen toisen luokan kansalaisina. Tai lasten sukuelinten silpominen uskonnon takia. Jumalaakin saa ja pitää voida pilkata sananvapauden nimissä, oli jumalan nimi mikä hyvänsä.” (B8/15)

- (18) ”Vastakkainasettelua ilmenee erityisesti kantasuomalaisten ja Afrikasta tulevien islaminuskoisten välillä. Paikoin ongelma on jo paisunut molemminpuoliseksi vihaksi.” (B8/15)

Esimerkissä (18) on tuotu esiin mielenkiintoinen, erittäin tarkka yleistys. Miksi juuri Afrikan islaminuskoisten ja kantasuomalaisten välillä on eniten skismaa vai onko kyseessä kiertoilmaus, jossa puhutaan esimerkiksi pääasiassa islaminuskaisista somaleista, joiden annetaan tässä ymmärtää tehneen jotain, mikä aiheuttaa kantasuomalaisissa jopa vihaa. Ilmaus voidaan mieltää haittaavien huhujen levittelyksi ja tiettyä ihmisryhmää leimaavaksi, vaikka se ei suoranaista vihapuhetta olisikaan.

Yhteensopimattomuuden lisäksi kirjoituksista löytyi myös samaistamista ja symbolismia. Esimerkissä (19) isänmaallisuus on yhdistetty marttyyrimaisesti muun muassa rasismiin. Erityisesti esimerkin (19) kirjoittaja kokee lueteltujen konservatiivisten arvojen olevan nykyaikana ”automaattinen” merkki rasismista ja fasismista. Samat arvot todennäköisesti ovat yhtä tärkeitä maahanmuuttajille, joilla kuitenkin ei välttämättä ole mahdollisuutta toteuttaa niitä omassa maassaan.

- (19) ”Koti, turvallisuus, isänmaa. Nämä ovat arvoja, jotka ovat minulle hyvin tärkeitä, kuten aivan varmasti tuhansille muillekin suomalaisille. Ne ovat myös arvoja, joita ei ole enää sopivaa kannattaa, ja joiden mukaan elävät ihmiset voidaan automaattisesti tuomita rasisteiksi, fasisteiksi... Ylipäätään pahoiksi ihmisiksi. (B17/15)

Esimerkin (20) puhe leijonakorusta tai leijonasyMBOLISTA yleensä on ristiriitainen. Toisaalta leijonasyMBOLI löytyy jääkiekkopaidoista ja vaakunoista, joissa se mielletään Suomen tunnuksiksi. Kaulassa roikkuessaan Suomen Leijona kuitenkin tuottaa erilaisia mielikuvia ja sen voidaan yhdistää kuvaavan enemmän ”Suomi suomalaisille” ideologiaa ja edustavan jopa enemmän äärioikeistoa kuin Suomen valtiota.

- (20) ”Itse ostin pojalleni Leijona korun[sic], kun hän oli 10-11 ikäinen. Koru pysyi kaulassa, eikä kukaan kyseenalaistanut sen käyttöä. Nyt tämä yksi Isänmaan[sic] kunnioittamisen tapa on asetettu kyseenalaiseksi, miksikö? Koru VOI aiheuttaa rasistisia ajatuksia.” (B3/16)

Esimerkeissä (21) ja (22) samaistus koetaan tahallisenä. Esimerkin (22) ”hurmaava joukkoitsemurha” viittaa Paasilinnan teokseen, jossa ryhmä ihmisiä päättää tehdä joukkoitsemurhan. Länsimaalaisten arvojen joukkoitsemurha tulee siis maahanmuuton ja sen mukana tuomien kulttuurien ja arvojen muodossa. Esimerkissä (21) islaminuskon virtaaminen Eurooppaan ja muualle maailmaan koetaan vihaa levittävänä tapahtumana, josta länsimaat voivat syyttää vain itseään, koska maahanmuuttoa ei ole rajoitettu tarpeeksi ajoissa.

- (21) ”Vihan virta ei tule laantumaan vuosikymmeniin koska pato on räjäytetty.” (B1/15)

- (22) ”Länsimaat ovat tiellä, hurmaava joukkoitsemurha [sic] jonka islamilainen pyöveli toteuttaa.” (B1/15)

Turvattomuus on perussuomalaisten mukaan myös seurausta konservatiivisten arvojen vähentymisestä. Perussuomalaisten mukaan yksi konservatiivisista arvoista on koti. Ihminen pelkää sitä, mitä ei ymmärrä, ja tämä tehdään selväksi esimerkissä (23), jossa esimerkiksi vieraiden kielten sanotaan lisäävän turvattomuutta. Sama kirjoittaja

ehdottaakin esimerkissä (24) ratkaisuksi rajojen sulkemista. Tällöin vieraiden ominaisuuksien lisääntyminen loppuu. Ja ikään kuin lupauksena tästä jo Suomessa asuvien turvapaikanhakijoiden turvallisuus lisääntyy myös.

(23) ”Kodinomaisuus horjuu [sic] jos toistuvassa määrin alkaa kuulla kieliä, joita ei ymmärrä ja tapoja, joita ei voi käsittää. Kun kodinomaisuus katoaa, turvattomuuden tunne lisääntyy.” (B17/15)

(24) ”Jos valtio nyt niin sanotusti sulkisi rajat, olisi suomalaisten turvallisuuden tunne palautettu ja täällä jo olevat turvapaikanhakijat kohtaisivat vähemmän vastustusta.” (B17/15)

Esimerkeissä (25) ja (26) ilmenee ”ei meillä Suomessa” asenne. Liittyen syihin, jotka lisäävät turvattomuutta, nämä esimerkit antavat ymmärtää, että maahanmuuttajien kulttuuriin kuuluu esimerkiksi ”huorittelu” ja ”negatiivinen asenne naiseen”, jotka voivat olla kotoisin vain heidän kulttuuristaan ja uskonnostaan. Tällaiset teot laitetaan siis vain maahanmuuttajien syyksi ja heidän Suomeen tuomikseen.

(25) ”Käytös on sen mukaista, ettei siihen yksikään kantaväestöön kuuluva ole aiemmin kyennyt. Huorittelu, haistattelu tai raiskauksilla tai tappamisella uhkailu ei ole suomalaisuutta, eikä sellaisen edessä tule vaieta.” (B7/15)

(26) ”Jostain se negatiivinen asenne naiseen tai toisuksoiseen oli omaksuttu, eikä sitä yksin suomalainen yhteiskunta kykene korjaamaan.” (B7/15)

Esimerkki (27) maalaa jo kärjistetympää kuvaa maahanmuuttajien tuomasta turvattomuuden tunteesta. Ilmaisuihin ”satoja oudosti käyttäytyviä nuoria miehiä” rajaa turvattomuuden tunteen pelkistä nuorista miehistä johtuvaksi, mikä on karu yleistys saapuvia nuoria miehiä kohtaan sekä heidän ”outoa” käyttäytymistään kohtaan. Ilmeisesti tässä kirjoittaja tarkoittaa oudolla käyttäytymisellä esimerkissä (26) mainittua ”negatiivista suhtautumista naiseen” ja yleistää kaikkien saapuvien kohtelevan naisia alentavasti.

(27) ”Ihmiset eivät voi vaikuttaa oman asuinalueensa tapahtumiin vaan joutuvat katsomaan toimettomana vierestä [sic] kun omalle pienelle

asuinalueelle rahdataan satoja oudosti käyttäytyviä nuoria miehiä.” (B17/15)

Uskonnosta argumentoidessaan kirjoittajat käyttivät auktoriteetteina virallisia lähteitä. Konservatiivisia arvoja on kuitenkin argumentoitu kansalaisilta kuulluin tarinoin ja mielipitein. Tässä korostuu kenties eniten perussuomalaisten populismi, jossa kansan ääni tuodaan kuuluviin ”tositarinoin” kohtaamisista maahanmuuttajien kanssa.

(28) ”Useat Koivukylässä asuvat vanhemmat ovat useasti kertoneet maahanmuuttajanuorten ja jopa lasten huonosta käytöksestä ja uhkailuista, ei vain nuoria, vaan myös aikuisia kohtaan.” (B7/15)

(29) ”Tuntemani naiset ovat tulleet kertomaan, että he usein pelkäävät erityisesti lastensa puolesta, joutuessaan tämän kaltaisen käytöksen todistajiksi.” (B7/15)

Esimerkit (28) ja (29) kertovat lukijalle, kuinka suomalaiset ovat ilmaisseet huolensa, ei vain omaa vaan lastensa turvallisuutta kohtaan. Tarinoiden annetaan myös ymmärtää olevan yleisiä ja tapahtumien arkipäivää. Kansan käyttäminen auktoriteettina palvelee perussuomalaisten agendaä hyvin, sillä näin he antavat kuvan, että he toimivat kansan tahdon mukaan.

5.2 Huolestuttavia kysymyksiä

Maahanmuutto herättää myös paljon yhteiskunnallisesti huolestuttavia kysymyksiä. Kuten jo aiemmin todettiin, konservatiivisten arvojen vähentyminen johtaa turvattomuuden tunteeseen. Tätä tunnetta voimistaa myös maahanmuuttajien mukanaan tuoma rikollisuus. Lisäksi maahanmuuttajien aiheuttamat taloudelliset kulut huolestuttavat.

5.2.1 Talous

Yleisimpänä keinona maahanmuuttajista aiheutuvien kulujen argumentoinnissa oli syyn ja sen seurauksen esittäminen. Erityisesti esimerkeissä (30), (31) ja (32) valtion velan ja ”kulupotin” kasvaminen lasketaan suoraksi seuraukseksi maahanmuutolle. Esimerkissä (32) kyseisten kulujen kasvun ilmoitetaan olevan lisäksi mahdotonta ennakoida, joten kulut saattavat ymmärrettävästi olla vielä suunniteltua suuremmat hallitsemattoman maahanmuuton vuoksi.

- (30) ”Tämän vuoden hakijamääristä on esitetty vain arvioita, mutta kaikkein maltillisimmissakin arvioissa tulijoita on vähintään 15 000, mikä tarkoittaa samalla kulurakenteella miltei 250 milj. euron kulupottia.” (B13/15)
- (31) ”Tänä vuonna valtio velkaantuu lisää noin 5,4 miljardia €. Se on 1000 € vauvasta vaariin. Ensi vuonna velkapotti kasvaa 6 miljardilla.” (B21/16)
- (32) ”Suomeen tulleista turvapaikanhakijoista syntyy tänä vuonna arviolta 600 miljoonan ennakoidettavat kustannukset. Turvapaikanhakijoiden määrä ei ole ennalta päätettävissä ja viimeisen vuoden aikana Suomeen ja muuhun Eurooppaan suuntautunut maahanmuuttovirta on ollut erityisen hallitsematon. Näin ollen kustannuksiakaan ei ole pystytty ennakoidaan, eikä niitä myöskään pystytä enää välttämään.” (B5/16)

Esimerkissä (33) taloudellisia seurauksia haetaan hieman kauempaa. Jopa salaliittoteorian tuntua huokuva kirjoitus vihjaa Lähi-idän rikkaiden valtioiden havittelevan jonkinlaista maailmanvalloitusta maahanmuuttajien avulla, jotka toimivat heidän apureinaan.

- (33) ”Rahoittajavaltiot, esimerkiksi Saudi-Arabia ja Iran, eivät hyväksy aitoa uskonnonvapautta ja muita länsimaisia arvoja. Heidän etunsa olisi, jos maahanmuuttajat eivät integroituisi tänne. He voivat käyttää valtaa Euroopassa maahanmuuttajien kautta, jotka ihailevat heidän yhteiskuntiaan. Näiden valtioiden rahoittama toiminta ei tukisi luottamusta ja kotoutumista, päinvastoin.” (B9/16)

Mihin muuhun maahanmuuttajiin käytettävät rahat voitaisiin käyttää? Perussuomalaiset havainnollistivat konkreettisin esimerkein, kuinka kyseiset rahat ovat suoraan pois

kansalaisilta ja kunnilta, eivät vain kaukaista rahaa valtion budjetissa. Esimerkissä (34) maahanmuuttajien tarvitsemat tulkkipalvelut tuovat lisäkustannuksia kunnille, jotka joutuvat maksamaan palvelut itse.

- (34) ”Päätös koskettaa kaikkia muita kuin suomalaisia ja on ehkä kiireisimpinä aikoina myös päivystystä vaikeuttava kun paikalle tarvitaan tulkkipalveluita, jotka luonnollisesti kunta maksaa itse.” (B2/15)

Esimerkeissä (35 ja (36) havainnollistetaan aggressiivisesti, mitä muuta hyödyllistä maahanmuuttajien tuomilla kuluilla voitaisiin tehdä ja saavuttaa kantasuomalaisten hyväksi. Esimerkit ovat perättäiset otteet samasta kirjoituksesta. Esimerkkien luvut ovat samat, jälkimmäisessä luvut on vain tuplattu. Argumenttina tämä ei sisällöllisesti tarjoa mitään uutta, mutta suurten ja kasvavien lukujen vaikutus jää mieleen.

- (35) ”30.000 elintasopakolaista maksaa vuodessa n. 600.000.000€ = NOIN NELJÄ LASTENSAIRAALAA!” (B15/15)

- (36) ”60.000 elintasopakolaista maksaa vuodessa noin 1.200.000.000€ = NOIN KAHDEKSAN LASTENSAIRAALAA.” (B15/15)

5.2.2 Rikollisuus

Maahanmuuton aiheuttamaa rikollisuutta argumentoitiin suurimmaksi osaksi rinnakkaisin seuraussuhtein, eli kuinka teot ovat sidoksissa yksilöön tai ryhmään ja määrittävät näitä. Kirjoituksista löytyi kuitenkin myös mielenkiintoista oikeudenmukaisuuden etsintää. Esimerkissä (37) puhutaan laista, jonka mukaan Suomi ei karkota rikollista, jolla on kotimaassaan voimassa oleva kuolemantuomio. Kirjoittaja on hakenut tällä ilmeisesti ideaa, jonka mukaan Suomi ei voi ”hyysätä” rikollisia, mutta esimerkistä nousee myös kysymys inhimillisyydestä ja ihmisoikeuksista. Suomessa ei ole voimassa kuolemantuomio, joten voiko Suomi kannattaa kyseistä rangaistusta ja lähettää tuomitut takaisin?

- (37) ”Perustuslakimme osa, jossa käsitellään ulkomaalaisen rikollisen karkottamista on jostakin 50-60vuoden[sic] takaa. Tarkasti en muista, mutta mahdollinen kuolemantuomio kotimaassa estäisi meiltä karkoituksen[sic]. Sellainen laki on otettava nopeasti käsittelyyn ja tehtävä siihen riittävät muutokset, että voimme karkotukset laittaa voimaan. Laki on tehty aivan eri yhteiskuntaan ja silloin nämä rikokset eivät olleet näissä mittakaavoissa. (B3/16)

Miltei jokainen maahanmuuttajien rikollisuutta koskeva esimerkki käsittelee seksuaalirikoksia. Tämä kertoo hyvin, miten perussuomalaiset kokevat maahanmuuttajat ja heidän lähtökulttuurinsa. Sitä ei ole kiistäminen, etteivätkö maahanmuuttajat tekisi rikoksia, mutta tällaisten uhkakuvien luominen helpottaa tekemään jokaisesta maahanmuuttajasta, varsinkin miehestä, raiskaajan suomalaisen silmissä.

- (38) ”Ulkomaalaiset syyllistyvät suhteellisesti rikoksiin hieman useammin kuin suomalaiset, mutta erityisesti raiskaus- ja seksuaalirikokset ovat selvästi yleisempiä ulkomaalaisten keskuudessa. Myös pahoinpitelyt ja ryöstörikokset korostuvat tässä ryhmässä. Syy siihen on varmasti kulttuurisissa seikoissa, maahanmuuttajien lähtömaan tilanteessa ja heidän sopeutumattomuudesta[sic] yhteiskuntaamme, mikä näkyy erityisesti Itä-Afrikan muslimiväestön kohdalla.” (B8/15)
- (39) ”Ilmeistä on, että turvapaikan saavien, erityisesti Lähi-idästä kotoisin olevien miesten kotouttaminen Suomeen ei tule olemaan helppo tehtävä. Suomalaisessa tasa-arvossa ei kuitenkaan ole olemassa harmaata vyöhykettä. Vääristynyt suhtautuminen naisten seksuaaliseen itsemääräämisoikeuteen on tuomittava yksiselitteisesti.” (B1/16)

Esimerkeissä (38) ja (39) on jälleen kärjistetty rikoksen tekijöiksi erityisesti Lähi-idästä tulevat miehet sekä Afrikan muslimiväestö, tällä kertaa vielä tarkemmin Itä-Afrikan muslimit. Tämä ryhmiä leimaava puhe on omiaan yleistämään kyseiset ryhmät rikoksentekijöiksi ja vaarallisiksi. Ilmaisut, kuten ”syy siihen on varmasti” ja ”Ilmeistä on” tekevät esimerkeistä itsestään selvyksiä, yleisiä totuuksia.

- (40) ”Kaikkien lähtömaat ovat muslimimaita [sic] joissa naisten asema on alistettu ja lapsiavioliitot tavallisia.” (B2/16)

- (41) ”Siirtolaiskriisi alleviivaa linjatiukennuksen tärkeyttä, koska tuomioiden pitää olla uskottavia myös toisiin käytäntöihin tottuneiden ulkomaalaisten kannalta.” (B15/16)

Esimerkki (40) toistaa myös samaa kaavaa argumentoinnissa kuin aikaisemmissa esimerkeissä. Rikoksista argumentoidaan tuomalla esiin niiden yleisimmät uhrit eli naiset ja lapset. Aiemmin esimerkissä (17) puhuttiin lasten sukuelinten silpomisesta, tässä lapsiavioliitoista. Nämä ovat todellisia ongelmia, joista täytyykin keskustella vakavasti, mutta näissä esimerkeissä niitä käytetään luomaan yleistä kuvaa äärimmäisen julmasta uskonnosta.

Esimerkissä (41) puolestaan vaaditaan Suomeen kovempia rangaistuksia seksuaalirikoksille yleisesti, mutta argumenttina käytetään maahanmuuttajien tekemiä rikoksia, joista pitää saada antaa kovempia rangaistuksia kuin nyt. Suomessa seksuaalirikoksista annetut tuomiot ovat olleet puheenaiheena jo pitkään, ja asiasta on tehty useita kansalaisaloitteita. Perussuomalaiset käyttävät maahanmuuttajien tekemiä seksuaalirikoksia keinona vaikuttaa päätöksentekoon, sillä heidän mielestään se lähettäisi myös maahanmuuttajille viestin tekojen vakavuudesta.

Tukemaan maahanmuuttajien rikollisuutta käsitteleviä argumenttejaan, kirjoittajat ovat tukeutuneet myös totuuden rakennetta luovan auktoriteetin sanaan. Esimerkissä (42) on esitetty tutkimuksen kautta todistettu fakta ja esimerkissä (43) haastateltu ilmiön asiantuntijaa.

- (42) ”Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen tilaston mukaan Afrikassa ja Lähi-idässä syntyneiden suhteellinen osuus raiskauksista on 17-kertainen suomalaisiin verrattuna. Tätä on aivan turha pyyhkäistä pois sanomalla [sic] että raiskaavathan suomalaisetkin. Tämä on tilastollinen fakta.” (B2/16)
- (43) ”Arabikulttuurin asiantuntija Päivi Käre-Zeinin mukaan Lähi-idässä raiskaus on aina naisen syy, sikäläisen tulkinnan mukaan nainen on pukeutumisellaan tai käyttäytymisellään tällöin viettänyt miehen.” (B22/15)

Auktoriteettia haettiin myös vähemmän virallisista lähteistä. Esimerkissä (44) kirjoittaja ilmoittaa oman mielipiteensä asiasta ja tukee sitä yleistämällä sen useimpien mielipiteeksi. ”Tällaisten miesten” ei kukaan halua jäävän Suomeen. Samanlainen yleinen mielipide esimerkissä (45) kertoo kansan tyytymättömyydestä, mutta ei ole selvää onko kyseessä oikea, tutkittu mielipide vai kirjoittajan oman kokemuksen perustalta luotu oletamus.

- (44) ”Minä en halua tällaisten miesten jäävän Suomeen, enkä halua heitä tänne enää yhtään lisää. Samaa mieltä on useampi suomalainen.” (B2/16)
- (45) ”Kansalaisten selkeä enemmistömielipide on pitkään moittinut Suomen lainsäädännön heikkoutta törkeiden rikosten tuomioiden osalta.” (B15/16)

5.3 Suvaitsevaisuuden lähteillä

Maahanmuuttopolitiikasta ja suvaitsevaisuudesta puhuttaessa nousee esiin kysymyksiä esimerkiksi vastuusta. Kenen syytä Lähi-idän ja Afrikan ongelmat oikeastaan ovat: pienen pohjoisen valtion, joka on itse viettänyt satoja vuosia suurvaltojen alaisuudessa vai länsimaisten suurvaltojen, jotka harjoittivat esimerkiksi siirtomaapolitiikkaa jo satoja vuosia sitten? Jos maahanmuuttoa ei myöskään rajoiteta tarpeeksi tai lainkaan eikä siihen varauduta tarpeeksi, saattaa syntyä suuria ongelmia, kun yhteiskunta ei pysty pitämään huolta uusista ja vanhoista asukkaista.

5.3.1 Globaali vastuu

Todellista globaalia vastuunkantajaa perussuomalaiset argumentoivat oikeudenmukaisuuden argumenteilla. Ne maat, jotka aikoinaan harjoittivat kolonialismia ja ryöstivät siirtomaitaan aiheuttaen vuosisatojen köyhyyttä ja sosiaalisia ongelmia, ovat suuremmassa vastuussa kuin pieni Suomi. Esimerkeissä (46) ja (47)

esitetään juurikin tätä ideaa, vastuunkantajia haetaan niin kauempaa historiasta kuin lähempääkin muutamien kymmenien vuosien ajoilta.

- (46) ”Entä eikö se vastuu viimeistäänkin kuuluisi heille, jotka öljyvarojen vuoksi pommittivat Irakin kivikaudelle ja hääsivät vanhan armeijan upseerit perustamaan uuden ja uljaan hirmuvallan, ISISin?” (B13/15)
- (47) ”Miten kummassa pienellä, pohjoisella, kaksi sotaa suurvaltaa vastaan hävinneellä ja 420 000 pakolaista asuttaneella kansalla on globaali vastuu toisen mantereen tapahtumista? Eikö se vastuu kuuluisi niille suurvalloille, jotka vuosisatojen ajan riistivät ja orjuuttivat siirtomaitaan, kuljettivat aarteet pääkaupunkiansa loisteeksi, rikkoivat luontaiset heimorajat ja nostivat valtaan uudet hirmuvaltiat?” (B13/15)

Esimerkeissä (48) ja (49) globaalia vastuuta asetetaan myös lähtömaiden harteille argumentoimalla, että myös maahanmuuttajien ja pakolaisten tulisi ottaa vastuuta oman maansa tapahtumista sekä omista teoistaan ja ratkaista yhteiskunnalliset ongelmansa itse ilman länsimaiden apua, eikä lähteä pakoon toiseen maahan. Seurauksena sodasta on rauha.

- (48) ”Alueilta, joihin irakilaiset vapaaehtoisesti palaavat, ei voi olla muillakaan turvapaikan tarvetta.” (B1/16)
- (49) ”Afrikan maat ja Lähi-itä tulee jättää omiensa käsiin, he määrittävät itse tulevaisuutensa omissa maissaan. Rauhaan, ainakaan pitkäaikaiseen ei voi pakottaa. Rauha löytyy valitettavasti sodan ja kärsimysten kautta [sic] kun järki sekä väsymys lopulta voittavat.” (B24/15)

Muutamissa tilanteissa maahanmuuttoa argumentoitiin myös sarkasmin avulla. Esimerkissä (50) on nähtävissä sarkastinen viittaus ”tuskin kukaan vakavasti otettava poliitikko esittää muurin rakentamista rajalle”, mikä tietenkin viittaa USA:n tämänhetkiseen presidenttiin Donald Trumpiin, jonka vaalilupauksiin kuului muurin rakentaminen USA:n ja Meksikon rajalle hallitsemattoman maahanmuuton lopettamiseksi. Viittaus on kuitenkin aasinsilta esimerkkiin muiden maiden tiukentuvista maahanmuuttopoliittisista toimista, joita kirjoittajan mukaan Suomenkin pitäisi alkaa miettimään. Miksi Suomi pitäisi rajansa kokonaan auki, jos muutkaan eivät sitä tee.

- (50) ”Mitä tulee rajat kiinni-heittoon[sic], tuskin kukaan vakavasti otettava poliitikko esittää muurin rakentamista rajalle. Mutta[sic] jos tällä viitataan esim. vaatimuksiin tiukentuvasta maahanmuuttopolitiikasta, jota naapurimme muuten tekevät kiihtyvällä vauhdilla meihin nähden, meidän pitää aivan ehdottomasti puhua siitä [sic] kuinka auki ne meidän rajat ovat ja kenelle.” (B12/16)

Maahanmuuttopolitiikan tiukentuminen on maailmanlaajuinen ilmiö. Tätä perussuomalaiset todistelevat hakemalla todisteita ulkopuolisilta auktoriteeteilta. Esimerkissä (51) kehoitetaan ottamaan yhteyttä erittäin tiukoista rajoistaan kiinnipitävään Australiaan, joka torjuu jatkuvaa maahanmuuttoa Aasiasta ja muualta. Esimerkeissä (52) ja (53) viitataan Ison-Britannian ja Tanskan ylimpiin auktoriteetteihin, jotka ovat ilmaisseet samoja asioita ja huolia kuin perussuomalaiset. Nämä ilmaisut näyttävät, että perussuomalaiset eivät ole yksin huoliensa ja mielipiteidensä kanssa.

- (51) ”Jos ei muuta keksi, voi ottaa puhelun Australiaan ja kysyä miten he torjuvat laitonta maahantuloa. (B20/16)
- (52) ”Myös Iso-Britannian pääministeri puhui sodasta monikulttuurisuutta vastaan jo vuonna 2011.” (B10/15)
- (53) ”Tanskan kuningatarkin sen sanoi: Maahanmuuttajien on sopeuduttava ja kunnioitettava maan perusarvoja.” (B8/15)

5.3.2 Valkoinen syyllisyys

Tämä kappale käsittelee ”suvaitsevaisia” eli maahanmuuttoa kannattavia. Perussuomalaiset tuntuvat käyvän taistelua suvaitsevaisia vastaan, jotka eivät heidän mielestään ymmärrä maahanmuuton vakavia seurauksia.

Kvasiloogisella vastavuoroisuuden keinolla pyrittiin argumentoimaan suvaitsevaisten puolueellista toimintaa. Esimerkeissä (54), (55) ja (56) korostuu, miten perussuomalaiset väheksyvät maahanmuuttoa kannattavia ja sitä, kuinka suvaitsevaiset eivät näe maahanmuuton hyvien puolien taakse.

- (54) ”Keskustelu asian tiimoilta on yhtä vinksahantutta kuin sokeiden suvakien argumentointi maahanmuuttoasioissa.” (B7/16)
- (55) ”Muun muassa lapsilisäleikkaussäästöjen rinnalla tämä päätös näyttää hyvinkin turhalta.” (B2/15)
- (56) ”Tätä kriisiä ei ratkaista älyllisesti epärehellisellä ”inhimillisyydellä” toivottamalla Sipilä-Merkkelin[sic] linjalla puoli Afrikkaa ja Lähi-itää elämään kantamaalaisten siivellä kunniakansalais-statuksella vailla velvoitteita vailla vastuuta kantamaalaisten hypäessä tuottavuusloikkaa romuttaen omat hyvinvointikansallisvaltionsa [sic] jotka ovat kehittyneet vuosikymmenien ja satojen saatossa keskinäisen solidaarisuuden tuloksena.” (B24/15)

Suvaitsevaisia määrittää heidän toimintansa, joka perussuomalaisten mukaan ei ole Suomen parhaaksi, ja on myös perussuomalaisten vastaista. Esimerkeissä (57) ja (58) mainittiin myös muutamia tahoja, jotka perussuomalaiset ovat linjanneet suvaitsevaisiksi juuri edellä mainittujen seikkojen perusteella. Suomalainen media ja vihreiden Ozan Yanar saavat kohtaansa kritiikkiä puolueellisuudesta ja turhasta, tahallisuudesta herkkänahkaisuudesta. Molemmissa esimerkeissä on sarkastisia vivahteita, mutta esimerkissä (58) nousee esiin jälleen perussuomalaisten kirjoituksissa vilahteleva marttyyrius ilmauksessa ”Perussuomalaisten kritisoinnin ympärille poliittisen aatteensa rakentava”, ikään kuin he kokisivat olevansa jahdattavana.

- (57) ”Hän on yksi suomalaisen median suosikkiesiintyjistä erilaisissa maahanmuuttoon ja maahanmuuttajiin liittyvissä asioissa.” (B18/16)
- (58) ”Päivityksestä vedettiin herneitä nenään yli puoluerajojen, etutaistelijana lähinnä Perussuomalaisten[sic] kritisoinnin ympärille poliittisen aatteensa rakentava Ozan Yanar(vihr.).” (B10/15)

Esimerkeissä (59) ja (60) näkyy, kuinka maahanmuuttoa vastustavien tietämystä asiasta kritisoidaan. Arjen tapahtumien vähättely ja monikulttuurisuuden ylistäminen nähdään valitettavana tietämättömyytenä ja jopa lapsellisuutena

- (59) ”Kukkahattutädit ja muutkin sinisilmäiset mukasuvaitsevaiset puhuvat kauniisti monikulttuurisuudesta. Arjen todellisuus on ikävä kyllä aivan muuta.” (B8/16)

- (60) ”Viimeaikaisten terrori-iskujen valossa on täysin luonnollista olettaa, että kyseessä olisi ollut jälleen kerran islamistien isku. Jos useiden islamisti-iskujen jälkeen tekijän motiivi onkin jonkin toisenlaisen hulluuden motivoimaa, ei se muuta aikaisemmin tapahtunutta. (B11/16)

Esimerkki (60) on kirjoituksesta ”Lälläslää, ei ollut islamisti” (B11/16), jossa kirjoittaja moittii suvaitsevaisia vahingonilosta, jota nämä olivat hänen mukaansa kokeneet, kun terrori-iskua ei ollutkaan tehnyt islaminuskoinen henkilö, vaan Breivikiä ihannoinut mielenterveyspotilas.

- (61) ”Monikulttuurisuuden edistämisessä käytetään taktiikkana niin sanottua kansallista itseruuskintaa. Viestin keskeinen sanoma on, että suomalaiset ovat jollain tavalla moraalisesti vastuussa kehitysmaiden kärsimyksistä ja siitä aasinsiltana voidaan todeta, että Suomen tulee hyväksyä kehitysapu ja kansainvaellus.... Mitä enemmän suomalaiset saadaan vihaamaan ja häpeämään suomalaisuuttaan, sitä otollisempaa on tuputtaa ’parempaa kulttuuria’ kansalle.” (B8/16)

Esimerkissä (61) globaalin vastuun sysääminen suomalaisten harteille nähdään valkoisen syyllisyyden lähteenä ja syynä siihen, miksi Suomeen kohdistuvaa maahanmuuttoa ei saada kuriin ja rajoja kiinni. Marttyyrit suomalaiset eivät uskalla sanoa ei, vaan joutuvat luopumaan omasta kulttuuristaan muiden hyväksi.

Suvaitsevaisuutta argumentoitiin myös sarkastisin esimerkein. Esimerkissä (62) nuori sinisilmäinen opiskelija lapsellisesti kannattaa maahanmuuttoa, koska se tuo Suomeen etnisiä ravintoloita. Tämä koskettaa häntä itseään, sillä Suomi on niin tylsä maa, mutta samalla hän ei näe asiaa laajemmassa mittakaavassa. Esimerkissä (63) taas sarkastisesti annetaan ymmärtää, että monet eurooppalaiset ovat jo niin syvällä suvaitsevaisuuden syövereissä, etteivät he näe, että se ei kannata.

- (62) ”Tilaisuuteen saapuva opiskelijanuori näkee asian aivan eri tavalla: onhan maahanmuutossa ongelmia, mutta kyllä niistä selvitään. Tärkeintä on, että yritämme ymmärtää toisiamme, sillä eihän erilaisuudessa ole mitään pahaa – vaan pikemminkin päinvastoin. Etniset ravintolat ja maailmaa eri tavoin katsovat ihmiset tekevät Suomesta mielenkintoisemman[sic] paikan elää.” (B11/15)

- (63) ”Moni eurooppalainen kannattaa edelleen monikulttuurisuutta kiivaammin kuin muslimit omaa uskoaan.” (B3/15)

5.3.3 Ruotsin huono esimerkki

Länsinaapurimme Ruotsi on aina ollut suomalaisille arka puheenaihe. Viha-rakkaussuhde Ruotsiin kulminoituu nykyään katkeriin jääkiekko-otteluihin sekä maiden välisiin maaotteluihin. Ruotsi on ollut suuri maahanmuuttajien vastaanottaja jo pitkään, ja nyt Ruotsissakin on alettu puhumaan maahanmuuton kielteisistä vaikutuksista. Perussuomalaiset käyttävätkin esimerkiksi Ruotsissa puhjenneita ongelmia varoittavina esimerkkeinä virheistä, joita Suomen ei tule tehdä.

Ruotsin tilannetta on argumentoitu runsaasti syy-seuraussuhteilla. Mitä tapahtuu, jos seuraa Ruotsin esimerkkiä maahanmuuttopolitiikassa ja mitä voi seurata, jos asioille ei tehdä mitään?

- (64) ”Ruotsissa virinnyt pelko tulee näkymään kasvavana turvapaikkamatkailuna Suomeen, mutta yksikään puolue ei ole esittänyt rajatarkastuksia. Suomessa ei pelätä muuta kuin rasismia, siksi raja on auki, oli tulija sitten massamurhaaja, joukkoraiskaaja tai sotarikollinen.” (B19/16)
- (65) ”Maahanmuuton ongelmiin on Suomessa reagoitava, ennen kuin päädymme samaan jamaan Ruotsin, Tanskan tai Saksan kanssa. Väkipolta, jengiytyminen, slummiutuminen ja rikollisuuden kasvu ei saa olla Suomen tie!” (B8/15)

Esimerkeissä (64) ja (65) luodaan kuvaa massamurhaajien, joukkoraiskaajien, sotarikollisten, väkivallan, jengiytymisen, slummiutumisen ja yleisen rikollisuuden kasvusta Suomessa, jos rajat pysyvät Ruotsin tapaan auki. Kirjoittajat kritisoivat Suomen keskittymistä väärin asioihin, kuten rasismin kasvuun, vaikka todelliset ongelmat ovat saapuvien kulttuurien mukanaan tuomat uhat.

- (66) ”Suomi sellaisena kuin olemme sen oppineet tuntemaan häviää. Yhdenkään vihervasurin on turha tulla inttämään muuta, katsokaa Ruotsiin.” (B16/15)

Suomella on vielä aikaa ja mahdollisuus välttää nämä ongelmat, toisin kuin Ruotsilla. Esimerkissä (66) tehdään selväksi, että Ruotsi on jo mennyt ja ruotsalaisuus on katoamassa lopullisesti. Tämän pitäisi siis vakuuttaa ”vihervasuritkin”. Terminä ”vihervasuri” ei oikeasti tarkoita mitään ja termi voitaisiin lukea nimittelyksi.

Ruotsin tilannetta havainnollistettiin myös ruotsalaisesta yhteiskunnasta poimituin esimerkein. Esimerkit (67) ja (68) ovat otteita saman kirjoittajan teksteistä. Molemmissa kauhistellaan tilannetta, jossa edes viranomaiset eivät suostu menemään, esimerkiksi Rosengårdin lähiöön, ilman lisätukea alueen rikollisuuden vuoksi. Näillä kärjistyneillä esimerkeillä pyritään osoittamaan kuinka maahanmuutosta syntyy huomattavaa haittaa ja turvattomuuden tunnetta, kun rikollisuus ottaa vallan ja aiheuttaa esimerkiksi tiettyjen alueiden ghettoutumista.

- (67) ”Tutkijat myös kertovat arjen todellisuudesta Etelä- ja Keski-Ruotsissa. Siellä on jo 55 aluetta, joissa paikallinen rikollisverkosto aiheuttaa merkittävää turvattomuutta. Esimerkiksi joillekin alueille palokunta suostuu lähtemään vain poliisisaattueen turvaamana!” (B4/16)

Erityisesti esimerkissä (68) mainittava Rosengårdin pahamaineinen lähiö mainitaan perussuomalaisten blogissa useasti – se on hyvä huono esimerkki maahanmuuton huonoista puolista.

- (68) ”Rosengård Malmössä on iso lähiö, jossa asuu etupäässä maahanmuuttajia. Siellä tilanne meni jo aikaisemmin niin pahaksi, että palokunta suostuu menemään alueelle vain poliisisaattueen turvaamana. (B5/15)

Esimerkeissä (69) ja (70) on tuotu esiin samoja asioita kuin kappaleessa 5.2.2. Lasten ja naisten turvallisuus olivat keskeisiä argumentteja maahanmuuton tuomaan rikollisuuteen liittyen ja niitä käytetään myös tässä tuomalla esiin asianmukaisia esimerkkejä Ruotsista.

- (69) ”Asuinympäristön arkipäivään kuuluu ammuskelua, autopaloja ja muita tuhopolttoja. 5-6-vuotiaat[sic] lapset jäävät kiinni näpistelystä. Tällaisessako ympäristössä joku haluaisi lapsensa kasvattaa? Tämä on ruotsalaisen yhteiskunnan kasvava todellisuus.” (B6/15)
- (70) ”Ruotsin raikaustilastot ovat maailman kärkiluokkaa.” (B6/15)

5.4 Nykytilanteen sietämättömyys

Suomen ja Suomen harjoittaman maahanmuuttopolitiikan tämänhetkinen tilanne ei ole perussuomalaisten mieleen. Perussuomalaiset kokevat olevansa ainoita kansan todellisen tahdon lähettiläitä, joita muut puolueet ja media syrjivät heidän suomalaisuutensa vuoksi. Erityisesti valtavirtamedia koetaan harhaanjohtavaksi lähteeksi.

5.4.1 Mitta on täynnä

Kansa on kyllästynyt selittelyyn. Tämä ei perussuomalaisten mukaan ole vain Suomen tilanne, vaan ajankohtaista myös muualla maailmassa. Muutos on saatava, keinolla millä hyvänsä. Perussuomalaiset argumentoivat esimerkeissä (71) ja (72) symbolisoimalla ja samaistamalla tilanteen vakavuuden kastelukannuilla kasteluun ja arkisiin huoliin, jotka ovat muuttuneet vakavammiksi. Samalla he yhdistävät oman agendansa kansalaisten huoliin, korostaen näin omaa asemaansa kansan edustajana.

- (71) ”Eurooppa on sodassa. Ja tätä sotaa ei voiteta kastelukannuilla vihollista ruikkimalla.” (B20/16)
- (72) ”Ilmiön taustalla on yhä kasvava globalismin[sic] vastustus, halu itsemääräämisoikeuteen ja siirtolaisuusongelmat. Kyse on siis ihmisten ihan arkisista huolista ja nämä teemat korostuvat myös Perussuomalaisten[sic] vaaliohjelmassa.”(B16/16)
- (73) ”Nämä kansallismieliset ratkaisivat vaalituloksen niin Yhdysvalloissa kuin Britanniassakin. Kyse on samasta ilmiöstä kuin

Perussuomalaisten[sic] jyttyssä kaksissa viime eduskuntavaaleissa”.
(B16/16)

Esimerkissä (72) ulkomailla tapahtuneet yllättävät vaalitulokset, erityisesti Yhdysvalloissa tapahtunut republikaanien voitto toimii todisteena, että muuallakin maailmassa kansa on yhtä kyllästynyt kuin Suomessa.

Erilaisten tilanteiden oikeudenmukaisuutta ja vastavuoroisuutta argumentoitiin runsaasti. Esimerkeissä (74) ja (75) keskustellaan oikeudenmukaisuudesta. Onko oikein, että suomalaiset työllään maksavat maahanmuuttajien elämän, tai, kun yrittää muuttaa jotain lakia suomalaisten hyväksi, niin ei onnistu, ainoastaan suomalaisten elämää hankaloittavat lait menevät läpi. Perustuslaki, ihmisoikeussopimukset ynnä muut koetaan ennemminkin kansanoikeuksia haittaavina kuin edistävinä.

(74) ”Aika moni kantasuomalainen on puskenut vuosia duunia ja maksanut veroja [sic] että tämä yksi perhe on voinut ottaa rennosti, hieman hölläillä.” (B7/16)

(75) ”Olen perustuslakivaliokunnan jäsenenä täysin väsynyt siihen, että yrität muuttaa mitä vaan pykälää maahanmuutossa [sic] niin johan on perustuslaki, ihmisoikeussopimukset ja ties mitkä esteenä. Mutta kun suomalaiselta vanhukselta, lapsiperheeltä tai muulta viedään [sic] niin kyllä ne joustaa talouden vuoksi.” (B10/16)

Esimerkissä (76) Suomen tilanne ja ongelmat rinnastetaan sota-aikaan. Sota-aika, erityisesti talvisota on edelleen monelle suomalaiselle vaikea paikka, sillä moni sen ajan kokenut on vielä hengissä. Tämä vertaus, että Suomi kokisi samanlaisia ongelmia kuin silloin, on hankala vertaus, sillä kyseisen aikakauden, tilanteen ja yhteiskunnan vertaaminen nykytilanteeseen on mahdotonta. Silloin Suomeen saapui runsaasti suomalaisia evakkoja eli pakolaisia. Tällä kirjoituksella on kenties yritetty vedota suomalaisten isänmaallisuuteen tuomalla sota-aika mukaan keskusteluun mutta samalla sen vertauskohdat ontuvat voimakkaasti.

(76) ”Suomi on sodanjälkeisen historiansa pahimpien ongelmien edessä.”
(B19/15)

Seuraavat esimerkit (77), (78) ja (79) kuvaavat syy-seuraussuhteita ja voimakasta reagointia asiaan. Niillä puhutellaan Suomen tämänhetkistä johtoa jopa hieman uhkaillen, kuten ilmaisut esimerkeissä (77) ja (78) ”hoitaa politiikan keinoin vai ei” ja ”puolestaan aiheuttaa vielä pahempia ylilyöntejä” osoittavat. Myös päättäjien tulevaisuus epäonnistuneita johtajina on ilmaistu voimakkaasti kiroillen esimerkissä (79).

(77) ”Sitä vaihtoehtoa ei ole, etteikö se kanavoituisi jonnekin. Päättäväksi jää enää se, yritetäänkö asiat hoitaa politiikan keinoin vai ei.” (B13/16)

(78) ”Jos ihmisten arvojen ja tunteiden väheksyminen jatkuu [sic] on luvassa hiljaista hyväksyntää näille ylilyönneille, mikä puolestaan aiheuttaa vielä pahempia ylilyöntejä.” (B17/15)

(79) ”Toimikaa sen mukaan tai maa ja sen kansa tulee kärsimään ja te jätte historiankirjoihin päättäjinä [sic] jotka paskoivat isänmaansa.” (B16/15)

Ylimmälle johdolle syy-seuraussuhtein osoitetut puhuttelut uhkaavine sävyineen jatkuvat esimerkissä (80), jossa on siteerattu Yhdysvaltain entistä presidenttiä John F. Kennedyä. Jos ratkaisu ei löydy rauhallisesti, on se löydettävä toista kautta. Esimerkeissä (81) ja (82) auktoriteetteja on haettu myös historiasta, toinen jälleen Yhdysvaltain entiseltä presidentiltä, jonka avulla kyseenalaistetaan Suomen toiminta rajojen sulkemisen suhteen.

(80) ”JFK totesi maaliskuussa 1962: ’Ne jotka tekevät yhteiskunnan rauhanomaisen uudistamisen mahdottomaksi, tekevät väkivaltaisen vallankumouksen vääjäämättömäksi.’.” (B13/16)

(81) ”Ronald Reagan lausui taannoin, että kansa [sic] joka ei pysty valvomaan rajojaan, ei ole kansa lainkaan”. (B13/15)

Esimerkki (82) vie valtion ja sen johdon kyseenalaistamisen jälleen hieman pidemmälle. Esimerkistä huokuu jälleen marttyyrius – maahanmuuttoa vastustavat kokevat menettävänsä sananvapautensa ja saavansa rasistin leiman, koska mielipiteitä ei saa enää ilmaista vapaasti. Syypää tähän on valtiojohto, joka ajaa vain omaa etuaan.

- (82) ”Historia tarjoilee meille runsaasti esimerkkejä valtioista, jotka ovat valjastaneet koko yhteiskunnan tiettyä aatetta ajamaan ja siinä samalla tukahduttaneet mielipidevapauden. Kansalaisten turvallisuudella ei ole ollut niin suurta väliä, sillä onhan asiat tehty korkealentoisten päämäärien vuoksi. Historia on antanut tällaiselle toiminnalle nimen. Se nimi on totalitarismi.” (B14/16)

5.4.2 Impivaaralainen marttyyrius

Perussuomalaiset kertoivat blogissaan useasti, kuinka muut puolueet näkevät heidän ”impivaaralaisina”. Aleksis Kiven luomien jurojen, seitsemän veljeksen eristyksissä sijainnut tila oli nimeltään Impivaara, ja siitä on lähtöisin vertaus, jolla viitataan muista eristäytymiseen ja muutoksen vastustamiseen, supisuomalaiseen tyyliin.

Esimerkeissä (83) ja (84) esiintyy symboliikkaa, jonka avulla perussuomalaiset samaistuvat viattomuuteen. ”Pieni jolla merenselällä” tai ”kuin juutalainen kristalliyönä” luovat mielikuvia viattomasta kärsimyksestä, jonka ympärillä raivoaa ylivoimainen valta. Esimerkissä (84) esiintyvä viittaus juutalaisiin kristalliyönä on hieman kiusallinen perussuomalaisten saamien varoitusten vuoksi, kun heidän jäsenensä ovat esiintyneet esimerkiksi äärioikeistolaisten ryhmien kanssa.

- (83) ”Poliittinen oikea- ja vasenlaita[sic] yrittävät irroittaa[sic] tulppaa peruskansalaisen jollasta [sic] joka muutenkin on kovilla tuulisella merenselällä.” (B1/15)

- (84) ”Matias pelkää. Hänen puheistaan ja liikkeistään näkee, että hän pelkää kuin juutalainen kristalliyönä.” (B11/15)

Vastavuoroisuudella ja oikeudenmukaisuudella kirjoituksissa pyrittiin osoittamaan, että muidenkin tulisi varoa sanojaan ja tekojaan kuin vain perussuomalaisten. Esimerkissä (85) haetaan oikeutta karjalaisille evakoille, joita ei ruotsinkielisille alueille asutettu. Ote on kirjoituksesta, jossa RKP-nuorten maahanmuuttoa kannustanut kampanja koettiin tekopyhäksi. Esimerkissä (86) argumentoitiin esittämällä tilanteen vastavuoroisuus. Perussuomalaisia on syytetty rasismista, mutta esimerkiksi

historiallinen RKP:n johtohahmo oli rasistinen suomalaisia kohtaan. Molemmissa esimerkeissä puhutaan historiallisista tapahtumista, joiden käyttäminen vain lisää perussuomalaisten marttyyrielementtiä. Näin pitkä kaunan kantaminen ei edistä kenenkään asiaa.

- (85) ”On nimittäin niin, että sodan jälkeen RKP:n vaatimuksesta karjalaisia evakkoja ei voitu asuttaa ruotsinkielisille alueille. Se oli teko, jota ainakaan minä en voi millään hyväksyä vuosikymmenien jälkeenkään.” (B9/15)
- (86) ”Kuten myös tunnettua, RKP:n perustajiin kuulunut A.O. Freudenthal oli harvinaisen jyrkkä rasisti. Hänhän väitti, että suomenkieliset suomalaiset ovat alempirotuisia kuin ruotsalaiset.” (B9/15)

Rinnakkaisia seuraussuhteita eli henkilön tai ryhmän suhdetta tekoihinsa argumentoitiin runsaasti, mutta samalla yksipuolisesti. Perussuomalaiset ottivat useissa kirjoituksissa alentuvan marttyyrimaisen roolin, kuten on nähtävissä esimerkeissä (87), (88), (89) ja (90). He nimittävät itseään ”pöhlöpopulisteiksi” ja ”roskakiksi”, käyttäen jälkimmäistä nimitystä useampaan kertaan. Tässä nousee esiin myös populismi, jossa tavalliset ihmiset mielletään alempiarvoiseksi, valtaapitävien ”eliitin” mielipiteitä vastustavaksi, viattomaksi joukoksi – kansaksi. Tässä luodaan me vastaan he – asetelmaa.

- (87) ”Rajoittamaton[sic] maahanmuuton hyötyjä ovat alkaneet epäillä muutkin kuin pöhlöpopulistit, sillä kymmenet tuhannet uudet käsiparit eivät olekaan luoneet luvattua vaurautta. ja[sic] valtio joutuu ottamaan uutta velkaa satoja miljoonia euroja.” (B21/16)
- (88) ”Meidän valkoisen ’roskaväen’ ei edes tarvitse öyhöttää eikä käyttää minkäänlaista asiatonta tekstiä tuodaksemme ongelmia esiin.” (B17/16)
- (89) ”Tervon ja muiden mukasuvaitsevaisten solvaama roskaväki, siis tavalliset keskivertosuomalaiset ymmärtävät tosiasiat. Olemme suoraan sanottuna kusessa.” (B19/15)
- (90) ”Mukasuvaitsevaiston kannattaisi muistaa, että roskaväen kärsivällisyys on rajallinen.” (B19/15)

Samalla kun perussuomalaiset luovat itselleen marttyyrin roolia roskaväkipuheilla, luovat he esimerkeillä (91), (92) ja (93) toisille ”vanhoille” puolueille tai poliitikoille suvaitsevaisen roolia, joka antaa ymmärtää, ettei kyseinen henkilö tai puolue aja keskivertosuomalaisen asiaa vaan omaansa olemalla hiljaa vääryyksien edessä. Esimerkissä (92) nostetaan perussuomalaisten marttyyriroolia ilmaisulla ”riittää olla suvaitsematta perussuomalaisia”. Esimerkissä (93) ilmaisulla ”mitä vasemmalle hänen aatemaailmansa asettuu” kirjoittaja kritisoi vasemmistolaista ajatusmaailmaa, mutta samalla antaa kuitenkin antaa ymmärtää, että perussuomalaiset ovat erittäin oikealla, jos eivät jopa äärioikealla.

- (91) ”Kritiikkiä monikulttuurisuudesta ja maahanmuutosta on vanhoilta puolueilta turha odottaa. Kritiikkiä ei kuule edes naisen kulttuurisen alistamisen osuessa kohdalle. Varotaan loukkaamasta ja pysytään hiljaa, niin ympärileikkauksen kuin huntuun piilottamisen edessä.” (B12/15)
- (92) ”Vanhat puolueet ovat omineet suvaitsevaisuustermin ja useat haluavatkin nähdä Perussuomalaiset[sic] impivaaralaisina. Erilainen kokemus maahanmuutosta ja monikulttuurisuuden erinomaisuudesta riittää olla suvaitsematta Perussuomalaisia[sic].” (B12/15)
- (93) ”Tahallisen väärinymmärtämisen kerroin kasvaa sitä suuremmaksi, mitä kauemmin henkilö on politiikassa vaikuttanut tai miten vasemmalle hänen aatemaailmansa asettuu.” (B12/15)

Esimerkissä (94) kirjoittaja havainnollistaa, kuinka perussuomalaisia syrjitään mediassa, esimerkiksi juuri valtakunnallisen Yleisradion eli Yle:n toimesta, joka perussuomalaisten mukaan kritisoi heitä, mutta antoi muiden puolueiden toimia vaaliaikana rauhassa.

- (94) ”Eräs toinen tuore esimerkki Ylen yksipuolisesta linjasta oli Perussuomalaisten[sic] mustamaalaus MOT-ohjelman taholta, juurikin vaalien alla. Kritiikkiin Yle tässäkin asiassa viittasi kintaalla, antaen kuitenkin samalla muille puolueille rauhan tehdä vaalityötä.” (B4/15)

5.4.3 Fake News

Perussuomalaiset eivät luota valtamediaan, ainakaan suurimmilta osin. Termi ”Fake News” on Yhdysvaltain tämänhetkisen presidentin kuuluisaksi tekemä nimitys valtamedian uutisille, jotka kritisoivat häntä eivätkä tue hänen agendaansa. Valtamedia ja maahanmuuton kannattajat nähdään valheellisten ja puolueellisten uutisten levittäjinä.

Esimerkeissä (95) ja (96) tuetaan tätä kvasiloogista vastavuoroisuuden ideaa valheellisesta valtamediasta. Esimerkissä (95) todetaan yhden Suomen suurimman sanomalehden, Helsingin Sanomien, kertovan vain maahanmuuton hyvistä puolista sen sijaan, että se tasapuolisesti kertoisi myös huonoista vaikutuksista. Esimerkissä (96) valitellaan tämän puolueellisuuden yleisyyttä: kaikki valtamedian julkaisut kertovat samaa tarinaa ja vain yhdeltä kannalta.

(95) ”Tämän ikävän tosiasian kertoo nyt myös Helsingin sanomat, joka yleensä kertoo vain monikulttuurisuuden ihanasta ja rikastuttavasta vaikutuksesta.” (B4/16)

(96) ”On surullista [sic] että valtamedia kertoo vain sen [sic] mikä tukee heidän agendaansa, neutraali tasapuolinen uutisointi ei toteudu.” (B18/15)

Kvasiloogisilla oikeudenmukaisuuden argumenteilla kommentoitiin esimerkissä (97) myös vertaamalla maahanmuuttajan tekemään Kela-huijausta ja siitä annettua rangaistusta vihapuheesta annettuihin rangaistuksiin. Esimerkissä annetaan ymmärtää, että esimerkiksi perussuomalaisten kirjoittamat tekstit, jotka on todettu vihapuheeksi, ovat totta ja niistä annetaan siksi tuomioita, eikä siksi, että ne ovat vihapuhetta.

(97) ”Sopii miettiä miten on, väärin se kuitenkin on [sic] kun samaan aikaan Suomessa jaellaan syytteitä ”vihapuheesta” tai kirjoituksista [sic] jotka ovat täyttä faktaa.” (B18/16)

Esimerkki (98) viittaa Yhdysvaltain viimeisiin presidentinvaaleihin, joissa kiistelty republikaanien ehdokas Donald Trump voitti vaalit. Trumpin voitto samaistettiin jälleen perussuomalaisten ”jytkyyn” ja Donald Trump perussuomalaisten silloiseen

johtohahmoon Timo Soiniin. Kirjoittaja sanoo suoraan, kuinka valtamedia pyrkii aivopesemään kansalaisia, mutta epäonnistui, ja parjattu, viaton syyllinen voitti.

- (98) ”Populisti, fasisti, rasisti, natsi, seksistinen hetero valkoinen mies. Sellainen on ollut Trumpin voiton kuin Perussuomalaisten[sic] jytynkin takana lukuisten puheenvuorojen mukaan, joskin näillä asioilla ei juurikaan muutoin yhteistä ole kuin ’syylliset’. Meni aamukahvit väärään kurkkuun yhdeltä sun toiselta [sic] kun valtamedian mielenmuokkaus ei onnistunutkaan.” (B17/16)

Valheellisella uutisoinnilla on syy-seuraussuhteensa. Esimerkissä (99) kerrotaan tällaisen median synnystä: tyhmä kansa tarvitsee helppoja uutisia. Esimerkki antaa kuvan median hyväksikäyttämistä kansalaisista, joilla ei ole omaa mieltä tai mielipiteitä.

- (99) ”Verorahoilla julkaistaan ’oikeaa tietoa’, ’kansan parhaaksi’. Tämä ihmiskuva lähtee siitä, että kansalaiset ovat tyhmiä kuin saappaat eivätkä he omin päin osaa hankkia luotettavaa tietoa, vaan sen sijaan täytyy rakentaa valtava laitos tuottamaan kansalaisille ’luotettavia uutisia’ (yksityinen kotimainen media tai ulkomainen media ei ole riittävän luotettavaa ilmeisesti).” (B8/16)

Esimerkki (100) kertoo rohkeaa tarinaa sananvapaustaistelijoista, jotka etsivät toisen keinon saada ”oikeaa tietoa” kansalle, kun valtamedian valheelliset uutiset tukkivat muut kanavat.

- (100) ”He, joiden sananvapautta rajoitetaan, hakevat muita kanavia ilmaista näkemyksiään.” (B20/15)

Perussuomalaisten mukaan valheellinen media syntyy teoista: kun jotain jätetään kertomatta tai kerrotaan tahallaan vääriä tai valheellisia faktoja. Esimerkissä (101) poliisihallituksen maahanmuuttajiin liittyvää tiedotusta epäillään sisäministeriön muokkaamaksi ja faktoja valheellisiksi. Sana ”luonnollisesti” viittaa toiminnan olevan yleistä: sisäministeriö vaikuttaa perussuomalaisten mukaan tiedotukseen siis usein.

- (101) ”Näyttää olevan maan tapa vetää lukuja hatusta. Tämäkin poliisihallituksen tiedottaminen on luonnollisesti siunattu tai jopa ehdotettu sisäministeriöstä. ’Hei, vedetäänkö jotain hatusta?’ Eikö asiasta

todella voida puhua niiden oikeilla nimillä ja siten [sic] ettei anneta harhaanjohtavaa informaatiota?” (B22/15)

Esimerkissä (102) vihjaillaan jopa vaarallisesti, että joku on puuttunut viranomaisten ulosantiin ja pelotellut tämän hiljaiseksi. Poliisiviranomaisen pidättäytyessä kertomasta tutkinnasta on yleensä kyse siitä, että tutkimus on kesken, eikä keskeneräisiä asioita anneta julkisuuteen. Avainsanana esimerkissä onkin ”ei **uskalla** kertoa”. Kirjoitus ei kerro, onko ”uskaltaa” kirjoittajan omaa tekstiä vai oliko kyseessä vain viranomainen, joka kieltäytyi kommentoimasta. Verbi ”uskaltaa” luo kuitenkin mielikuvaa tahallisesta haittaavasta toiminnasta.

(102) ”Mitä tämä tarkoittaa? Korkeassa asemassa oleva poliisiviranomainen, joka on verorahoilla palkattu huolehtimaan meidän kaikkien turvallisuudesta, ei uskalla kertoa rikollisuuteen liittyvästä ilmiöstä! Se, että hän ei uskalla tehdä jotain, kertoo mielestäni ainoastaan yhdestä asiasta: hänet on pakotettu olemaan hiljaa!” (B21/15)

Kaksi havainnollistusta ovat esimerkkeinä vain maahanmuuttoa suvaitsevasta mediasta. Esimerkeissä (103) ja (104) kansalaisten kerrotaan saavan vain myönteistä tietoa, esimerkiksi, että islam on rauhan uskonto, kun siitä keskustelevat asiantuntijat. Lisäksi ”hieman kielteisten” sanojen käyttö on kielletty monilla sivustoilla, mikä viittaa siihen, että sivustot hyväksyvät vain positiivisten sanojen ja siten myös positiivisten uutisten julkaisun.

(103) ”Ylen mukaan Koraania on ymmärretty väärin, ja sitä on siksi syytä tulkita radiossa. Paikalle on kutsuttu imaami Ajas Hajjar, [sic] ja professori Jaakko Hämeen-Anttila, jotka käyvät keskustelua islaminuskon pyhän kirjan sanomasta. Näyttää jälleen kerran siltä, että maahanmuuton sivuvaikutuksena Suomi alkaa yhä enemmän taipua hyväksymään islamin ja väitteen, että kyseessä on rauhan uskonto, jota tulee ymmärtää ja suvaita.” (B4/15)

(104) ”Äärimmäisen ikävä esimerkki on maahanmuutto. Siitä suvaitsevaiston mielestä voi kertoa vain myönteisesti. Jopa sävyltään hieman kielteisten sanojen käyttö on kielletty! Varmuuden vuoksi moni lehti on estänyt kommentoinnin kokonaan. Näin kansalaiset saavat vain yksipuolisesti myönteistä, ’oikeaa tietoa’”. (B20/15)

(105) ”Nyt joku pätevä toimittaja selvittämään tämä kuvio, viimeaikojen paras ja luotettavin on ollut MV-lehti kansalaisreporttereineen.” (B18/15)

Vastalauseena valheellisille uutisille ja valtamedialle esimerkissä (105) kirjoittaja kehottaa turvautumaan MV-lehteen, tunnettuun vapaan journalismin nettijulkaisuun, joka kirjoittajan mukaan julkaisee luotettavaa materiaalia, sillä juttujen takana ovat tavalliset kansalaiset ja heidän kokemuksensa esimerkiksi juuri maahanmuutosta.

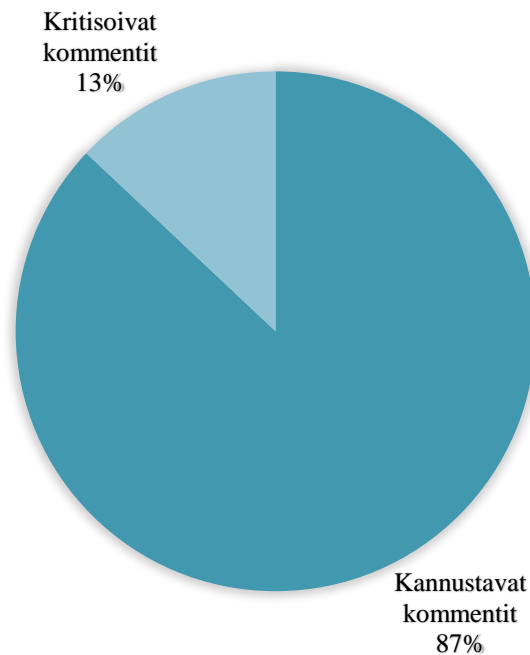
5.5 Kommenttikentän ilmapiiriä

Tässä kappaleessa käydään läpi blogikirjoituksiin jätettyjä kommentteja. Tarkoituksena on selvittää, onko kommenttien yleinen ilmapiiri kannustava vai kritisoiva. Mukaan analysointiin laskettiin vain ensimmäisen tason kommentit eli ei toisiin kommentteihin jätettyjä vastauksia.

Kannustaviksi kommentteiksi laskettiin kaikki, jotka tukivat perussuomalaisten agendaa ja mielipiteitä, kiittelivät heidän toimintaansa, olivat samaa mieltä kirjoituksen sisällöstä, kommentoivat maahanmuuttovastaisesti ja kritisoivat Suomen hallitusta ja sen toimia. Kritisoiviksi kommentteiksi laskettiin ne kommentit, joissa kritisoitiin perussuomalaisia, perussuomalaisten toimintaa, kirjoituksen sisältöä ja/tai sen sävyä sekä maahanmuuttovastaisuutta ja rasismia.

Kommenteista valittiin mukaan esimerkkeihin niitä kommentteja, jotka oli jätetty kirjoituksiin, joita käsitellään kunkin aihealueen sisällä. Näin pyrittiin varmistamaan kommenttien relevanttius käsiteltävään aihealueeseen.

Tähän tutkimukseen valittuihin blogikirjoituksiin oli jätetty yhteensä 1070 kommenttia. Ensimmäisen tason kommentteja oli 516 kappaletta. Viereisellä sivulla oleva kuvio 6 osoittaa, kuinka nämä 516 ensimmäisen tason kommenttia jakaantuivat kannustaviin ja kritisoiviin. Kannustavia kommentteja oli yhteensä 449 kappaletta ja kritisoivia 67 kappaletta.

Kuvio 6. Ensimmäisen tason kommentit

5.5.1 Epätietoisuudesta pelkoa

Uskontoa käsittelevien kirjoitusten kommentteissa mielipiteet jakautuivat varsin tasaisesti. Kirjoittajien kanssa oltiin samaa mieltä uskonnon asemasta ja sen aseman ottajista, kuten esimerkki (K1) osoittaa. Uskonnon aseman ongelmat yhdistetään yhteiskunnan muihin ongelmiin.

(K1) ”Pian on Mohammedille kysyntää, kun epätoivoiset ihmiset tarvitsevat jotain ryhmää, josta saa tukea,[sic] ja johon luottaa, ja joka lupaa parempaa, kun yhteiskunta syrjäyttää suuren osan väestöstä jo syntymästä asti lähiöissämme. Sitten ei Jeesusta enää uskalleta esittää missään!” (K24/15)

Esimerkissä (2) kirjoittajan näkökulmaa vastaan argumentoitiin muistuttamalla Suomen ja muun maailman vastuusta ilmaisemalla, ettei nykytilanne ole vain toisen osapuolen syytä, ja kritisoimalla puolueelliseen tietoon tukeutumista.

(K2) ”entä[sic] pommittamalla, rahoittamalla terroristeja[sic], rahoittamalla ja järjestämällä verisiä vallankaappauksia ja diktatuureja,

lennokkihyökkäyksiin, ym. Kyllä mekin osaamme. Olemme mukana siinä. Häpeä, sinäkin Reijo, hävetkäämme kaikki. Emme näe omia virheitämme. Uskomme valheita ja propagandaa.” (KB6/16)

Uskontoa käsittelevien kirjoitusten kommentteista löytyi myös esimerkki (K3), jossa kirjoittaja kritisoi uskontoja. Latinankielinen virke kääntyy suomeksi ”Jos haluat rauhaa, varaudu sotaan”. Yksikseen virke voisi olla puolustelevalta, mutta ilmaisu ”ristiretki käynnistyy taas kerran” antaa kommentille sarkastisen ja jopa pilkkaavan sävyn viittaamalla kristittyjen uskonnollisiin valloitusretkiin.

(K3) ”Si vis pacem pata[sic] bellum. Ristiretki käynnistyy taas kerran.” (KB1/15)

Konservatiivisia arvoja käsitelleitä kirjoituksia kommentoineet olivat pääasiassa samaa mieltä kuin kirjoittaja. Vasta-argumentteja kommentteista ei juurikaan löytynyt. Kommenteissa (K4) ja (K5) islamin usko koetaan vaaralliseksi, sillä se tuo Suomeen raiskaajia ja murhaajia. Moskeijaa vastustetaan, sillä se politisoi islamin uskon Suomessa.

(K4) ”Hyvä kirjoitus. En halua suurmoskeijoita Suomeen. Poliittinen islam on vaarallinen ja tulee automaattisesti kaiken islamilaisuuden ”sivutuotteena” – ennemmin tai myöhemmin.” (KB9/16)

(K5) ”nämä[sic] maahanmuuttajat ja islamin kannattajat niin he eivät määrää tai tule määrääileän suomessa[sic] eli meidän maassa. niin[sic] se vain on ja tulee olemaan .[sic] he[sic] raiskaavat ja tappavat naisia niin pitäisikö se hyväksyä ?[sic] kysyn[sic] vaan .[sic] Vastaukseni tähän on :[sic] EI.” (KB7/15)

Kritisoivassa kommentissa (K6) henkilö kertoo oman kokemuksensa eri maista ja uskonnoista tulleista henkilöistä ja vastustaa kirjoituksessa esitettyä ideaa uhkasta. Vieraat kielet tai uskonnolliset tilat eivät aiheuttaneet pelkoa, vaan kyseisten asioiden pelko ilmoitetaan turhaksi ilmaisulla ”olemme turvassa”.

(K6) ”Olen tottunut omassa kotikaupunginosassani niin tataareihin, juutalaisiin kuin venäläisiinkin jo lapsuudessani ja toisena kielenä toki

kuului hyvin usein vielä ruotsikin. En elänyt enkä elä vieläkään nyt turvattomasti asuessani synagogan ja pienen muslimien rukoushuoneen lähetytyillä. Lapsilla on ollut kaiken värisiä luokkakavereita aikoinaan samoin kuin urheiluseuroissa on ollut mamuja hyvinkin paljon. Perheellämme ei ole ainuttakaan huonoa kokemusta toisen värisistä tai uskontoisista ihmisistä. Olemme turvassa.” (KB17/15)

5.5.2 Lasten ja naisten puolesta

Kommenteista näkee, että talous on aihe, joka aiheuttaa huolta kommentoijissa. Kommenteissa (K7) ja (K8) maahanmuuttajien tuomien kustannusten vuoksi tehdyt päätökset nähdään kansalaisia syrjivinä. Kommentissa (K8) kommentoija on tarttunut kirjoituksessa (B15/15) esitettyyn, kärjistettyyn lastensairaala-havainnollistukseen ja ilmaisee huolensa ja suuttumuksensa sen suhteen.

(K7) ”Edm[sic].seikkojen suhteen hallituksen suunnitelmat eivät mielestäni ole tasa-arvoiset omia kansalaisiamme kohtaan – eritoten – jos hoitohenkilökunta että potilaat tulevat kärsimään eri prioriteettien kautta PAPERITTOMIEN kansalaisten takia jo muutoinkin SoTe[sic] sotkujen kanssa kansalaisiamme ”vastaan”.” (KB2/15)

(K8) ”Häpeämisen paikka [sic] ettei uutta lastensairaalaakaan mutta yltiöpäiseen ”ulkolaispolitiikkaan” löytyy niin rahaa auttajineen,vaikkei[sic] pitäisi yleistää – vastakkainasetteluun – mutta jotain rajaa niin rajojen kuin rahojen painopisteisiin.” (KB15/15)

Komentissa (K9) kommentoija kritisoi sarkastisesti perussuomalaisia ja ilmaisee kyllästymisensä siihen, että perussuomalaisten koko agenda tuntuu pyörivän pelkkien kustannusten ympärillä.

(K9) ”Mistä revitään mahanmuuton[sic] kustannukset?Tämä on elämän ja kuoleman kysymys Perussuomalaiselle[sic] puolueelle.” (KB5/16)

Kuten talous, myös rikollisuus kuumensi tunteita kommenttikentässä. Lasten ja naisten oikeudet ja niiden puolustaminen koettiin tärkeäksi. Seasta löytyi kuitenkin myös vääristyneitä kuvia ja mielipiteitä raiskausten syistä ja syyllisistä. Kommentissa (K10)

tasa-arvoa haetaan tapahtumasta, jossa ”suvaitsevaisetkin” varmasti vaativat kunnon tuomiota yhteisymmärryksessä muiden kanssa.

(K10)”Lakialoite on selkeä. Luulisi sen menevän liukkaasti läpi eduskunnassa, missä vaalitaan erityisesti tasa-arvoa. Nythän tasa-arvo on pahasti kallellaan törkeän rikoksentekijän puolella. En oikein osaa nähdä suvaitsevia puolustamassa kantasuomalaista miestä, joka on raiskannut maahanmuuttajanaisen(=hengenhädässä olevan turvapaikanhakijan).” (KB15/16)

Kommenteissa (K11) raiskauksista syytetään niin maahanmuuttajia kuin naisia. Kommentti herättää kysymyksen siitä, kenen puolella kommentoija oikeasti onkaan.

(K11)”Kannattaa myös muistaa, että osa naisista käy kuumana näihin siirtolaismiehiin ja avaat pyhimpänsä heille tuosta vaan. Sitten nämä siirtolaisreppanat luulevat, että kaikki suomalaisnaiset ovat yhtä helppoja nakkeja ja ahdisteluahan siitä seuraa. Loputon kierre on valmis.” (KB22/15)

Kommentti (K12) vetoaa sopeutumattomuuteen. Maahanmuuttajamiehet eivät ole tottuneet vähäpukesiin naisiin, joten he eivät tiedä, miten toimia oikein. Päättäjiä kohtaan koettu tyytymättömyys puretaan myös perussuomalaisiin.

(K12)”Kuules Jussi, asiaa puhut mutta paskat on jo housussa! Nämä kehitysmaalaiset ovat jo täällä, odota vain [sic] kun kevät tulee ja naisten vaatetus vähenee, raiskauksia tulee useita kymmeniä joka ikinen päivä. NÄITÄ KULTTUURIMME RIKASTAJIA EI OLISI PITÄNYT PÄÄSTÄÄ TÄNNE AINUTTAKAAN! Velli housuja kädettömiä päättäjiä olette!” (KB1/16)

5.5.3 Pelkoa ja syyttelyä

Globaali maailma ja globaali Eurooppa. Kommentointi näiden kirjoitusten kommenttikentissä oli vähäistä ja yksipuolista. Oma sananvapaus ja valtioiden päätösvaltaa kannatettiin poikkeuksetta. Kommenteissa (K13) ja (K14) haikaillaan takaisin aikaan ennen EU:ta, jolloin Euroopan valtioiden päätöksiin ei vaikuttanut ulkopuolinen tekijä.

(K13) ”Rajat ovat ennenkin olleet ”kiinni” ja turistivirrat tulleet ja menneet sekä kauppa ja tavara kulkenut yli rajojen. Silloin meillä oli oma valuutta sekä määräysvalta oman maan asioistamme. Eikö se ollut hyvää aikaa?” (KB12/16)

(K14) ”Emme kaipaa tänne islamisaatiota[sic] emmekä sen enempää lukutaidottomia elättejäkään. Olemme aivan turhaan menneet mukaan tähän rasismivouhotukseen. Jos se, että en halua tänne pikkuafrikkaa[sic], on rasismia, niin olen mielelläni rasisti. Veikkaan, että silmät alkavat aueta. Niin Merkel kuin Sipiläkin joutaisivat vastuuseen sinisilmäisyydestään. Vahinko on valtava.” (KB20/16)

Kommentissa (K15) syytetään maahanmuuttoa vastustavia tahallista väärinymmärryksestä. Kommentoijat kokevat perussuomalaisten tapaan, että suomalainen maahanmuuttokeskustelu on tyrehtynyt tahallisten väärinymmärrysten vuoksi.

(K15) ”Kyllä pitää keskittyä maahanmuuton ongelmiin, ei retoriikan muutoseikat saa olla esteenä silloinkaan, eikä viestin sisältöä saa tulkita tahallisesti väärin.” (KB10/15)

Perussuomalaisten mukaan suvaitsevaiset ovat epätietoisia henkilöitä, jotka kieltäytyvät näkemästä asioiden todellisia ongelmia. Kommentti (K16) kannattaa perussuomalaisten ideaa suvaitsevaisista henkilöistä, jotka eivät ymmärrä omaa parastaan tai suomalaisten parasta, sen sijaan he kärsivät huonommassa asemassa kuin maahanmuuttajat. Kommentti (K17) ottaa kantaa muiden puolueiden suvaitsevaisuuteen, jota ei kuitenkaan pidetä aitona.

(K16) ”Olemme kyllä totaalisesti nesteessä tämän afrikkalaisen moniosaajalauman kanssa. Tilastot kertovat karua kieltään, miten tämä joukkio ”rikastuttaa” suomalaista yhteiskuntaa. On tavallaan ironista, että suurin osa tätä paskaväkeä tänne halavista on samoissa sossun jonoissa, tosin suomalaisen syntyperänsä vuoksi siinä b-jonossa.” (KB7/16)

(K17) ”Nyt on mielenkiintoista seurata, miten vihreät puolueena suhtautuvat asiaan. Jos Saidoa ei eroteta puolueesta, niin se tarkoittaa, että vihreät hyväksyvät avoimesti tällaisen sosiaaliavustusten huijauksen. Kokoomus

varmasti on hyvillään, kun ehti päästä eroon Saidosta ennen kavalluksen paljastumista.” (KB18/16)

Kommentissa (K18) kritisoidaan tekstin kirjoittajan näkemystä asioista ja alentavaan tyyliin vihjataan tämän kärsivän vainoharhaisuudesta.

(K18)”Oliskohan aika riisua se foliohattu ja keskittyä vaikka nauttimaan aurinkoisesta kevätsäästä.” (KB8/16)

Ruotsin tilanne näkyy ja kuuluu kommenttikentissä. Kuten perussuomalaistenkin kirjoituksissa, kommenteissa (K19), (K20) ja (K21) Ruotsi koetaan pelottavana sivistyksen ja moraalin hautausmaana. Kommentoijat ovat huolissaan siitä, että erityisesti päättäjät eivät ymmärrä mitä Ruotsissa on tapahtunut.

(K19)”Ruotsissa on todella pelottavaa. Käykääpä katsomassa [sic] kuinka maahanmuutto on onnistunut. Ruotsin sisällissodan kaltaisista uutisista Suomen media vaikenee täysin.” (KB19/16)

(K20)”Tajuatteko poliitikot, tällä menolla ei mene kauaa, ehkä vain 10 vuotta ja Suomi, rakas kotimaamme voi jo olla TÄYSIN SIETÄMÄTÖN asuinpaikka kantasuomalaisille! Sama toteutuu jo aikaisemmin esim. Ruotsissa, alkaa hillitön kantaväestön pako monikulttuurihelvetistä. Miksi väestö vaihdetaan ja tuhotaan hienot sivistysmaat?” (KB4/16)

(K21)”Kiitos hyvästä kirjoituksesta. Ruotsi ikävä kyllä on mennyt, olen täysin samaa mieltä kanssasi, surullinen asia. Maa [sic] joka niin kovin halusi olla avulias ja uskoa sinisilmäisesti omiin lapsellisiin haaveisiinsa [sic] unohti oman kansansa ja realismin. Moraalin ykkösmaa maailmassa antoi tuhota itsensä.” (KB6/15)

5.5.4 Paremman maailman toivossa

Kommentit olivat tässäkin varsin yksimielisiä ja perussuomalaisten agenda tukevia. Yhdysvaltain presidentinvaalien tulos koettiin koko maailman voitoksi. Kommentissa (K22) julistettiin tätä voittoa. Kommentissa (K23) ehdotettiin tilanteeseen

kyllästyneiden yhteismuuttoa omaan valtioon, joka olisi vapaa esimerkiksi EU:sta ja suvaitsevaisista.

(K22) ”Vaalit on käyty. Tulos on täysin ylivoimainen[sic]. Make America great again.” (KB16/16)

(K23) ”Kansanäänestys Suomen jakamisesta kahtia! Muodostakaamme pakolaisvapaa valtio [sic] johon myös aivottomilta hyysäreiltä ja vihervassareilta kielletään pääsy. Otetaan oma raha käyttöön ja haistatetaan pitkä viddu unionille!” (KB19/15)

Kommentissa (K24) kritisoitiin tekstin kirjoittajan esittämää mielipidettä perustuslain suojista. Kommentoijan mielestä perussuomalaisten kannattaisi miettiä sanomisiaan maahanmuuttajista, kun heidän omat kannattajansa syyllistyvät yhtä lailla tuilla elämiseen.

(K24) ”Jo on aikoihin eletty, kun kirjoittaja väittää kautta rantain, ettei perustuslaki suojelisi suomalaista. Tällä samalla sävelellä olette ratsastaneet koko olemassaolonne ajan ainoana agendana irvailut sodan jaloissa ja nälässä eläneet pakolaiset. Mutta kuinka käyttäytyy esimerkiksi suuri osa suomalaisista, teitä perussuomalaisia nimenomaa[sic] äänestäneistä. Kun saa asunnon plus viimesijaisen toimeentulotuen kuin Manu[sic] illallisen, elää kuin sika vuokra-asunnossaan, vaatii maksanvaihtoa ja kotiinkannettuna[sic] juomaporukalleen ”evästä” lähikauppiaaltaan, ei kuuna päivänä hae työtä tai koulutusta, sillä sehän pilaisi tämän Manun[sic] päivärytmit.” (KB10/16)

Perussuomalaisten impivaaralaisuus ei näkynyt voimakkaasti kommentaissa. Kirjoittajia kritisoitiin muun muassa kommentissa (K25) epäolennaisten argumenttien käytöstä. Kommentoija ei niinkään kritisoinut tekstin sisältöä, mutta perussuomalaisten esittäminen eräänlaisina moraalin auktoriteetteina ei ollut kirjoittajan mielestä oikein.

(K25) ”idea[sic] ok, mutta argumentointi kannattaa perustaa tämän päivän tosiasioihin, argumentteihin[sic]. Tiedän evakonlapsena nuo rannikon diskriminaatiot[sic] mutta myös sen, että suomalaisalueilla evakkoja välillä ryssiteltiin, varsinkin lapsia, nämä kun eivät vastaa turpaan vetämällä... Joka tapauksessa sydämen avaamisen vastainen kampanjointi on sitä helpompi torpata mediassa, mitä ”urhoollisemmin”

persut esiintyvät jonkinlaisina historian kaappikelloina. Tiukat tämän päivän faktat pöytään, se puree paremmin!” (KB9/15)

Kommentissa (K26) kiiteltiin hyvästä asiapitoisesta kirjoituksesta. Kommentin taustalta kuuluu yhteisöllisyys: monet henkilöt seisovat asian takana. He toivovat, että joskus muutkin ihmiset ymmärtävät asian oikean laidan ja asiat tulevat muuttumaan parempaan suuntaan.

(K26)”Pitkä kirjoitus, mutta vielä enemmän asiaa. Ansiokasta. Pitkän tien päässä on aika levotonta. Ja sitä kohti ollaan menossa niin kauan, kun ihmiset äänestävät tapansa mukaisesti, uskomatta politiikkaan. Tämän kirjoituksen asiat allekirjoittavat hyvin, hyvin monet ihmiset. Asiat muuttuvat, kun nämä ihmiset uskovat, että kirjoituksen asiat voidaan toteuttaa.”(KB18/16)

Esimerkissä (B11/15) Matias Turkkilaa verrattiin juutalaiseen kristalliyönä. Kommentissa (K27) kirjoittaja osoittaa kannatuksensa Turkkilalle, sillä kokee ”suvaitsevaisten” käyttäytyneen mielenosoituksessa julmasti tätä kohtaan.

(K27)”Katsoin lähetystä netistä ja kyllä siinä suvaitsevaiset osoitti suvaitsevaisuuttaan [sic] kun Turkkila puhui. Miten asiasta voi edes keskustella [sic] jos vastapuoli on tuollainen, he ei[sic] edes halua kuulla mitään muuta kuin oman mielipiteensä ja viedä asiaansa eteenpäin juntaamalla ja väkisin muita kuuntelematta. Minun kunnioitus[sic] Matias Turkkilaa kohtaan nousi.”

Kirjoituksissa poimituissa esimerkeissä annettiin ymmärtää, että Suomen poliisi on peloteltu hiljaiseksi. Tätä väitettä kannatetaan kommentissa (28), jossa esitetään lisää ajatuksia lahjotusta valtiosta, joka pakottaa poliisit hiljaisiksi, kuten esimerkissä (B21/15) ilmaistiin.

(K28)”Poliisi on päällikkövirasto. Siellä on syytä pelätä esimiehen toimia. Ylempien päälliköiden pelokki on valtiovalta eli hallitus, eli Sipilän porukka. He taas tottelevat eeu[sic]-suurkeinottelijoita, koska saavat niiltä lahjuksia.” (KB21/15)

(K29)”Median hurmos: paikkakunnalle A odotetaan saapuvaksi näin kiva määrä turvapaikanhakijoita. Ja hetipitää[sic] saada uusia tiloja näille

tervetulleille mahdollisuuksille. Kukaan paikkakunnalla A ei halua nähdä vilaustakaan näistä partapojista. Missä vika, kun kuilu on noin karmaisevan ammottava?” (KB18/15)

(K30)”Maahanmuuton ongelmia ei tulla ikinä parantamaan kotouttamispolitiikalla. Miksi suomalainen valtamedia valehtelee aina?” (KB20/15)

Perussuomalaisten mukaan mediassa julkaistaan epätosia uutisia kansalaisten hämäämiseksi. Tämä ajatus sai kommenteissa miltei pelkkää kannatusta. Esimerkkikommenteissa (29) ja (K30) yhdytään ideaan valehtelevasta mediasta, joka julkaisee vain maahanmuuttoa tukevia uutisia.

5.6 Vihapuhe kirjoituksissa ja kommenteissa

Perussuomalaisten maahanmuuttoaiheisissa blogikirjoituksissa ja niihin jätetyissä kommenteissa oli mahdollista havaita vihapuheen eri ilmentymiä. Suoria vihapuheilmauksia oli nähtävissä esimerkiksi esimerkissä (3), jossa ilmaisu ”paha pullonhenki”(B1/15) on kulttuurillinen viittaus arabialaisessa tarustossa esiintyvään henkiolentoon, joka toteuttaa toiveita. Kirjoittaja luultavasti tarkoitti viittauksen osittain humoristiseksi. Vakavan tilanteen symbolisointi tällaisen ilmaisun avulla voidaan katsoa kulttuurillisesti halventavaksi ja se osoittaa kirjoittajalta huonoa tilannetajua.

Esimerkeissä (54) ja (59) esiintyviä ilmauksia ”sokeiden suvakkien”(B7/16) ja ”Kukkahattutädit”(B8/16) voidaan pitää väheksyvinä ja/tai halventavina nimityksinä, sillä ne viittaavat henkilön tai ryhmän lokeroimiseen moraalisten tai poliittisten näkemysten perusteella, näkemysten, jotka eroavat kirjoittajan näkemyksistä.

Esimerkkikommentissa (K11) nostaa päätään uhrien ja yleensäkin naisten syyllistäminen. Kommentissa vihjataan, että maahanmuuttajat raiskaavat, koska seksiä harrastavat naiset ovat antaneet heille ja toiminnalle hyväksynnän. Nyt siitä hyväksynnästä kärsivät naiset, jotka eivät haluakaan maahanmuuttajia. Tällainen sukupuoleen suuntautuva syyllistäminen tulisi kitkeä pois kaikenlaisesta keskustelusta.

Esimerkkikommentissa (K16) ilmaistu, erittäin suora vihapuheilmaisuus ”paskaväkeä” vastaa koko kommentin tyyliä maahanmuuton kannattajista, vaikka ilmaisulla tarkoitetaankin afrikkalaisia maahanmuuttajia, joiden katsotaan kommentissa vievän parhaat päältä jopa ”sossun jonossa” suvaitsevaisten sitä tajuamatta. Ilmaisuihin viittaa afrikkalaisiin ja heidän maahanmuuttajastatukseensa, ja lokeroi heidät alemman luokan kansalaisiksi, jotka seisovat mielummin sosiaalitoimiston jonossa kuin työpaikalla.

Eniten kommentteista löytyi epäsuoria vihjauksia vihapuheeseen. Nämä vihjaukset loivat voimakkaasti mielikuvaa tietyn maantieteellisen alueen asukkaista sekä erityisesti islaminuskoisista miehistä. Esimerkissä (18) puhuttiin ensin yleisemmällä tasolla Afrikasta tulevista islaminuskoisista, mutta esimerkissä (38) siirryttiin jo kuvaamaan suppeampaa ryhmää, Itä-Afrikan muslimiväestöä. Itä-Afrikan muslimiväestö puolestaan tuo miltei vääjäämättä mieleen Somalian ja somalit, joita Suomeen on saapunut pakolaisina paljon.

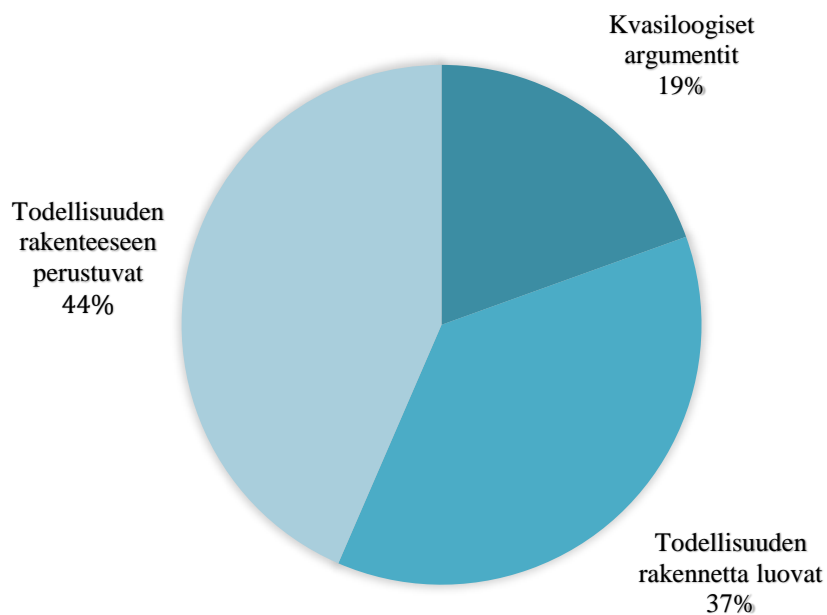
Esimerkki (39) toi esiin epäluulon Lähi-idästä saapuvia miehiä kohtaan. Aikaisemmin esimerkissä (27) puhuttiin jo ”sadoista oudosti käyttäytyvistä nuorista miehistä”(B17/15), joita ”rahdataan” suomalaisten asuinalueille. Esimerkissä (44) tällaisten miesten ei haluta jäävän Suomeen.

Tällainen vihjailevien todisteiden esittäminen sekä yleistäminen voidaan nähdä halventavana ja huhujen levittämisenä. Sitä, että rikoksia on tapahtunut ei käy kiistäminen, mutta mitä tarkoitetaan esimerkiksi oudosti käyttäytyvillä nuorilla miehillä? Ilmaisuihin antaa ymmärtää, että kyseiset nuoret miehet kulkevat ympäriinsä tehtailemassa rikoksia. Mielikuva on voimakas. Kun esimerkissä (42) tuodaan vielä esille oikeuslaitoksen raiskaustilastot, annetaan ilmaisulle vielä tilastollinenkin pohja.

Kiertelemällä asian ympärillä ja vihjailemalla, perussuomalaiset välttävät sanomasta suoraan loukkaavia tai halventavia ilmaisuja, tai ketä tai mitä he oikeasti tarkoittavat. Tällainen tyyli on kuin markkinointia, luodaan mielikuvia ja niihin ratkaisuja, joilla edistetään oman agendan näkyvyyttä ja suosiota.

5.7 Yhteenveto

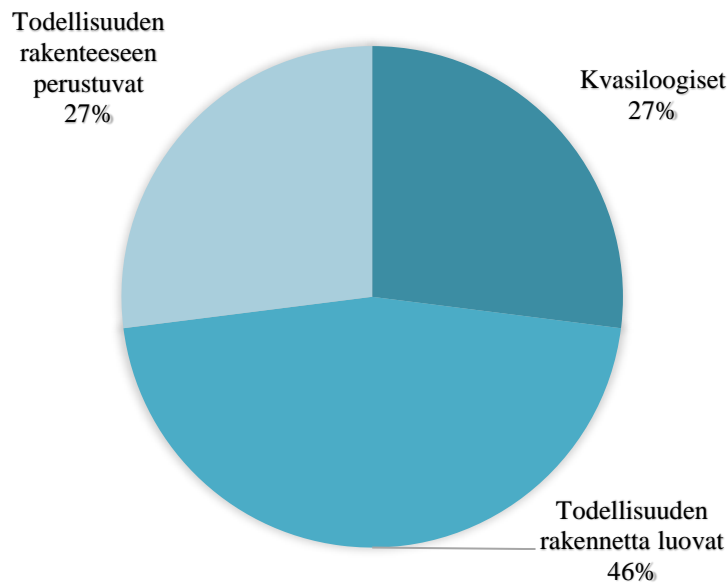
Kuten analyysistä ja kuviosta 1 voidaan todeta, blogikirjoitusten retoriset keinot koostuivat pääasiassa todellisuuden rakenteeseen perustuvista keinoista sekä todellisuuden rakennetta luovista keinoista, yhteensä jopa 81 prosenttia. Kvasiloogisia keinoja käytettiin huomattavasti, vähemmän vain 19 prosenttia. Kuten kuvio 1 osoittaa, todellisuuden rakenteeseen perustuvien argumentaatiokeinojen käyttö oli yleisintä, jopa 44 prosenttia käytetyistä keinoista. Perussuomalaiset käyttivät siis argumentoidessaan eniten peräkkäisiä seuraussuhteita eli syy-seuraussuhteita sekä rinnakkaisia seuraussuhteita eli tekijän ja tekojen välisiä suhteita.

Kuvio 1. Retoriset keinot maahanmuuttoaiheisissa kirjoituksissa

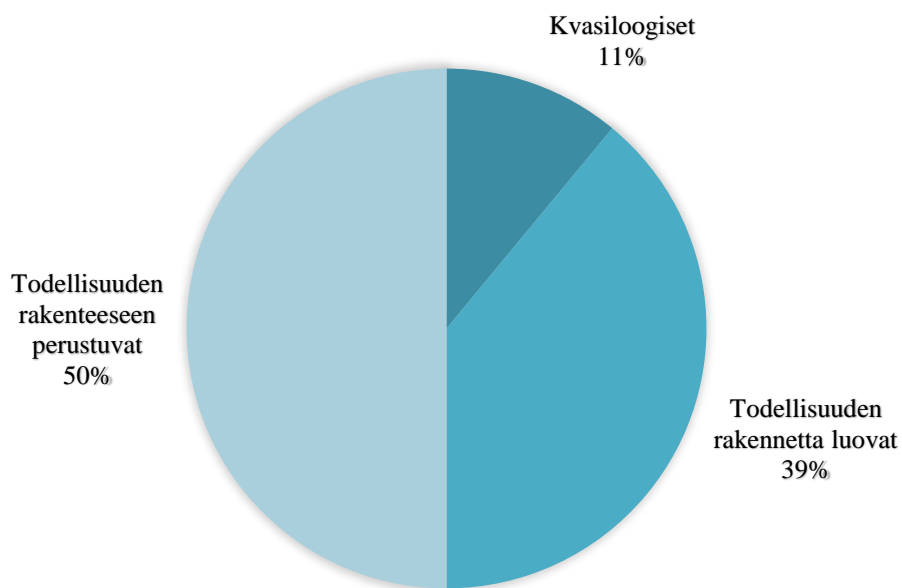
Kappaleessa ”Katoava suomalaisuus” esiintyy runsaasti todellisuuden rakennetta luovia keinoja eli esimerkkejä ja ulkopuolisien auktoriteettien käyttöä. Kuten on nähtävissä kuviossa 2, näiden keinojen osuus kaikista oli miltei puolet, 46 prosenttia. Todellisuuden rakenteeseen perustuvia ja kvasiloogisia keinoja käytettiin yhtä paljon, 27 prosenttia. Todellisuuden rakennetta luovien keinojen käytön suuri määrä näkyy

erityisesti esimerkeissä, joissa tuotiin esiin kansan omakohtaisia kertomuksia sekä islaminuskoon liittyviä tapahtumia, joilla pyrittiin havainnollistamaan islaminuskon asemaa vihan uskontona, kuten voidaan nähdä esimerkeissä (7), (10) ja (29).

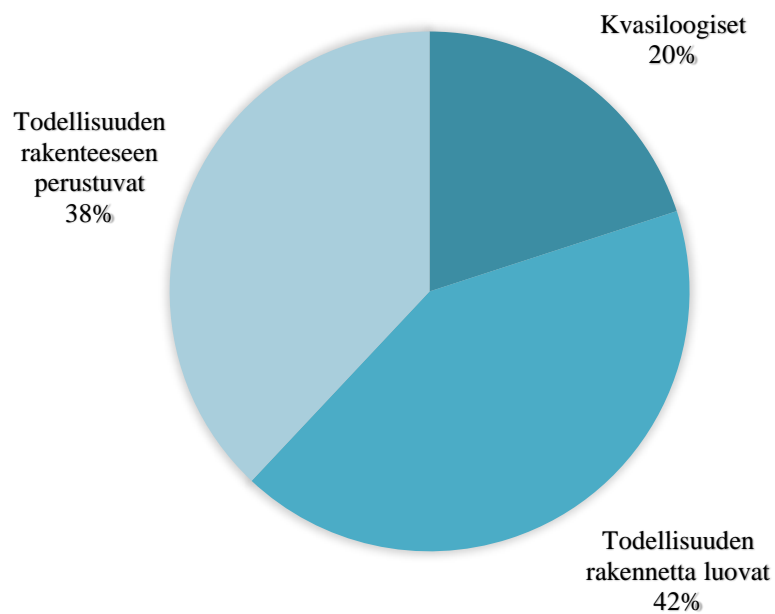

Kuvio 2. Retoriset keinot – ”Katoava suomalaisuus”

Erilaisten seuraussuhteiden käyttö näkyi voimakkaasti erityisesti ”Huolestuttavia kysymyksiä” -kappaleessa, joissa argumentoitiin maahanmuuton vaikutuksista talouteen ja rikollisuuteen. Kuten kuvio 3 osoittaa, näiden todellisuuden rakenteeseen perustuvien keinojen määrä oli 50 prosenttia eli puolet kaikista käytetyistä keinoista. Nämä argumentit keskittyivät esittämään seurauksia, jotka ovat suoraan suhteessa rajoittamattomaan maahanmuuttoon ja maahanmuuttajien määrän kasvuun. Pääasiassa islamilaista lähtökulttuuria kritisoivat perussuomalaiset kokevat erityisesti Lähi-idän ja Itä-Afrikan maista tulevat maahanmuuttajamiehet uhkana Suomen turvallisuudelle, kuten näkyy erityisesti esimerkeissä (39) ja (44). Toiseksi eniten kappaleessa argumentoitiin totuuden rakennetta luovin 39 prosenttia ja kvasiloogisin 11 prosenttia argumentointikeinoin.

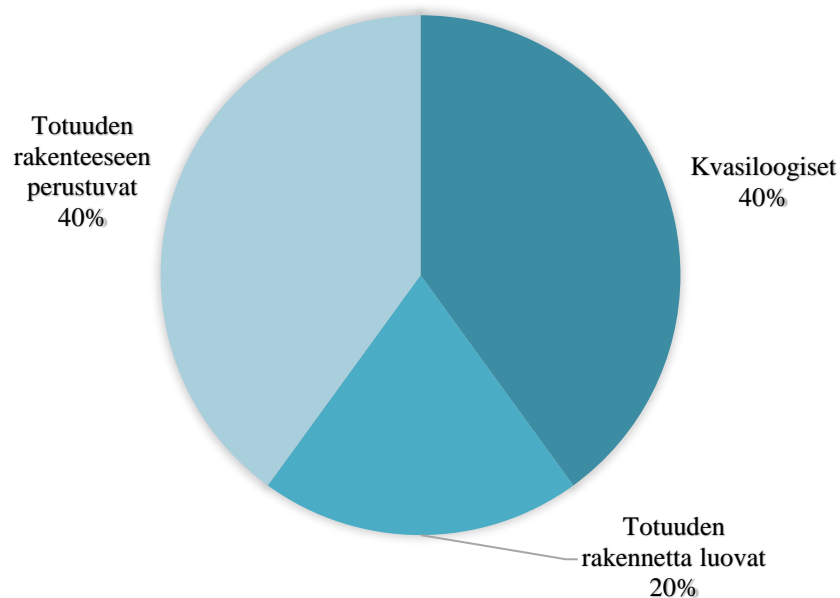

Kuvio 3. Retoriset keinot – ”Huolestuttavia kysymyksiä”

Kuvio 4. Retoriset keinot – ”Suvaitsevaisuuden lähteillä”

Kuvio 4 osoittaa, kuinka kappaleessa ”Suvaitsevaisuuden lähteillä” todellisuuden rakenteisiin perustuvien ja niitä luovien keinojen käyttö oli tasaista, 38 ja 42 prosenttia. Kvasiloogisia keinoja tässä kappaleessa käytettiin jälleen vähiten, vain 20 prosenttia kaikista keinoista. Runsas esimerkkien ja seuraussuhteiden käyttö näkyi erityisesti Ruotsin tilannetta käsittelevässä kappaleessa. Näillä keinoilla perussuomalaiset pyrkivät näyttämään, kuinka Suomi on ajautumassa samoihin pahoihin ongelmiin kuin Ruotsi, jos muutosta ei tapahdu, kuten esimerkeissä (64) ja (68) todetaan.

Kuvio 5. Retoriset keinot – ”Nykytilanteen sietämättömyys”

”Nykytilanteen sietämättömyys” -kappaleessa argumentointikeinojen käyttö oli jälleen erittäin tasaista. Yllä olevasta kuvioista 5 on nähtävissä, kuinka argumenttien käyttö on jakaantunut tämän näkökulman sisällä varsin tasaisesti kahden argumentointikeinon kesken. Todellisuuden rakenteisiin perustuvien ja niitä luovien keinojen kesken 40 prosenttia ja 40 prosenttia. Kvasiloogisten keinojen käyttö oli vähäisintä, niiden osuus oli vain 20 prosenttia. Kvasiloogisten keinojen eli samuuden sekä oikeudenmukaisuuden ja vastavuoroisuuden keinojen käyttö kappaleessa oli kuitenkin mielenkiintoista. Samuuden keinoja käytettiin lähinnä samaistamaan perussuomalaiset

viattomiin, joita kohtaan tehdään vääryyttä. Esimerkeissä (83) ja (84) perussuomalaiset samaistettiin viattomiin kärsijöihin, joka luo heille marttyyrin roolia. Vastavuoroiset argumentit näkyvät muun muassa esimerkeissä (95) ja (96), kun perussuomalaiset argumentoivat ”valtamedian” puolueellisuudesta. Oikeudenmukaisuuden ja vastavuoroisuuden argumenteista löytyi myös historiallisia viittauksia, kuten esimerkissä (85) voidaan nähdä. Sen sijaan, että perussuomalaiset keskittyisivät nykypäivään, on näissä haettu argumentille painoa kaukaakin historiasta.

Perussuomalaisten kirjoituksista poimituista esimerkeistä löytyi muutamia ilmaisuja, joita voidaan pitää vihapuheena; suurin osa ilmaisuista on epäsuoria, mutta erittäin vihaavia. Blogikirjoituksista löytyneet ilmaisut olivat tyyliltään tiettyjä ihmisryhmiä loukkaavia tai mustamaalaavia. Ilmaisut koskivat pääasiassa muslimimaista, kuten Lähi-idän ja Itä-Afrikan maista tulevia maahanmuuttajia, erityisesti miehiä, kuten voidaan todeta esimerkiksi esimerkeistä (38) ja (39). Tämän lisäksi maahanmuuttoa kannattavia nimiteltiin alentavasti. Voimakkain vihailmaisu löytyi kuitenkin kommentteista, esimerkissä (K16), joka ei sinällään ole liitettävissä perussuomalaisiin muuten kuin siten, että kommentti on jätetty heidän blogialustalleen, jolloin sen käsittely ja moderointi on heidän vastuullaan. Myös naiset saivat osakseen syyllistämistä kommenttiosiossa, esimerkiksi (K11).

Blogialustan kommenttikentissä vallitsi yksipuolinen tunnelma. Osaan kirjoituksista oli jätetty enemmän kommentteja kuin toisiin, kaikissa 45 blogikirjoituksessa oli kommentteja yhteensä 1070. Näiden kommenttien jakautuminen kannustaviin ja kritisoiviin oli kuitenkin erittäin epätasaista, sillä jopa 87 prosenttia kaikista kommentteista oli perussuomalaisia tai vastaavaa kirjoitusta kannustavia. Kommenteissa vastustettiin maahanmuuttoa varsin voimakkaasti. Perussuomalaisia kiiteltiin heidän toimistaan ja kansan tahdon huomioonottamisesta. Kriittisten kommenttien osuus oli vain 13 prosenttia. Kuten esimerkikikommenteista on nähtävissä, joukossa oli muutama kirjoituksia kritisoiva kommentaattori, jotka kommentoivat lähinnä kirjoitusten sävyä tai suhtautuivat alentavasti kirjoittajan omaan mielentilaan. Perussuomalaiset kohtasivat kommenteissa myös jonkin verran kritiikkiä muihin päättäjiin yhdistettynä kokonaisuutena. Heitä kohtaan ilmaistiin myös tyytymättömyyttä, koska vaalilupauksia

ei olla toteutettu ainakaan toivotulla tavalla. Varsinaista vastakkainasettelua tai vastaargumentointia kommenttialustoilla ei juurikaan syntynyt.

6 PÄÄTÄNTÖ

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten ja mitä retorisia keinoja käyttäen perussuomalaiset argumentoivat maahanmuutosta blogialustallaan ja löytyykö kirjoituksista vihapuhetta. Tutkimuksessa tarkasteltiin myös blogialustan kommenttikenttien yleistä ilmapiiriä: ilmenikö kommentteissa enemmän kannatusta vai kritiikkiä.

Retoriikan keinojen käyttö kirjoituksissa oli runsasta. Perussuomalaisten tyyli argumentoida oli kokonaisuudessaan hyvin pragmaattinen, voisi sanoa myös mustavalkoinen. Maahanmuutolla nähtiin olevan vain negatiivisia seurauksia, kuten rikollisuuden kasvu ja valtion velkaantuminen. Maahanmuuttoa kritisoitiin myös korostamalla maahanmuuttajien negatiivisia tekoja, esimerkiksi rikoksia. Näin maahanmuuttajista luotiin negatiivista kuvaa määrittelemällä heidät heidän tekojensa kautta. Perussuomalaisia on syytetty turhien uhkakuvien levittelystä – tällainen pragmaattinen lähestymistapa seuraussuhteisiin on omiaan vaikuttamaan syytöksiin, sillä maahanmuuton positiivisille vaikutuksille ei ole juurikaan annettu mahdollisuutta.

Perussuomalaisten vaikuttajien kirjoittamista blogikirjoituksista näkyy ja kuuluu, kuinka rajoittamaton maahanmuutto tulisi saada kuriin ennen kuin Suomi ei siihen enää pysty. Vielä enemmän kirjoituksista huokuu kuitenkin muukalaisen ja vieraan kulttuurin pelko, erityisesti islamilaisen kulttuurin ja uskonnon saapuminen Suomeen koetaan erityisen tuhoisaksi Suomen tulevaisuudelle. Islaminuskon kerrotaan olevan täysin yhteensopimaton suomalaisen yhteiskunnan kanssa. Kokonaiskuvaa tarkasteltaessa tulee varsin selväksi, että islaminusko kokonaisuudessaan on perussuomalaisille yksi pääsyy maahanmuuton vastustamiselle. Islaminusko ja sen arvoiksi luetellut teot koettiin suurena uhkana suomalaiselle kulttuurille ja länsimaisille arvoille. Vaikka islaminuskosta tai muslimeista ei käytettykään suoranaisesti loukkaavaa kieltä, käy kirjoituksista silti ilmi heitä kohtaan tunnettu pelko ja jopa inho.

Sama idea toistui myös kommenttikentissä, joissa oltiin miltei poikkeuksetta samaa mieltä perussuomalaisten kanssa. Kannustavien ja kritisoivien kommenttien määrällinen

ero osoitti kommenttialustalla käytävän keskustelun olevan varsin yksimielistä. Tästä voisi myös päätellä, että perussuomalaiset tietävät, kenelle kirjoittavat. Heillä on vastassaan erityisyleisö, joka on jo valmiiksi samaa mieltä useista asioista sekä valveutunut ja kiinnostunut, joten kirjoituksiin tulee paljon kannustavaa palautetta. Syy siihen, miksei alustalle tule paljon kritisoivia kommentteja, voi olla myös alustan voimakkaassa puolueellisuudessa: vasta-argumentoijat eivät halua lähteä yksin vastustamaan muita. Perussuomalaiset ovat ajautuneet nurkkakuntaiseksi puolueeksi, jota kannattavat vain jo valmiiksi maahanmuuttovastaiset henkilöt.

Puolueen jäsenten saamat varoitukset sekä puolueen hajoaminen eivät varmastikaan tehneet perussuomalaisille hyvää maineen saralla: jo valmiiksi ristiriitainen puolue, joka hajoaa sisäisten erimielisyyksien vuoksi ei kuulosta luotettavalta. Perussuomalaisten harrastamaa politiikkaa ja kieltä on kuitenkin kansalaisten helppo ymmärtää. Perussuomalaiset ovat populistinen puolue, mikä kuuluu myös heidän argumentoinnissaan. Jakamalla kansalaisten kertomia omakohtaisia tarinoita maahanmuutosta, perussuomalaiset luovat vahvan kuvan itsestään eräänlaisena kansan äänitorvena, joka tuo esiin kantasuomalaisten todelliset huolenaiheet. Tällaiset tarinat ovat erittäin tunteisiin vetoavia ja ne keräävät puolelleen sympatioita, sillä niihin muidenkin suomalaisten voi olla helppo samaistua.

Samalla, kun perussuomalaiset keräävät osan kansasta puolelleen helpoilla lupauksilla, jää toinen osa kansasta kaipaamaan monipuolisempaa keskustelua sekä yhteiskunnan muutosta modernimpaan ja suvaitsevampaan suuntaan. Heidät perussuomalaiset kokivat, eivät vain omana vaan myös koko Suomen uhkana ja heitä ja heidän mielipiteitään vastaan asennoiduttiinkin usein sarkasmilla. Tällainen jaottelu meihin ja muihin tai kansaan ja eliittiin ovat populistisia keinoja ja omiaan luomaan kuilua perussuomalaisten ja muiden puolueiden, sekä myös kansan kesken. Tällainen syyttely ja vähättely on myös omiaan rapisuttamaan keskustelukulttuuria, jonka pääpaino tuntuu nykypäivänä olevan jatkuvassa syyllistämisessä eikä ratkaisujen tai molemminpuolisen yhteisymmärryksen löytämisessä.

Tässä työssä käsitellyt kirjoitukset julkaistiin blogialustalla eli toisinsanoen internetissä. Blogialusta ei ole sinänsä sosiaalisen median kanava, mutta tarjoaa silti mahdollisuuden samanmielisten henkilöiden kokoontumiselle, kuten näyttää tapahtuneen perussuomalaisten blogialustan kommenttikentissä. Tällaisia yksimielisiä alustoja on nykyään helppo löytää, enää ei tarvitse väitellä ja taistella oman mielipiteensä vuoksi vaan voi helposti liittyä samaa mieltä olevien joukkoon. Ja, koska kanssakäyminen internetissä ei ole kasvotusten käytävää keskustelua vaan kenties anonyymiä väittelyä, ei omaa panosta keskusteluun tarvitse ottaa niin vakavasti, tai vastaavasti sen voi antaa mennä reilusti yli rajojen. Jako meihin ja muihin, ja myös itseen ja muihin korostuu siis myös internetissä.

Jatkotutkimuksessa olisi mielenkiintoista syventyä tutkimaan lähemmin ja tarkemmin blogialustan kommenttikenttiä ja niiden tapahtumia. Tähän tutkimukseen otettiin mukaan vain ensimmäisen tason kommentit, mutta jatkotutkimusta voisi laajentaa koskemaan myös muita tasoja. Tällöin myös yksittäisistä kommenteista syntynyttä keskustelua voisi tarkastella blogikirjoitusten viitekehyksessä ja selvittää tarkemmin, millaista kanssakäymistä kommenttikentissä tapahtuu.

LÄHTEET

- Alitolppa-Niitamo, Anne & Minna Säävälä (2013) Johdattelua kirjan teemoihin. Teoksessa: Anne Alitolppa-Niitamo, Stina Fågel, Minna Säävälä (toim.) *Olemme muuttaneet – ja kotoudumme. Maahan muuttaneen kohtaaminen ammatillisessa työssä*. [Verkkojulkaisu]. Helsinki: Väestöliitto ry. [Lainattu 6.1.2018]. 5–14. Saatavana: https://vaestoliitto-fi-bin.directo.fi/@Bin/0b95f7b5b5b3d9ae94b039c721a7c094/1515407126/application/pdf/4715338/Olemm%20muuttaneet%20%20ja%20kotoudumme_final%202608%20%283%29.pdf#page=15
- Carens, Joseph H. (2013) *The Ethics of Immigration*. New York: Oxford University Press
- Collier, Paul (2013) *Exodus: Immigration and Multiculturalism in the 21st Century*. London: Penguin Books
- Cortese, Anthony (2006) *Opposing Hate Speech*. Lontoo: Praeger Publishers.
- Eduskunta (2017) Perussuomalaisten eduskuntaryhmä. [Lainattu 19.4.2017] Saatavana: <https://www.eduskunta.fi/FI/kansanedustajat/eduskuntaryhmat/perussuomalaisten-eduskuntaryhma/Sivut/default.aspx>
- Foxman, Abraham H. & Christopher Wolf (2013) *Viral Hate*. New York: Palgrave Macmillan.
- Förbom, Jussi (2010) *Hallanvaara. Merkintöjä maahanmuuton puhetavoista*. Helsinki: Into kustannus Oy.
- Heikkinen, Vesa & Tuure Hurme (2008) *Hölynpölyimuri*. Helsinki: Otava
- Hewitt, Hugh (2005) *Blog: Understanding the Information Reformation That's Changing Your World*. [Verkkojulkaisu]. Nashville, Tennessee: Thomas Nelson Inc. [Lainattu 15.4.2018]. Saatavana: https://books.google.nl/books?id=lfveI4ppj0sC&printsec=frontcover&dq=blog&hl=fi&sa=X&ved=0ahUKwjpwo2Bnb_aAhVFLVAKHXwiD7wQ6AEIPzAD#v=onepage&q=blog&f=false
- Hiltunen, Elina (2015) Arvostelu Olli Immosen kirjoituksesta kuumenee – Soinia vaaditaan esiin. *Yle-uutiset*. [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 30.3.2017]. Saatavana: <http://yle.fi/uutiset/38182135>
- Jordan, Tim (2013) *Internet, Society and Culture: Communicative Practices Before and After the Internet*. [Verkkojulkaisu]. New York: Bloomsbury Academic. [Lainattu 30.3.2018]. Saatavana: https://books.google.nl/books?id=gofFAGAAQBAJ&printsec=frontcover&dq=internet+%2B+society&hl=fi&sa=X&ved=0ahUKwjpwo2Bnb_aAhVFLVAKHXwiD7wQ6AEIPzAD#v=onepage&q=blog&f=false

=0ahUKEwib19iqvKHaAhWBL1AKHTPYBp0Q6AEINzAC#v=onepage&q=nternet%20%2B%20society&f=false

- Kakkuri-Knuuttila, Marja-Liisa (1998). Retoriikka. Teoksessa: Marja-Liisa Kakkuri-Knuuttila (toim.) *Argumentti ja kritiikki. Lukemisen, keskustelun ja vakuuttamisen taidot*. Helsinki: Gaudeamus. 233–270.
- Kanniainen, Antti (2010) *Kansanedustajien mielipiteitä maahanmuutosta uhkana ja mahdollisuutena*. Turku: Siirtolaisuusinstituutti.
- Keipi, Teo, Matti Näsi, Atte Oksanen & Pekka Räsänen (2017) *Online Hate and Harmful Content: Cross-National Perspectives*. [Verkkojulkaisu]. Milton Park: Routledge. [Lainattu 15.3.2018]. Saatavana: <https://books.google.nl/books?id=q2iuDQAAQBAJ&printsec=frontcover&dq=pelon+ja+viha+internet&hl=e&sa=X&ved=0ahUKEwimwZuVyyPZAhVkCZoKHaIID5sQ6AEIPDAD#v=onepage&q&f=false>
- Kempas, Karla (2017) Lähes puolet suomalaisista ottaisi Suomeen lisää maahanmuuttajia – ”Ehkä ihmiset ovat ymmärtäneet, ettei se ole maahanmuuttaja, joka tulee ja vie työt”. *Helsingin Sanomat* [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 14.2.2018]. Saatavana: <https://www.hs.fi/politiikka/art2000005474369.html>
- Kuusisto, Riikka (1996) Sodan retoriikasta. Persianlahden ja Bosnian konfliktit läntisten suurvaltajohtajien lausunnoissa. Teoksessa: Kari Palonen & Hilikka Summa (toim.) *Pelkkää retoriikkaa*. Tampere: Vastapaino. 244–267.
- Maasilta, Mari (2012) Johdanto. Teoksessa: Mari Maasilta (toim.) *Maahanmuutto, media ja eduskuntavaalit*. [Verkkojulkaisu]. Tampere: Tampere University Press. [Lainattu: 5.1.2018]. 7–22. Saatavana: http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/65411/maahanmuutto_media_ja_eduskuntavaalit_2012.pdf?sequence=1
- Neuvonen, Riku (2015) Johdanto. Teoksessa: Riku Neuvonen (toim.) *Vihapuhe Suomessa*. Helsinki: Edita Publishing Oy. 15–18.
- Palonen, Emilia & Tuija Saresma (2017) Lukijalle. Teoksessa: Emilia Palonen & Tuija Saresma (toim.) *Jätkät ja jyttyt. Perussuomalaiset ja populismin retoriikka*. Tampere: Vastapaino Oy. 7–13.
- Palonen, Kari & Hilikka Summa (1996) Johdanto: Retorinen käänne? Teoksessa: Kari Palonen & Hilikka Summa (toim.) *Pelkkää retoriikkaa*. Tampere: Vastapaino. 7–19.
- Perelman, Chaïm (2007) *Retoriikan valtakunta*. Tampere: Vastapaino.
- Perussuomalaiset (2016) [Verkkosivusto]. [Lainattu 19.4.2017]. Saatavana: <https://www.perussuomalaiset.fi/>

//www.perussuomalaiset.fi/

Perussuomalainen – blogeja verkossa (2016) [Verkkoasivusto]. [Lainattu 19.4.2017].
Saatavana: <https://blogit.perussuomalaiset.fi/>

Pöyhtäri, Haara & Raittila (2013) *Vihapuhe sananvapautta kaventamassa*. Tampere.
Suomen yliopistopaino Oy – Juvenes Print.

Riitakorpi, Matti & Sami Lindfors (2016) *Yle Battle – Hyvä ja paha kansallisuusaate –
nationalismin rajat muuttuvat jatkuvasti*. [Lainattu 1.4.2016]. Saatavana:
[http://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/03/20/hyva-ja-paha-kansallisuusaate
nationalismin-rajat-muuttuvat-jatkuvasti](http://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/03/20/hyva-ja-paha-kansallisuusaate-nationalismin-rajat-muuttuvat-jatkuvasti)

Saaranen-Kauppinen, Anita & Anna Puusniekka. (2006) KvaliMOTV –
Menetelmäopetuksen tietovaranto [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 23.3.2017].
Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Saatavana:
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_3_6_5.html

Saukkonen, Pasi (2012) Suomalaisen yhteiskunnan poliittinen kulttuuri. Teoksessa:
Kari Paakkunainen (toim.) *Suomalaisen politiikan murroksia ja muutoksia*.
[Verkkojulkaisu]. Helsinki: Unigrafia. [Lainattu 13.2.2018]. 27–52. Saatavana:
[https://www.researchgate.net/profile/Marjaana_Jauhola/publication/27626825
_Tasa-arvo_Suomen_vientituotteeksi_Suomalainen_tasa-arvopuhe_erojen_
tuottajana/links/55543d5208ae980ca6087248/Tasa-arvo-Suomen
vientituotteeksi-Suomalainen-tasa-arvopuhe-erojen-tuottajana.pdf#page=29](https://www.researchgate.net/profile/Marjaana_Jauhola/publication/27626825_Tasa-arvo_Suomen_vientituotteeksi_Suomalainen_tasa-arvopuhe_erojen_tuottajana/links/55543d5208ae980ca6087248/Tasa-arvo-Suomen_vientituotteeksi-Suomalainen-tasa-arvopuhe-erojen-tuottajana.pdf#page=29)

Sisäministeriö (2018) *Maahanmuuttopolitiikka perustuu yhteisiin linjauksiin ja
sopimuksiin*. [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 15.2.2018]. Saatavana: [http://inter
min.fi/maahanmuutto/maahanmuuttopolitiikka](http://intermin.fi/maahanmuutto/maahanmuuttopolitiikka)

Summa, Hilikka (1996) Kolme näkökulmaa uuteen retoriikkaan. Burke, Perelman,
Toulmin ja retoriikan kunnianpalautus. Teoksessa: Kari Palonen & Hilikka
Summa (toim.) *Pelkkää retoriikkaa*. Tampere: Vastapaino. 51–83.

Suomen rikoslaki 13.5.2011/ 511

Söderling, Ismo (2013) Maahanmuutto ja suomalaisten asenteet. Teoksessa: Anne
Alitolppa-Niitamo, Stina Fågel, Minna Säävälä (toim.) *Olemme muuttaneet –
ja kotoudumme. Maahan muuttaneen kohtaaminen ammatillisessa
työssä*. [Verkkojulkaisu]. Helsinki: Väestöliitto ry. [Lainattu: 6.1.2018]. 15–31.
Saatavana: [https://vaestoliitto-fi-bin.directo.fi/@Bin/0b95f7b5b5b3d9ae94b03
9c721a7c094/1515407126/application/pdf/4715338/Olemme%20muuttaneet
20-%20ja%20kotoudumme_final%202608%20%283%29.pdf#page=15](https://vaestoliitto-fi-bin.directo.fi/@Bin/0b95f7b5b5b3d9ae94b039c721a7c094/1515407126/application/pdf/4715338/Olemme%20muuttaneet20-%20ja%20kotoudumme_final%202608%20%283%29.pdf#page=15)

Tanninen, Jouni (2016) Terhi Kiemunki sai syytteen kiihottamisesta kansanryhmää
vastaan. *Yle-uutiset*. [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 31.3.2017]. Saatavana:
<http://yle.fi/uutiset/3-9327902>

- Teubert, Wolfgang (2008) What is the Role of Arguments? Fundamental Human Rights in the Age of Spin. Teoksessa: Edda Weigand (toim.) *Dialogue and Rhetoric*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company. 95–118.
- Tindale, Christopher W. (2004) *Rhetorical Argumentation – Principles of Theory and Practice*. Thousand Oaks, California: Sage Publications Inc.
- Vainio, Juha (2015) Tutkija Perussuomalaisten menestyksestä somessa: Populismi toimii hyvin verkossa. *Kaleva*. [Verkkojulkaisu]. [Lainattu 20.10.2016]
Saatavana: <http://www.kaleva.fi/uutiset/eduskuntavaalit-2015/tutkija-perussuomalaisten-menestyksest-asomessa-populismi-toimii-hyvin-verkossa/694531/>
- Waltman, Michael & John Haas (2011) *The Communication of Hate*. New York: Peter Lang Publishing Inc.
- Wiberg, Matti (2011) Mitä populismi on? Teoksessa: Matti Wiberg (toim.) *Populismi. Kriittinen arvio*. Helsinki: Edita Publishing Oy. 11–21.

LIITTEET

Liite 1. Vuonna 2015 julkaistut blogikirjoitukset

Tun- nus	Julkaisun päivä- määrä	Kirjoittaja	Otsikko	Kom- menttien määrä
B1/15	9.1.2015	Toni Seppänen	Kristityn loputon ymmärrys muslimin vihaa kohtaan	4
B2/15	15.1.2015	Jenni Vilen	Politiikka laittomista siirtolaisista on hakoteillä	4
B3/15	24.1.2015	Matias Turkkila	Pilaa ja piirroksia	13
B4/15	26.2.2015	Mika Niikko	Perussuomalaisten näytön paikka	2
B5/15	2.3.2015	Reijo Tossavainen	Avoin kysymys Nazima Razmyarille	5
B6/15	4.3.2015	Silvia Koski	Heja Sverige?	7
B7/15	28.3.2015	Mika Niikko	Missä oli maahanmuuttajien suvaitsevaisuus?	62
B8/15	15.4.2015	Markku Saarikangas	Maassa maan tavalla tai maasta pois.	5
B9/15	15.5.2015	Reijo Tossavainen	RKP-nuorten kampanja maahanmuuton puolesta moraaliton	5
B10/15	26.7.2015	Jarmo Keto	Immonen on isänmaan mies – ja höntti	31
B11/15	28.7.2015	Jarmo Keto	Viime päivät olen pelännyt	23
B12/15	28.7.2015	Mika Niikko	Immonen, monikulttuurisuus ja Perussuomalaiset	39

B13/ 15	31.8.2015	Jarmo Keto	Fatwa turvapaikanhakijoista	3
B14/ 15	5.9.2015	Jukka Wallin	Muutama sananen monikulttuurisuudesta ja itsestäni	4
B15/ 15	17.9.2015	Toni Seppänen	S**tanen tunarit – missä menee maanpetoksen raja?	150
B16/ 15	23.9.2015	Toni Seppänen	Ei vaihtoehtoja – Rajat kiinni nyt!	112
B17/ 15	25.9.2015	Krista Bister	Konservatiiviset arvot jäävät monikulttuurisuusjyrän alle	15
B18/ 15	3.10.2015	Toni Seppänen	Lyhyesti lauantaina – MV	44
B19/ 15	5.10.2015	Reijo Tossavainen	”Roskaväen” kärsivällisyys on rajallinen	25
B20/ 15	23.10. 2015	Reijo Tossavainen	Sananvapauden yllä synkät ukkospilvet. Milloin jyrähtää?	4
B21/ 15	24.11. 2015	Harri Vuorenpää	Isoveli/-sisko valvoo Suomessakin!	27
B22/ 15	1.12.2015	Mari Rantanen	Kuiskaaja Rajalla	29
B23/ 15	8.12.2015	Toni Seppänen	Talvi hyyydyttää pakolaistulvan, keväällä syytä olla valmista.	30
B24/ 15	24.12. 2015	Mika Niikko	Joulujuhlat ilman Jeesusta	16
			Yhteensä:	659

Liite 2. Vuonna 2016 julkaistut blogikirjoitukset

Tun- nus	Julkaisun päivä- määrä	Kirjoittaja	Otsikko	Kom- menttien määrä
B1/16	8.1.2016	Jussi Niinistö	Ei Tahirin aukioita Suomeen	20
B2/16	24.1.2016	Terhi Kiemunki	Rajat kiinni!	23
B3/16	30.1.2016	Kristiina Heinonen	Maahanmuutto, rasismi, Teemu Selänne..	27
B4/16	17.2.2016	Reijo Tossavainen	Maahanmuutto näkyy rikollisuutena ja levottomuuksina	24
B5/16	19.2.2016	Sampo Terho	Turvapaikkakriisi ei saa heikentää kantaväestön palveluja	17
B6/16	5.3.2016	Reijo Tossavainen	Kivittämällä tappaminen hyväksyttävää monikulttuurisuutta	15
B7/16	12.3.2016	Toni Seppänen	Nigerialainen huijaus mahdollista vain Suomessa	38
B8/16	1.4.2016	Aleksi Hernesniemi	Monikulttuurisuuspropagandan aakkoset	41
B9/ 16	1.4.2016	Mika Niikko	Kansalliset rajoitukset moskeijoiden rahoitukseen	12
B10/ 16	27.5.2016	Leena Meri	Ketä perustuslaki ja ihmisoikeudet suojaavat?	42
B11/ 16	23.7.2016	Harri Vuorenpää	Läällslää, ei ollut islamisti!	19
B12/ 16	22.8.2016	Harri Vuorenpää	Orpon puheesta	7
B13/ 16	25.8.2016	Matias Turkkila	Kun mitta on täynnä	9
B14/ 16	20.9.2016	Matias Turkkila	Surkimusten syyskuu	5

B15/ 16	20.10. 2016	Mika Niikko	Kun raiskauksista ei saa tuomita	13
B16/ 16	10.11. 2016	Jarmo Nahkamäki	Oikeistopopulismin läpimurto	8
B17/ 16	15.11. 2016	Mari Rantanen	Trumpituttaako?	8
B18/ 16	17.11. 2016	Toni Seppänen	Vuoden maahanmuuttajanaisten Saido Mohamedin KELA-huijaus	45
B19/ 16	14.12. 2016	Mikko Hamunen	Ruotsi antautui pelolle ja rasistipopulismille	14
B20/ 16	20.12. 2016	Mari Rantanen	Kuinka paljon on liikaa?	8
B21/ 16	21.12. 2016	Mikko Hamunen	Maahanmuuttajat eivät ole laiskoja	16
			Yhteensä:	411